

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia

Nation Religion King

Royaume du Cambodge

Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber

Chambre de Premiere instance

កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី “ខុច”

សាធារណៈ

សំណុំរឿងលេខ ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អវតក/អជសដ

ថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩

សវនាការលើកទី៧៣

ចៅក្រមសាលាដំបូង៖

លោក និល ណុន ជាប្រធាន

លោកស្រី ស៊ីលវៀ ខាតវ៉ាយថ៍

(Judge Silvia CATWRIGHT)

លោក យ៉ា សុខន

លោក ហ្សង់ម៉ាក ឡាវេរ៉េនី

(Judge Jean-Marc LAVERGNE)

លោក ផ្លូ មណី

លោក យូវ ឧត្តរា

លោកស្រី ក្លូឌា ហ្វេនស៍ (Judge Claudia FENZ)

ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូង៖

លោកស្រី សែ កុលវុឌ្ឍី

លោក ខុច ផានី

លោក លីម ស៊ុយហុង

កញ្ញា ណាតាសា វីសេល វីស៊ី

(Ms. Natacha WEXELS-RISER)

លោក ម៉ាតេអូ គ្រីស្តាវ (Mr. Matteo Crippa)

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោកស្រី ជា លាង

លោក វីលៀម ស្មីត (Mr. William SMITH)

ជនជាប់ចោទ៖

លោក កាំង ហ្គេកអ៊ាវ

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ៖

លោក ការ សារុត្ត

លោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ រូ (Mr. François ROUX)

លោកស្រី ហេឡែន អ៊ុយណាក់

(Ms. Heleyn UNAC)

លោក ចាន់ វ៉ារុផ

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

កញ្ញា ទី ស្រីនណា

លោក គង់ ពិសី

កញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី

លោក ហុង គីមសួន

លោក ការីម ខាន (Mr. Karim KHAN)

លោកស្រី ស៊ីលវី ស្ទូតហ្សឺនស្កី

(Ms. Silke STUDZINSKY)

លោកស្រី ម៉ាទឺន ហ្សាកាំង

(Ms. Martine JACQUIN)

លោក ហ្វីលីព កាណុន

(Mr. Philippe CANNONE)

លោក ព្យែរ អូលីវីយេ សួរ

(Mr. Pierre- Olivier SUR)

ផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ៖

លោក អ៊ិច អរុណ

បញ្ជីឈ្មោះ អ្នកនិយាយ៖
 ភាសា ដែលប្រើប្រាស់ លើកលែងតែបានកំណត់ជាក់លាក់នៅក្នុងប្រតិចារឹក

អ្នកនិយាយ	ភាសា
លោក ហ្វីលីព កាណុន	បារាំង
លោក ហុង គីមសួន	ខ្មែរ
លោកស្រី ម៉ាទីន ហ្សាកកាំង	បារាំង
លោក ការីម ខាន	អង់គ្លេស
លោក គង់ ពិសី	ខ្មែរ
កញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី	ខ្មែរ
លោកស្រី ស៊ីលវី ស្ទូតហ្សិនស្តី	អង់គ្លេស
ចៅក្រម និល ណុន (ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ)	ខ្មែរ
លោក ព្យែរ អូលីវីយេ ស្ទូរ	បារាំង
កញ្ញា ទី ស្រីនណា	ខ្មែរ

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

(ចៅក្រមចូលមកកាន់បន្ទប់សវនាការ)

[០៩:០២:០៥]

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ

សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ មុននឹងចាប់ផ្តើមដំណើរការសវនាការ អញ្ជើញលោកស្រី សែ កុលវឌ្ឍី ឡើងរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវត្តមាន និងអវត្តមានភាគីដែលត្រូវអញ្ជើញចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

លោកស្រី សែ កុលវឌ្ឍី

សូមគោរពលោកប្រធាន, ខ្ញុំបានត្រួតពិនិត្យវត្តមាន អវត្តមាន និងអត្តសញ្ញាណរបស់ភាគីដែលត្រូវចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការនៅក្នុងថ្ងៃនេះរួចរាល់ហើយ។ ភាគីទាំងអស់មានវត្តមានគ្រប់ចំនួន។

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ

អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនដល់ភាគី និងសាធារណជនទាំងអស់បានជ្រាបថា នៅក្នុងសប្តាហ៍នេះ គឺចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅរហូតដល់ថ្ងៃទី១៦ ឬក៏អាចឈានដល់ថ្ងៃទី២៦ ឬក៏ថ្ងៃ២៧ អង្គជំនុំជម្រះនឹងដំណើរការសវនាការដើម្បីស្តាប់នូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ភាគីដោយអនុលោមតាមវិធាន៩៤នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៃអ.វ.ត.ក និងដឹកកំណត់កាលវិភាគសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ភាគីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញកាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩។

ដើម្បីឱ្យដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីផ្តេងការណ៍សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ភាគីប្រព្រឹត្តទៅបានត្រឹមត្រូវ ច្បាស់លាស់ ដោយសារនេះជាដំណាក់កាលចុងក្រោយ ហើយមានសារសំខាន់នោះ អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនដល់ភាគីថា ដំណើរការសវនាការពិភាក្សាដេញដោលសំណុំរឿងលេខ០០១នេះ គឺឈានដល់ដំណាក់កាលចុងក្រោយហើយ គឺការឡើងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ភាគី។

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

ដើម្បីឱ្យដំណើរការដ៏មានសារសំខាន់នេះប្រព្រឹត្តទៅបានត្រឹមត្រូវ ច្បាស់លាស់ល្អ ភាគីគប្បីចង
ចាំនិងអនុវត្តឱ្យបានល្អតាមសំណើរសុំរបស់អ្នកបកប្រែភាសា ដើម្បីជាការធានាដល់ការធ្វើប្រតិចារិកនៃ
កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដូចខាងក្រោមនេះ៖

១) ភាគីត្រូវចងចាំថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
ជាតុលាការមួយដែលប្រើប្រាស់បីភាសា និងមានពហុវប្បធម៌ ដូច្នេះគប្បីភាគីឡើងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន
និយាយឱ្យបានយឺតៗហើយច្បាស់។

២) គប្បីអាននូវតួលេខយឺតៗ ហើយច្បាស់ប្រសិនអាចធ្វើបានសុំអានបញ្ជាក់ឡើងវិញម្តង
ទៀត។

៣) ភាគីគប្បីប្រកបណ្តោះទាំងឡាយណាដែលមានអក្ខរាវិរុទ្ធច្រើន ឬនិងពិបាកសរសេរ។ ភាគី
ត្រូវបើកកុងតាក់ មីក្រូហ្វូនជាមុនសិន មុននឹងចាប់ផ្តើមនិយាយ ហើយនិយាយឱ្យចំក្បាល មីក្រូហ្វូន។
ករណីភាគីចាប់ផ្តើមនិយាយហើយបានដឹងខ្លួនថាមិនបានបើកកុងតាក់ មីក្រូហ្វូន សុំបើកកុងតាក់ មីក្រូហ្វូន
ហើយសុំឱ្យចាប់ផ្តើមនិយាយសាជាថ្មីឡើងវិញម្តងទៀតនូវចំណុចទាំងឡាយណាដែលខ្លួនបាននិយាយ
ដោយមិនបានចុកកុងតាក់បើក មីក្រូហ្វូន ពីព្រោះអ្នកបកប្រែភាសាមិនអាចចាប់ផ្តើមបកប្រែភាសាពាក់
កណ្តាលប្រយោគបានទេ។ ប្រសិនបើមានការនិយាយឆ្លើយឆ្លងគ្នារវាងភាគីដែលនិយាយជាភាសាតែ
មួយ ភាគីម្ខាងត្រូវរង់ចាំភាគីម្ខាងទៀតបញ្ចប់នូវការឡើងនិយាយរបស់ខ្លួនជាមុនសិន មុនពេលខ្លួនចាប់
ផ្តើមនិយាយដើម្បីទុកលទ្ធភាពឱ្យអ្នកបកប្រែភាសាអាចបកប្រែភាសាចប់ចុងចប់ដើម។

អង្គជំនុំជម្រះសង្ឃឹមថានៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសប្តាហ៍នេះ គឺភាគីទាំងអស់ដែលមានភារកិច្ចក្នុង
ការឡើងធ្វើសេចក្តីថ្លែងបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលនៅក្នុងអំឡុងពេលនេះ និងអនុវត្តទៅបានល្អដើម្បី
ឱ្យលទ្ធផលនៃដំណើរការនីតិវិធីធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលនូវ
សំណុំរឿងលេខ០០១នេះ ប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ។

អនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំជនជាប់ចោទទៅកាន់ឈើរាងរង់ក្រចកសេះនៅទីនោះ ដែលអង្គជំនុំជម្រះ
បានរៀបចំទុកសម្រាប់ជនជាប់ចោទ។

ជាកិច្ចបន្ត អង្គជំនុំជម្រះសូមអញ្ជើញមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយឡើងធ្វើ
សេចក្តីសន្និដ្ឋានមុន។ មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយមានរយៈពេលមួយម៉ោង និងដប់

1 ប្រាំនាទីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ខ្លួន។
2 សូមអញ្ជើញ!

3 [០៩:០៨:៥៧]

4 **កញ្ញា ទី ស្រីនណា៖**

5 ជាបឋមនាងខ្ញុំសូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម និងអង្គសវនាការទាំងមូល។
6 នាងខ្ញុំឈ្មោះ ទី ស្រីនណា ជាមេធាវីជាតិចំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយ សូមធ្វើការណែនាំ
7 ខ្លួន និងសុំធ្វើការណែនាំសហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់នាងខ្ញុំឈ្មោះលោក ការឹម ខាន ដែលគាត់នឹងធ្វើការ
8 ឡើងមកធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាមុន ហើយចំណែកនាងខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្តពីគាត់។

9 ជាកិច្ចបន្តនេះ នាងខ្ញុំសុំអញ្ជើញប្រគល់វេទិកានេះជូនដល់លោក ការឹម ខាន ដែលជាសហ
10 មេធាវីអន្តរជាតិនាងខ្ញុំក្នុងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន។

11 **លោក ការឹម ខាន៖**

12 លោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, មេធាវីការពារក្តី និងសហព្រះរាជអាជ្ញាជា
13 ទីគោរព ហើយនិងសហសេរីករបស់ខ្ញុំ និងភាគីទាំងអស់នៅក្នុងនេះ។

14 លោក លោកស្រីចៅក្រម វាប្រាំបួនខ្សែចមកហើយ ដែលយើងបានដំណើរការតាំងពីពេល
15 សវនាបឋម ហើយបញ្ហានេះត្រូវបានបើកសវនាការ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នេះ ចុងបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះ
16 នេះលោក លោកស្រីចៅក្រម បានចេញនូវសេចក្តីសម្រេច និងយុត្តិសាស្ត្រមួយដែលវានឹងចេញពី
17 តុលាការនេះ ដែលនៅក្នុងយុត្តិសាស្ត្រនឹងលើកឡើងអំពីការទទួលខុសត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់នៅក្នុងតុលាការ
18 មួយនេះ ដែលយុត្តិសាស្ត្រ និងការទទួលខុសត្រូវខាងផ្លូវច្បាប់នេះកើតចេញពីរយៈពេលដែលឧក្រិដ្ឋ
19 កម្មកើតឡើង កាលពីសាមសិបឆ្នាំទៅមុន។

20 លោក លោកស្រីចៅក្រម, យើងខ្ញុំមានបុព្វសិទ្ធិណាស់ ដែលមកមានវត្តមាននៅទីនេះ ចំណាង
21 ឱ្យក្រុមទីមួយ ហើយដាក់ជូននូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានបិទការដេញដោលនៅទីនេះ។

22 លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព និងភាគីទាំងឡាយ គឺមានរាល់ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍
23 អក្សរដែលបានដាក់ជាមុនរួចហើយតាំងនាមឱ្យក្រុមទីមួយ។ ដូច្នោះ វាមិនមែនជាបំណងរបស់យើងក្នុង
24 ការអាននូវទង្វើករណីទាំងនោះទេ។ យើងខ្ញុំគោរពនិងដឹងថាលោក លោកស្រីចៅក្រម និងភាគីបាន
25 ពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ហើយពិនិត្យមើលទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំងអស់នោះដែលបានដាក់ជូន ក្នុង

1 នាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមទីមួយ ដែលយើងខ្ញុំជាមេធាវីតំណាង។

2 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នេះជារឿងក្តីទីមួយ ហើយនៅទីនេះគឺជាសវនាការរឿងក្តីទីមួយ
3 ដែលបានបញ្ចប់។ ហើយមិនត្រឹមតែតុលាការនេះទេ គឺសវនាការទីមួយលើកនេះ គឺមានតួនាទីសកម្ម
4 របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ហើយជាការពិត ផ្លូវដែលយើងដើរវាមិនមានលក្ខណៈងាយស្រួលនោះទេ
5 ហើយយើងមានមេរៀន និងបទពិសោធន៍ដែលយើងសិក្សាពីចំណុចទាំងអស់នេះ ហើយយើងសង្ឃឹមថា
6 អ្វីៗដែលយើងសិក្សាវាមានភាពជាក់ស្តែង នេះជាការលើកឡើងរបស់ខ្ញុំ។

7 នៅពេលដែលមានចំណុចខ្លះខាត ឬក៏វិការណៈណាមួយនោះ ការតំណាងទៅឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
8 វេណី គឺនឹងព្យាយាមបំពេញទៅតាមហ្នឹង ហើយធ្វើការតំណាងឱ្យក្រុមរបស់ខ្លួន។ ហើយយើងខ្ញុំជាដើម
9 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីធ្វើឡើងដោយសុចរិត ហើយមានបំណងក្នុងការធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធដំណើរការនេះ ដំណើរ
10 ការទៅដោយល្អ ដែលតួនាទីនិងការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានគ្រោងទៅតាមវិធានច្បាប់
11 រៀបចំឡើងដោយអង្គការសហប្រជាជាតិនិងកម្ពុជា។

12 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នៅពេលដែលយើងពិនិត្យទៅលើសក្ខីកម្មដែលយើងបានបើកសវនា-
13 ការរួចមកហើយនោះ។ លោក លោកស្រីចៅក្រម គឺនឹងធ្វើការពិចារណាទៅលើទង្វើករណីទាំងអស់នោះ
14 និងភាពជាក់ស្តែង ហើយពេលខ្លះទៅ យើងត្រូវតែពិចារណាទៅចំណុចទាំងអស់នេះ។ យើងឃើញថា
15 មានការចោទប្រកាន់បានធ្វើឡើងចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅទីនេះ ហើយនិងជនរងគ្រោះដែល
16 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតំណាង។ ដូច្នេះ យើងខ្ញុំសូមលើកឡើងថា យើងនឹងធ្វើការបញ្ជាក់ទៅលើចំណុច
17 នេះ ដូចដែលមេធាវីបានលើកឡើង ហើយយើងនៅទីនេះ នៅមុខតុលាការជំនុំជម្រះ មិនមែននៅទីផ្សារ
18 នោះទេ ដែលមិនមានការចោទប្រកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកនោះទេ។ ហើយជនជាប់ចោទ លោក លោកស្រី
19 ចៅក្រម នឹងធ្វើការសម្រេចទៅលើ ដោយផ្អែកទៅលើវិសាលភាពដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានចូល
20 រួមនៅក្នុងទីនេះ មិនថាទទួលបានជោគជ័យ ឬក៏យ៉ាងណានោះទេ។

21 ខ្ញុំសូមគោរពនិងចងចាំទៅលើយោបល់របស់ខ្ញុំកាលពីខែកុម្ភៈ ដែលខ្ញុំបានព្យាយាមបញ្ជាក់យ៉ាង
22 ច្បាស់នៅក្នុងប្រតិចារិកថា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលយើងខ្ញុំតំណាងគឺក្រុមទីមួយ ហើយខ្ញុំជឿថា
23 ប្រតិចារិក គឺបានលើកឡើងបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ជាសំឡេងយើងខ្ញុំនៅក្នុងន្ទុង ហើយយើងខ្ញុំជាដើម
24 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទទួលរងទៅលើការឈឺចាប់និងទុក្ខសោកជាច្រើនឆ្នាំ ហើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគឺ
25 មិនមានការមកទីនេះដើម្បីសងសឹកនោះទេ។ ប៉ុន្តែពួកគាត់មានបំណងក្នុងការដាក់ខ្លួនពួកគេនៅចំពោះ

1 មុខកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដែលយើងអនុវត្តនេះដើម្បីឱ្យពួកគេមានលទ្ធភាពក្នុងការសម្តែងចេញនិងជួយ
2 ទៅដល់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការស្វែងរកការពិត។

3 [០៩:១៥:៣៧]

4 លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, លោក លោកស្រីចៅក្រមនឹងពិនិត្យទៅលើចំណុចទាំង-
5 ឡាយ និងការលើកឡើងដែលយើងបានដាក់ជូន ហើយយើងខ្ញុំមិនមែនមានតួនាទីលើសពីអយ្យការ ឬក៏
6 សហព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ។ វិធាន២៣នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងអំពីការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
7 វេណី ហើយលោក លោកស្រីចៅក្រមប្រាប់ហើយ យើងខ្ញុំបានចូលរួមនៅទីនេះដើម្បីគាំទ្រទៅលើការ
8 ចោទប្រកាន់ យើងនៅទីនេះមិនមែនជាការជួយទៅដល់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងលក្ខណៈណាមួយលើស
9 ពីនេះនោះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំចាំទៅសិទ្ធិរបស់ដើម
10 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងការព្យាយាមដែលលើកឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា ដែលបានលើកឡើងអំពី
11 លទ្ធិនៃសហកម្ម ឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ហើយខ្ញុំបានលើកនូវការសង្កេតរបស់ខ្ញុំផងដែរនៅខែកុម្ភៈនោះ ហើយ
12 មេធាវី រូ ហើយនិងក្រុមការពារក្តីរបស់ជនជាប់គុកបានលើកឡើងទៅលើចំណុចនេះ ទាក់ទងទៅនឹងលទ្ធិ
13 សហកម្ម ឧក្រិដ្ឋកម្មរួម។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមទី១ មិនបានដាក់ឯកសារយោងគាំទ្រទៅលើការ
14 ឡើងនូវលទ្ធិនោះទេ។

15 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នៅក្នុងដំណើរការក្តីនេះ នៅពេលដែលយើងពិនិត្យទៅលើភ័ស្តុតាង
16 លោក លោកស្រីចៅក្រមនឹងមើលទៅលើការលើកឡើងជាច្រើនដែលថាដើម្បីបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគឺមាន
17 ចំនួន មានសិទ្ធិដូចជនជាប់ចោទ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមឱ្យលោក លោកស្រីចៅក្រមពិចារណា ហើយធ្វើការ
18 សម្រេចថាតើដើម្បីបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់មានបំណងចូលរួមក្នុងទីនេះ ឬយ៉ាងម៉េច?

19 លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, នេះគឺជាការប្រឈមមួយដែលលោក លោកស្រីចៅក្រម
20 មានវិជ្ជាជីវៈបានជួបប្រទះ ហើយមានបទពិសោធន៍ការងារស្វែងរកការពិតនៅទីនេះ ហើយយុត្តាធិការ
21 របស់តុលាការនេះ គឺវាមិនមានលក្ខណៈសាមញ្ញនោះទេ ក្នុងការបង្ហាញអំពីពិរុទ្ធភាព ឬក៏ក្នុងការបង្ហាញ
22 អំពីភាពស្មុគស្មាញរបស់ជនជាប់ចោទដែលនៅចំពោះមុខលោក លោកស្រីចៅក្រម។ ខ្ញុំទទួលបានការកែតម្រូវ
23 ប្រសិនបើ ខ្ញុំលើកកំហុសណាមួយនោះ ហើយខ្ញុំសូមដាក់ជូនថា បំណងនៃការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹង
24 រដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទាមទារសំណង ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន២៣ នេះ គឺដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺ
25 ដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះចូលរួមនៅទីនេះ ហើយដូចដែលយើងមានឯកសារហើយ ដែលថាដើមបណ្តឹងរដ្ឋ

1 ប្បវេណីចូលរួមនៅទីនេះ។ ខ្ញុំសូមផ្តល់ការយល់ឃើញទៅដល់អង្គជំនុំជម្រះ ទាក់ទងទៅនឹងឥទ្ធិពល
 2 ដែលឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងអស់នោះមានឥទ្ធិពលទៅលើជីវិតរបស់ពួកគេនិងជនរងគ្រោះ និងអ្នកជាទីស្រឡាញ់
 3 របស់ពួកគេ ហើយយើងខ្ញុំនៅទីនេះក្នុងការលើកអំពីទិដ្ឋភាព និងទស្សនៈរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 4 ធ្វើយ៉ាងណាពួកយើងអាចមានលទ្ធភាពផ្តល់ជូននិងសម្តែងចេញជូនអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដើម្បីស្វែង
 5 រកការពិត។

6 [០៩:១៩:០៨]

7 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នៅក្នុងថ្ងៃនេះ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់យើង គឺនឹងធ្វើការរៀបរាប់ទៅ
 8 លើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្ញុំ ហើយដូចដែលសហមេធាវីរបស់ខ្ញុំ ទី ស្រីនណា នឹងធ្វើការរៀបរាប់ជូនអង្គ
 9 ជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងលក្ខណៈពិស្តារអំពីតួនាទីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងបទដ្ឋានផ្លូវច្បាប់
 10 ហើយនិងធ្វើយ៉ាងណាឱ្យលោក លោកស្រីចៅក្រមអាចផ្អែកសេចក្តីសម្រេចដែលពិចារណាទៅលើអង្គ
 11 ហេតុតាមរយៈការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

12 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ខ្ញុំមានបំណងក្នុងការដាក់ជូននូវសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៅទីនេះ ដែលយើង
 13 ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមទី១បានបំណងចង់លើកឡើងថា វាទាក់ទងទៅនឹងពិរុទ្ធភាពរបស់ជនជាប់
 14 ហើយខ្ញុំសូមលើកឡើងទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហានៃការទាមទារសំណង និងចំណុចផ្សេងៗទៀតដែលអាច
 15 លេចចេញ។

16 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នៅពេលដែលយើងពិចារណាទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំងឡាយ
 17 ហើយនិងពិចារណាទៅលើវិសាលភាពនៃការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំសូមស្នើសុំថា នៅ
 18 ពេលដែលយើងបញ្ចប់នីតិវិធីនេះនៅក្នុងការសម្រេចរបស់លោក លោកស្រីចៅក្រម, លោក លោកស្រី
 19 ត្រូវពិចារណាទៅលើការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារក្តីផងដែរ ដែលពេលខ្លះទៅវាទាក់ទងទៅនឹង
 20 ការលើកឡើងអំពីសមភាពរវាងគូភាគី។ យើងឃើញនៅខាងណោះមានមេធាវីការពារក្តីដែលគាត់មិន
 21 ប្រឈម តែសហព្រះរាជអាជ្ញាមួយរូបប៉ុណ្ណោះទេ គឺប្រាំរូបនៅទីនេះ។ ហើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 22 មិនមែនជាសហព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ ប៉ុន្តែទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាសមភាពរវាងគូភាគីយើងត្រូវពិចារណា
 23 ថា នៅពេលដែលយើងពិចារណាទៅភ័ស្តុតាង ជោគជ័យនៃការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 24 យើងត្រូវចាំទៅលើចំណុចនេះ ហើយយើងត្រូវចាំទៅលើចំណុចនេះដែលមេធាវីការពារក្តីគាត់និយាយ
 25 ផ្ទុយពីហ្នឹង។ ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលគាត់អង្គុយនៅខាងឆ្វេងនៅទីនេះ គាត់មិនបានទទួលនូវការ

1 ផ្តល់ជាជំនួយ ថវិកាណាមួយចំពោះការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។ ទាំងនេះគឺជា
 2 សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្ញុំដែលសុំដាក់ជូន។ ហើយនេះគឺជាគោលការណ៍នៃច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ
 3 ដែលខ្ញុំលើកឡើងទាក់ទងនឹងចំណុចនេះផងដែរ។ សិទ្ធិទាំងឡាយត្រូវតែធ្វើយ៉ាងណាឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព
 4 និងជាក់ស្តែង មិនមែនបង្ហាញ ឬគោរពតាមតែទ្រឹស្តីនោះទេ។

5 [០៩:២១:៥៨]

6 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ខ្ញុំទទួលយកនូវការព្យាយាមរបស់លោកស្រីចៅក្រមក្នុងការអនុញ្ញាត
 7 ឲ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ប៉ុន្តែយើងមិនមានធនធានផ្តល់ជូនយើងខ្ញុំ
 8 ដូចដែលបានផ្តល់ជូនទៅខាងមេធាវីការពារក្តី។ លោក លោកស្រីចៅក្រម, ទាក់ទងនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
 9 ប្បវេណីក្រុមទី១ នៅពេលដែលខ្ញុំមកទីនេះកាលពីឆ្នាំមុន មកតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពាណិជ្ជកម្ម
 10 ដែលមាននៅក្នុងក្រុមរបស់យើងខ្ញុំ។ ជាការពិត វាគឺជាការលើកឡើងមួយជាក់ស្តែងរបស់ខ្ញុំនៅពេល
 11 នោះ ហើយដែលមិនមែនតែខ្ញុំលើកឡើងអំពីបញ្ហាធនធាននោះទេ។ នៅពេលដែលខ្ញុំជួបប្រទះទៅលើ
 12 បញ្ហាទាំងឡាយ មិនថាតែយើងមានបំណងផ្តល់ជាជំនួយឬយ៉ាងណានោះទេ ហើយវាអាចជួបប្រទះ
 13 បញ្ហាមួយចំនួន។ ដូច្នេះ វាអាចនាំឲ្យប៉ះពាល់ទៅដល់ក្រុមទី១ ដែលគាត់មិនអាចមានមេធាវីតំណាង។

14 លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, ខ្ញុំមិនបានចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅនេះច្រើន
 15 លើកនោះទេ។ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសដែលខ្ញុំអវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមួយចំនួននោះ។ មូល-
 16 ហេតុដែលខ្ញុំលើកទៅលើចំណុចនេះដោយសារតែខ្ញុំ មិនមានបំណងណាមួយដែលមិនមកចូលរួមនោះទេ
 17 ប៉ុន្តែការដែលមិនមកចូលរួមនោះមិនមែនវាថាប៉ះពាល់ទៅដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ ហើយវា
 18 មិនមែនថាជាការគោរពទៅក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះនោះទេ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលសំខាន់នៅក្នុងសវនាការនេះក្រុម
 19 មេធាវីទីមួយ គឺយើងមានមេធាវីតំណាងដែលមានមេធាវីតំណាងជាតិដែលអង្គុយជិតខ្ញុំ រួមទាំងមាន
 20 មេធាវីតំណាងអន្តរជាតិផងដែរ។ ហើយត្រង់ចំណុចនេះ ខ្ញុំសូមផ្តេងអំណរគុណយ៉ាងស្មោះត្រង់ទៅដល់
 21 សេរីករបស់ខ្ញុំ មេធាវី អាឡាំង វ៉ែនណី ដែលគាត់មានវត្តមាននៅគ្រប់ដំណាក់កាលនីតិវិធីនៅទីនេះ។

22 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នៅពេលដែលលោក លោកស្រីចៅក្រមធ្វើការវិភាគទៅ
 23 លើភស្តុតាងដែលយើងបានដាក់ជូន ឬក៏ភស្តុតាងទាំងឡាយ សំណួរផ្សេងៗដែលបានដាក់ជូន និងសេចក្តី
 24 សន្និដ្ឋានរបស់ក្រុមទី១នោះ លោក លោកស្រីចៅក្រមនឹងអាចឈានទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនិង
 25 សន្និដ្ឋានថា នៅក្នុងនេះវាបានផ្តល់ទៅជាពន្លឺមួយទៅលើរឿងក្តីនេះ។

1 លោក លោកស្រីចៅក្រម ជាចៅក្រមឯករាជ្យ ហើយលោក លោកស្រីចៅក្រមមិនធ្វើការទទួល
2 យកការវិនិច្ឆ័យណាមួយដែលបានលើកឡើងពីខាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ឬក៏មេធាវីការពារក្តីនោះទេចំពោះ
3 បញ្ហាទាំងឡាយ ឬក៏ លោក លោកស្រីចៅក្រមត្រូវពិចារណាទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ក្រុមមេធាវី
4 ការពារក្តី។ ប៉ុន្តែ លោក លោកស្រីចៅក្រមត្រូវធ្វើការផ្លឹងផ្លែង វាយតម្លៃឡើងវិញទៅលើភ័ស្តុតាងដែល
5 លោក លោកស្រីចៅក្រមទទួលបាននោះ។ ហើយតាមរយៈភ័ស្តុតាងទាំងអស់នេះទើបឱ្យលោក លោក
6 ស្រីចៅក្រមអាចស្វែងរកការពិតបាន។

7 [០៩:២៥:៥៤]

8 ចំណុចចុងក្រោយ មុនពេលខ្ញុំបង្វែរវេទិកានេះជូនសហមេធាវីដែលជាសហសេវិករបស់ខ្ញុំនៅទី
9 នេះ គឺយើងឃើញថា ជនជាប់ចោទគាត់បានទទួលស្គាល់នូវចំណុចមួយចំនួន ហើយដែលលោក លោក
10 ស្រីចៅក្រមត្រូវបង្ហាញទៅលើករណីទាំងអស់នោះ។ ដូច្នោះ លោក លោកស្រីចៅក្រមត្រូវតែពិចារណា
11 ទៅលើអ្វីដែលបានយល់ស្របដោយជនជាប់ចោទផងដែរ។ លោក លោកស្រីចៅក្រមត្រូវតែពិចារណា
12 ជាក់ស្តែងទៅលើភ័ស្តុតាងដើម្បីសម្រេចថាតើ អ្វីដែលទទួលស្គាល់ដោយជនជាប់ចោទនោះវាជាការលាត
13 ត្រដាងការពិតទាំងស្រុងដែរឬទេ? មូលហេតុដែលខ្ញុំលើកឡើង ហើយបន្ទាប់មកមេធាវី ទី ស្រីនណា
14 គាត់នឹងលើកឡើង។ យើងឃើញថា ភ័ស្តុតាងដែលលាតត្រដាងនេះគឺបង្ហាញជាការសន្និដ្ឋានតែមួយនូវអ្វី
15 ដែលលើកឡើងរបស់ជនជាប់ចោទ ហើយយើងឃើញថា វាមានភ័ស្តុតាងនិងសម្ភារៈជាច្រើនដែលបាន
16 ដាក់ជូន។ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនេះ ជនជាប់ចោទគាត់ព្យាយាមធ្វើការបង្រួម ឬក៏ចៀសចេញពីការជាក់ស្តែង
17 ដែលវាទាក់ទងទៅនឹងមន្ទីរស-២១ និងរបបដែលគ្រប់គ្រងនៅសម័យនោះ។ ជោគវាសនានិងការឈឺ
18 ចាប់វាធ្លាក់ទៅដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងឡាយដែលខ្ញុំតំណាង។

19 ខ្ញុំសូមការអនុញ្ញាតពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្តល់វេទិកានេះជូនទៅដល់សហសេវិករបស់ខ្ញុំ គឺ
20 មេធាវី ទី ស្រីនណា។ សូមអរគុណច្រើនលោក លោកស្រីចៅក្រម។

21 **កញ្ញា ទី ស្រីនណា៖**

22 ជាកិច្ចបន្តនេះ នាងខ្ញុំសូមធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ទាប់ពីសហមេធាវីអន្តរជាតិនៅក្នុងក្រុមរបស់នាង
23 ខ្ញុំដូចតទៅ៖
24 តាងនាមនាងខ្ញុំជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយ
25 និងជាតំណាងឱ្យប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន៣៧នាក់ ដែលបងប្អូនរបស់

1 គាត់ ក៏ដូចជាជនរងគ្រោះដទៃទៀតបានទទួលរងទុក្ខវេទនា ដោយសារអំពើទារុណកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃ និង
2 បានបាត់បង់ជីវិតនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ជាពិសេសនៅមន្ទីរស-២១ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការ
3 គ្រប់គ្រងរបស់ជនជាប់ចោទ កាំង ហ្គេកស៊ាវ ហៅ ខុច។ សុំធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយលើកយកនូវតួនាទី
4 របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងបទដ្ឋានច្បាប់ សម្រាប់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង
5 លើកយកនូវឯកសារជាភស្តុតាងមួយចំនួន ដែលបញ្ជាក់អំពីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងក្រុមនាងខ្ញុំ។

6 ជាដំបូង នាងខ្ញុំសុំលើកបញ្ហាតួនាទីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បើយើងយោងទៅលើវិធានផ្ទៃ
7 ក្នុង វិធាន២៣ នៃអ.វ.ត.ក ក៏ជាមាត្រាមួយចំនួននៅក្នុងក្រុមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ ដែលនៅជា
8 ធរមាន ដែលយើងបានសរសេរលម្អិតនៅក្នុង--ទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាច្បាប់នេះ ក្រុមនាងខ្ញុំបានសរសេរ
9 យ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងឯកសារសន្និដ្ឋានជាផ្លូវការដែលបានដាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះរួចហើយ ព្រមទាំង-- ក្នុង
10 នោះដែរក៏មានការអនុវត្តនៅក្នុងតុលាការអន្តរជាតិនានា ក៏បានលើកឡើងអំពីតួនាទីដ៏សំខាន់របស់ដើម
11 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងដំណើរនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃ អ.វ.ត.ក យើងនេះ ដែលផ្តោតជា
12 ចម្បងទៅលើសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងនឹងជនទទួលខុសត្រូវចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មក្រោម
13 យុត្តាធិការអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដោយគាំទ្ររបស់អយ្យការ។

14 [០៩:៣១:១៤]

15 ក្នុងន័យនេះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលជាជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ ក៏ដូចជាជនរងគ្រោះដោយ
16 ប្រយោលបានដើរតួនាទីក្នុងការបំភ្លឺអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សាហាវព្រៃផ្សៃកាលពីសាមសិបឆ្នាំមុន នៅក្នុង
17 មន្ទីរស-២១ ក៏ដូចជានៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យទាំងមូល ដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគាត់
18 ផ្ទាល់ ឬចំពោះសាច់ញាតិរបស់ពួកគាត់ ដែលបណ្តាលឱ្យពួកគាត់ឈឺចាប់ទាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត រហូត
19 មិនអាចបំភ្លេចបានអស់មួយជីវិត។ និងគាត់អាចបំភ្លឺនូវ-- ចូលរួមបំភ្លឺនៃការខូចខាតរបស់ពួកគាត់
20 តាមរយៈការដាក់ពាក្យបណ្តឹង និងការឆ្លើយបំភ្លឺនៅចំពោះ អ.វ.ត.ក យើងនេះ។

21 នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការសួរដេញដោលនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេ-
22 ណីកន្លងមក នាងខ្ញុំយល់ឃើញថា ប្រសិនបើគ្មានវត្តមានរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងនីតិវិធី
23 អ.វ.ត.ក យើងនេះទេ នោះអង្គជំនុំជម្រះក៏ពុំអាចវាស់ស្ទង់នូវទំហំនៃការឈឺចាប់របស់ជនរងគ្រោះទាំង
24 អស់នៅមន្ទីរស-២១ ក៏ដូចជាព្យសនកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគាត់ឡើយ។

25 ចំពោះវត្តមានដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក៏អាចជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការជួយផ្តឹងផ្តែងការអះអាង

1 របស់ជនជាប់ចោទទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពនៅមន្ទីរស-២១ ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់ថា
2 តើមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវត្រឹមត្រូវមិត្តណា?

3 [០៩:៣៣:៥០]

4 ម៉្យាងទៀត ការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងនីតិវិធី អ.វ.ត.ក នេះក្នុងគោល
5 បំណងជាចម្បងគឺ ដើម្បីស្វែងរកយុត្តិធម៌សម្រាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ឬក៏សម្រាប់
6 សាច់ញាតិរបស់ពួកគាត់ផងដែរ ដែលបានទទួលរងនូវអំពើទារុណកម្មយ៉ាងសាហាវឃោរឃៅ ដោយ
7 អយុត្តិធម៌ជាទីបំផុត។

8 ដូចអង្គសវនាការបានប្រាប់ហើយថា ជនរងគ្រោះនៅមន្ទីរស-២១ ទាំងអស់ ពុំមានឱកាសដឹងព្រ
9 អំពីទោសកំហុសរបស់ខ្លួនឡើងនៅពេលដែលពួកគាត់ជាប់នៅក្នុងមន្ទីរស-២១។ បន្ថែម-- ហេតុនេះ
10 ហើយពួកគាត់បានព្យាយាមចង់ដឹង ចង់ព្រ ចង់ឃើញ និងចង់ចូលរួមចំណែកក្នុងការកាត់ទោសឧក្រិដ្ឋ
11 ជន ក៏ដូចជាជនដែលពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ដែលបានប្រព្រឹត្តមកលើពួកគាត់ ឬក៏សាច់ញាតិរបស់ពួកគាត់។
12 បន្ថែមលើនេះទៀត អង្គសវនាការនៃ អ.វ.ត.ក នេះបានជួយឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់
13 អាចរំសាយនូវកំហឹង និងការឈឺចាប់ដែលបានកប់ក្នុងចិត្តអស់រយៈកាលជាងសាមសិបឆ្នាំមកហើយឱ្យ
14 បានធ្ងន់ស្បើយឡើងវិញ។

15 ជាក់ស្តែងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ នេត ផល្លី បានបំភ្លឺនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះកាលពី
16 ដំណាក់កាលនៃការដេញដោល បង្ហាញអំពីឆន្ទៈរបស់គាត់ក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូនបងប្រុសរបស់
17 គាត់ដែលបានទទួលទារុណកម្ម និងបានបាត់បង់ជីវិតនៅមន្ទីរស-២១ ដោយធ្វើការខ្ជិលសុំឱ្យវិញ្ញាណ
18 ក្ខួនបងប្រុសរបស់គាត់ទៅកាន់សុគតិភព ដោយសារតែឥឡូវនេះបងប្រុសគាត់នឹងទទួលបានយុត្តិធម៌
19 ដោយសារមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៅពេលនេះធ្វើការកាត់ក្តីទៅលើជនជាប់ចោទ ដែលបានសម្លាប់
20 គាត់ដោយគ្មានមូលហេតុ។

21 សរុបសេចក្តីមកត្រូវនាំទីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងនីតិវិធីរបស់របស់ អ.វ.ត.ក យើង
22 នេះ ពិតជាមានសារសំខាន់ណាស់ក្នុងការជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីជាមធ្យោបាយក្នុងការស្វែងរក
23 ការពិត និងឈានទៅរកការកាត់ក្តីប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌ជូនជនរងគ្រោះទាំងអស់ក៏ដូចជាជូនជនរួម
24 ជាតិ និងមាតុភូមិកម្ពុជានៅក្នុងលក្ខណៈនៃការផ្សះផ្សាជាតិទាំងមូល។

25 ជាកិច្ចបន្តនេះនាងខ្ញុំ-- ដោយផ្អែកទៅលើសារសំខាន់នេះហើយ ទើបមានបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

1 ចំនួន៩៩នាក់ ដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅក្នុងសំណុំរឿង០០១ នោះ។ នៅក្នុងចំណោម៩៩នាក់ ក៏
2 មានដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់ក្រុមនាងខ្ញុំដែលមានចំនួន៣៧នាក់។ នៅក្នុងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
3 ៣៧នាក់ នេះគឺមានម្នាក់បានបដិសេធដោយអង្គជំនុំជម្រះ ដោយសារការដាក់ពាក្យបណ្តឹងយឺតយ៉ាវខុស
4 ទៅតាមទៅតាមនីតិវិធី។

5 [០៩:៣៧:៥០]

6 នៅក្នុងនោះដែរ នាងខ្ញុំក៏សូមលើកអំពីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមួយនៅក្នុងក្រុមរបស់នាងខ្ញុំដើម្បី
7 បញ្ជាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះក្នុងការពិនិត្យ និងពិចារណាដើម្បីទទួលយកគាត់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតាម
8 ផ្លូវច្បាប់។ ទីមួយ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ លី ហ៊ី ដែលមានលេខសម្គាល់ E2/61 គាត់គឺ
9 ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវជាជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់នៃស-២១ និងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ
10 ភ័ស្តុតាងជាឯកសារដែលជនជាប់ និងសាក្សី ម៉ម ណែ បានបញ្ជាក់បន្ថែមកាលពីថ្ងៃទី២៨ កក្កដា ឆ្នាំ
11 ២០០៩ ដែលមានលេខឯកសារ លេខ E137 ហើយសក្ខីកម្មរបស់គាត់ផ្ទាល់ក៏បានបញ្ជាក់អំពីការឃុំខ្លួន
12 របស់គាត់នៅមន្ទីរស-២១ ដែរ។ លី ហ៊ី បានទទួលព្យាបាលកម្មទាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តដែលមិនអាច
13 ជួសជុលបានឡើយ ដោយសារតែការឃុំខ្លួននៅមន្ទីរស-២១ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ឡើងមកធ្វើសក្ខីកម្ម
14 គាត់បានបញ្ជាក់ហើយថា ពីភាពនៃការប្រែប្រួលនៃឈ្មោះរបស់គាត់គឺ ឈ្មោះ លី ហ៊ី គឺគាត់បានផ្លាស់
15 ប្តូរពីឈ្មោះ អៀ ហ៊ី ដែលជាចំណុចនេះហើយ ដែលធ្វើឱ្យជនជាប់ចោទបានបដិសេធគាត់មិនទទួល
16 ស្គាល់ជាជនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលជាជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់។

17 ដូចអង្គសវនាការបានជ្រាបហើយថា នៅក្នុងសង្គមខ្មែរយើង យើងឃើញថា ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹង
18 ប្រជាពលរដ្ឋដែលនៅសេសសល់ពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ គឺគាត់ពុំមានលទ្ធភាពនៅក្នុងការយល់
19 ដឹងអំពីបញ្ហាផ្លូវច្បាប់នៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ឬក៏កែប្រែឈ្មោះឡើយ។ ដូច្នេះហើយទើបគាត់ធ្វើការកែប្រែ
20 ឈ្មោះដោយខ្លួនឯង។

21 ចំណុចពីរ ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ហារី ហាមីល គាត់ជាប្អូនប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប
22 វេណី រូប៊ីត ហាមីល ដែលមានលេខសម្គាល់ ERN E2/87 រូប៊ីត ហាមីល ជាជនបរទេសម្នាក់
23 (សូមទោស) នាងខ្ញុំមានការភាន់ច្រឡំបន្តិច គឺ យែរី ហាមីល ជាជនបរទេសម្នាក់ឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅ
24 មន្ទីរស-២១ ហើយចម្លើយសារភាពរបស់គាត់ពីមន្ទីរស-២១ បានបញ្ជាក់បន្ថែមលើសក្ខីកម្មនេះ។ ការ
25 ស្តាប់របស់ យែរី ហាមីល មានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធំធេង និងមិនអាចយល់បានទៅលើ រូប៊ីត ហាមីល

1 និងក្រុមគ្រួសារទាំងមូលរបស់គាត់។ ជីវិតជាក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ត្រូវបានបាក់បែកបន្ទាប់ពីការស្លាប់
 2 របស់ យែវី បងប្រុសរបស់គាត់ម្នាក់ទៀត ក៏បានធ្វើអត្តឃាតនៅពេលដែលគាត់បានដឹងដំណឹងថា យែវី
 3 ត្រូវបានស្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ក៏បានបាត់បង់សមត្ថភាព ធ្វើជាឪពុកម្តាយអស់
 4 រយៈពេលជាយូរ ដោយសារតែទុក្ខព្រួយធ្ងន់ធ្ងរពេក ហើយគាត់ខ្លួនឯងក៏ងាកមកផឹកស្រាដែលបានធ្វើឱ្យ
 5 ប៉ះពាល់ដល់ការរៀនសូត្ររបស់គាត់។

6 [០៩:៤២:១៥]

7 ទីបី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ហារ សោភា ដែលមានលេខសម្គាល់ ERN D25/4 ត្រូវជា
 8 កូនរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ចិន សៀ ហៅ ហាន ដែលបានជាប់ឃុំឃាំងនៅមន្ទីរស-២១ និងឈ្មោះ
 9 របស់-- ចំពោះឈ្មោះ ចិន សៀ និងឈ្មោះរបស់គាត់នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសរួមត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ថែម
 10 កាន់តែច្បាស់ដោយជនជាប់ចោទបានទទួលស្គាល់ថា ចិន សៀ ជាជនរងគ្រោះម្នាក់នៅមន្ទីរស-២១។
 11 ព្យសនកម្មរបស់ដើមបណ្តឹង ហារ សោភា ពីការបាត់បង់ឪពុក គឺមានយ៉ាងជាក់លាក់ ទាំងថវិកា និងរូប
 12 រាងកាយ និងផ្នែកស្មារតី ក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាក។ ម្តាយរបស់គាត់ត្រូវ
 13 ទទួលរងនូវការឈឺចាប់កប់នៅក្នុងចិត្តដោយពុំអាចថ្លែងបាន។ គាត់ពុំហ៊ានប្រឈមមុខនៅក្នុងការមក
 14 តាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឡើយ ដោយគាត់សុខចិត្តឱ្យកូនស្រីរបស់គាត់ជាអ្នកតាំងខ្លួនជាដើម
 15 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីទាមទាររកយុត្តិធម៌ជូនឪពុករបស់គាត់។

16 ទាក់ទងនឹងចំណុចហ្នឹងដែរ ជនជាប់ចោទក៏បានទទួលស្គាល់ ចិន សៀ ដែលជាឪពុកថា ពិតជា
 17 បានស្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ ក៏ប៉ុន្តែគាត់បែរជាលើកឡើងថា “ ហារ សោភា មិនដឹងជាកូនស្រីរបស់ មិន
 18 ដឹងៗ មិនត្រូវជាកូនស្រីរបស់ ចិន សៀ ហ្នឹងពិតប្រាកដ ឬក៏យ៉ាងណា?” គាត់ក៏ទាមទារធ្វើឱ្យមានស្នើ
 19 សុំបំភ្លឺបន្ថែមពីទំនាក់ទំនង។ ទាក់ទងទៅនឹងចំណុចនេះដែរ នាងខ្ញុំសូមជម្រាបអង្គសវនាការថា ជន
 20 ជាប់ចោទកន្លងមកតែងតែធ្វើការអះអាង និងស្នើសុំទទួលស្គាល់នូវទោសកំហុសទាំងអស់ដែលគាត់បាន
 21 ប្រព្រឹត្តនៅមន្ទីរស-២១ និងស្នើសុំអភ័យទោសដល់ជនរងគ្រោះទាំងអស់ដែលទទួលរងទុក្ខវេទនានៅ
 22 មន្ទីរស-២១ ប៉ុន្តែជាក់ស្តែងគាត់បែរទៅបែរជាមិនព្រមទទួលស្គាល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវជា
 23 កូនចៅរងជនរងគ្រោះទៅវិញ។ នាងខ្ញុំសូមទាញចំណាប់អារម្មណ៍ដល់អង្គសវនាការក្នុងការពិនិត្យ និង
 24 ពិចារណាត្រង់ចំណុចនេះ។

25 ជាបន្តទៀត គឺជនរងគ្រោះដែលមានឈ្មោះ ឆេត ប៊ុនធី ជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-

1 វេណី នេត ផល្លី ដែលមានលេខសម្គាល់ E2/50។ ប្រវត្តិទាក់ទងទៅនឹងដើមបណ្តឹងរូបនេះ គឺគាត់មាន
2 ប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ នេត ប៊ុនធី នៅក្នុងសំណុំរឿងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ថែម ដោយជន
3 ជាប់ចោទ ទទួលស្គាល់ថា នេត ប៊ុនធី ជាជនរងគ្រោះនៅមន្ទីរស-២១។ នេត ផល្លី និងក្រុមគ្រួសារ
4 របស់គាត់មានទុក្ខសោកយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដឹងអំពីការសម្លាប់បងប្រុសរបស់គាត់នៅមន្ទីរស-២១។
5 ថ្ងៃមួយនៅពេលដែលគាត់មានទុក្ខព្រួយខ្លាំងពេក មិនបានចាប់អារម្មណ៍មែកឈើក៏បានបាក់ធ្វើ
6 ឲ្យគាត់បាត់បង់ដៃអស់មួយចំហៀង ដោយសារតែភ្នែកក្នុងការនឹកគិតដល់បងប្រុសរបស់គាត់។
7 ជនរងគ្រោះ ឈ្មោះ ចស្សហូ វ៉ស់ឆាលដី និង ជេហ្វ្រីយ័រ ចេមស៍ ត្រូវជាកូនរបស់--
8 ត្រូវជាកូនរបស់ ចេមស៍ វីឡៀម ខ្លាក ដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះ មានឯកសារពាក់ព័ន្ធនៅក្នុង
9 មន្ទីរស-២១ និងចម្លើយសារភាពពីមន្ទីរស-២១របស់គាត់ បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវបានឃុំខ្លួននិងសម្លាប់
10 នៅមន្ទីរស-២១។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចេមស៍ វ៉ស់ឆាលដី និងជេហ្វ្រីយ័រ ចេមស៍ មានជំងឺ
11 ដេកមិនលក់ យល់ស្តីអាក្រក់ និងថប់អារម្មណ៍ចាប់ពីទទួលដំណឹង អំពីការស្លាប់របស់ឪពុកមារ
12 របស់គាត់។
13 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ម៉ាន ស៊ីម ជាកូនរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ម៉ាន សិត D25/18
14 ម៉ាន ស៊ីម ហៅ រៀម ចូលមន្ទីរស-២១ នៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៧៦ និងត្រូវបានសម្លាប់ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែ
15 មីនា ឆ្នាំ១៩៧៧។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ម៉ាន សិត កំពុងស្ថិតក្នុងភាពជឿចាប់សព្វថ្ងៃនេះ ដោយសារ
16 តែការស្តាប់យ៉ាងវេទនារបស់កូនប្រុសគាត់នៅមន្ទីរស-២១ ដូចជាការសោកសង្វេគ នឹករឭកកូន និង
17 នាំឲ្យមាន កើតមានជំងឺក្រពះជាប្រចាំ។
18 ជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ ស្មាន ស្លែៈ ជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស្មាន ណុប
19 E2/44 និង ស្មាន់ សរ E2/45។
20 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ស្មាន សាម៉ាត ជាកូនរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស្មាន ណុប
21 និងជាកូនប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស្មាន់ សរ។ ស្មាន ស្លែៈ ហៅ ឡេង សុខា ត្រូវឃុំឃាំងខ្លួន
22 និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ ដូចដែលមានឃើញនៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសស-២១រួម និងប្រវត្តិរូបអ្នកទោស
23 ស-២១របស់គាត់។ សាម៉ាត ហៅ សារឿន ត្រូវឃុំខ្លួននិងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ដែរ ដូចដែលបាន
24 ឃើញនៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសស-២១រួម និងប្រវត្តិរូបអ្នកទោសរបស់គាត់។
25 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ តាឡុស ម៉ាត ហៅ ម៉ាន, ម៉ាន ម៉ាត និងហៅ ម៉ាន ម៉ា ជាកូនប្រុសរបស់

1 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ម៉ាន ម៉ែ E2/51 ហៅ ម៉ាន ម៉ាលីម៉ែ។ ឈ្មោះរបស់គាត់នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោស
2 ស-២១ បញ្ជាក់ថាគាត់ពិតជាត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

3 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ធួក លួន ហៅ យ៉ែន ជាឪពុករបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី យីម ឡេង
4 D25/23 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ ធួក លួន និងឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម
5 បញ្ជាក់ថា គាត់ពិតជាត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

6 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ សួស សុវណ្ណ ត្រូវជាបងស្រីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឈ្មោះ សួស
7 សារិន D25/24 ដែល សួស សារិន គាត់បានទទួលមរណភាព គាត់ក៏បានផ្ទេរសិទ្ធិជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប
8 វេណីទៅឱ្យប្តីរបស់គាត់ ដែលតុលាការក៏បានប្រកាសទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់រួចហើយ។ ទាក់ទងទៅ
9 នឹងជនរងគ្រោះរូបនេះ គាត់មានប្រវត្តិរូបរបស់អ្នកទោស សុវណ្ណ និងរូបថតពីមន្ទីរស-២១ និងឈ្មោះ
10 នៅលើបញ្ជីអ្នករួម បញ្ជាក់ថា គាត់ពិតជាត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

11 ចំពោះជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ កែ កេងស៊ី ហៅ ដន ត្រូវជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប
12 វេណី ឈ្មោះ កែ ខុន D25/25 និង កែ សាម៉ុត E2/46 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសទូលស្តែងរបស់កែ
13 កេងស៊ី និងឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម។ បញ្ជាក់ថា គាត់ពិតជាត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរ
14 ស-២១។

15 ចំពោះជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ឆៃ ហេង ត្រូវជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឆៃ
16 ហ៊ាប D25/10 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោស ស-២១ របស់ ឆៃ ហេង មានភ្ជាប់ជាមួយនូវរូបថត
17 បញ្ជាក់ថា គាត់ពិតជាត្រូវឃុំឃាំងនិងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ចំពោះជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ម៉ែយើល
18 ឌីដស៍ ត្រូវជាប្អូនប្រុសរបស់ ធីម៉ូស៊ី ឌីដស៍ ដែលជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានលេខសម្គាល់
19 D25/22 គាត់មានចម្លើយសារភាពរបស់ ម៉ែយើល ឌីដស៍ ពីមន្ទីរស-២១ បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវបាន
20 ឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

21 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ រួន ម៉ាត ហៅ រួន សារី ជាបងប្អូនប្រុសបង្កើតរបស់ដើមបណ្តឹង រួន
22 ស្រីណុប E2/42។ រួន ម៉ាត ហៅ សារី មានឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម និងចម្លើយសារភាព និង
23 ប្រវត្តិរូបបញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

24 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ អ៊ីស្មាអែល អាម៉ាត ហៅ សុខ ជាបងប្រុសដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
25 ឈ្មោះ អែម លីម៉ែ E2/43 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ អ៊ីស្មាអែល អាម៉ាត និងឈ្មោះ

1 នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសរួម បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ទាក់ទងទៅនឹង
2 អ៊ីស្លាអែល អាម៉ាត គឺជាបុគ្គល ជាបង្គោលគ្រួសារ ដែលក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់តែងតែចាត់ទុកគាត់ថា
3 ជាមនុស្សសំខាន់របស់គ្រួសារ ពីព្រោះថា គាត់គឺជាសិស្សិតជនជាតិអ៊ីស្លាម ដែលបានទទួលអាហារូប
4 ករណ៍ ទៅរៀននៅប្រទេសបារាំង ក្រោយមកត្រូវបានគេហៅ ដើម្បីមកសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

5 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ មិន កាន ត្រូវជាកូនប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ម៉ែន ឡាយ
6 E2/47។ មិន កាន មានឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម ចូលក្នុងមន្ទីរស-២១ នៅថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា
7 ឆ្នាំ១៩៧៥ និងក្រោយមកត្រូវសម្លាប់នៅឆ្នាំ១៩៧៥។

8 ជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ឈ្មោះ ញ៉ែម ផុល ហៅ វ៉ា ជាបងស្រីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
9 ញ៉ែម សុផាត E2/48។ ញ៉ែម ផុល ហៅ វ៉ា មានឈ្មោះហៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម ហើយនេះបញ្ជាក់ថា
10 គាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

11 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ស្រី យ៉េង ជាប្តីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ កុំ ម៉ែន ហៅ គុម ម៉ែន
12 E2/52 គាត់មានប្រវត្តិប្រវត្តិរូបអ្នកទោស ស-២១ មានរូបថតរបស់ ស្រី យ៉េង និងឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នក
13 ទោសរួម បញ្ជាក់ថាគាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

14 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ខឿង មុយស័រ ហៅ ខឿង ប្លយស័រ ជាបងប្អូនប្រុសបង្កើតរបស់ដើម
15 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ទ្រី អ៊ិចលាង E2/53។ មុយស័រ មានឈ្មោះនៅលើបញ្ជីឈ្មោះជនរងគ្រោះ
16 សម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៦ ហើយបញ្ជីអ្នកទោសរួមបានបញ្ជាក់ថាគាត់ចូលមន្ទីរស-២១
17 នៅថ្ងៃទី២២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៧ និងត្រូវសម្លាប់នៅថ្ងៃទី២០ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៧។

18 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ សុខ ហេង ជាឪពុករបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ហេង អ៊ិចហុង
19 E2/54 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ សុខ ហេង ដែលមានរូបថត និងឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជី
20 អ្នកទោសរួម បញ្ជាក់ថាគាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

21 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ប៉េង ពុំ ជាបងប្អូនប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប៉េង ចាន់ថន
22 E2/55 ប្រវត្តិរូបអ្នកទោសរបស់ ប៉េង ពុំ និងឈ្មោះលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម បញ្ជាក់ថាគាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និង
23 សម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

24 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ យុន លឿន ជាកូនរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី យុន លឿន E2/56 គាត់
25 មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោស ស-២១ របស់ យុន លឿន បញ្ជាក់ថាគាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរ

1 ស-២១។

2 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ អ៊ុយ វ៉ែន ឬហៅ អ៊ុយ វ៉ែន ហៅ ម៉ៅ ជាប្អូនស្រីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
3 ប្បវេណី លី ឃៀក E2/57 គាត់មានឈ្មោះនៅក្នុង-- ឈ្មោះរបស់ អ៊ុយ វ៉ែន ត្រូវបានរកឃើញនៅលើ
4 បញ្ជីគ្រប់គ្រងអ្នកទោសស-២១ ប្រចាំថ្ងៃនៅថ្ងៃទី៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៧៧ ដែលនេះបញ្ជាក់អំពីការឃុំខ្លួន
5 និងការសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

6 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ពូល តឿន ហៅ ចាំង ត្រូវជាឪពុករបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពូល ពន្លក
7 E2/58។ គាត់មានចម្លើយសារភាពពីមន្ទីរស-២១ របស់ ពូល តឿន និងឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម
8 បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

9 [១០:០០:៣០]

10 ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ចាន់ ស៊ីន្នន ជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចាន់ ក្រួច E2/59
11 គាត់មានប្រវត្តិរូបពីមន្ទីរស-២១ របស់ ចាន់ ស៊ីន្នន ឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោស និងអ្នកសួរចម្លើយនៅ
12 ក្នុងក្រុម៨ របស់សមមិត្ត ស្ទួន និងឈ្មោះនៅលើបញ្ជីអ្នកទោសរួម បញ្ជាក់ថាគាត់ឃុំឃាំង និងសម្លាប់
13 មន្ទីរស-២១។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ នង គឹមវ៉ែត ជាបងស្រីបង្កើតរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នង
14 គឹមលៀង E2/60 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ នង វ៉ែត បញ្ជាក់ថាគាត់ត្រូវបានឃុំខ្លួន
15 និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ [redacted] ជាបងប្រុសរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
16 E2/62 ដោយគាត់មានរូបថតអ្នកទោសស-២១ របស់ [redacted] បញ្ជាក់ថាគាត់បានឃុំខ្លួន
17 និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ប៉ែន អ៊ុម ហៅ វិត ជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់ដើម
18 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស្ទួន សៀង D25/15 គាត់មានប្រវត្តិរូបរបស់អ្នកទោស ប៉ែន អ៊ុម ហ្នឹង។ ឈ្មោះ
19 នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសកម្ទេចនៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៧ បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅ
20 មន្ទីរស-២១។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ឈ្មោះ ណុប ង៉ាន ហៅ សរ ហៅ ចារ៉េន ជាបងប្រុសបង្កើតរបស់
21 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ង៉ែត សុខ D25/20 គាត់មានប្រវត្តិរូបអ្នកទោសស-២១ របស់ ណុប ង៉ាន
22 បញ្ជាក់ថា គាត់ត្រូវឃុំខ្លួន និងសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ភាច គឹម ត្រូវជាជីដូនមួយ
23 បង្កើតរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស៊ិន ស៊ីណេត។

24 នាងខ្ញុំសូមធ្វើការកែប្រែត្រង់ចំណុចនេះ ភាច គឹម ត្រូវជាជីតារបស់ ស៊ិន ស៊ីណេត E2/41 រូប
25 ថតពីមន្ទីរស-២១។ មានបញ្ហាបច្ចេកទេសបន្តិចបន្តួច នាងខ្ញុំសូមពិភាក្សាជាមួយក្រុមសិន។

1 [១០:០៣:២៧]

2 ដោយសារតែពេលវេលារបស់នាងខ្ញុំកាន់តែកៀកហើយ ដូច្នេះនាងខ្ញុំសូមធ្វើការអានតែឈ្មោះ
3 របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ម៉ាយិត ជាបងប្រុសបង្កើតរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
4 ប្បវេណីឈ្មោះ លីម យ៉ុន E2/69។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ហេង ពុន ឬ ជន ហៅជន ជាស្វាមីរបស់ដើម
5 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខៀវ នាប E2/75។ ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ប្រាក់ ប៉ាត ជាស្វាមីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
6 ប្បវេណី ង៉ែត អ៊ុយ E2/73។ ទាក់ទងទៅនឹង--។

7 ជាសរុបមក នាងខ្ញុំសូមធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយសរុបថា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងនាងខ្ញុំ
8 មួយចំនួន គឺគាត់មានឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ដែលគាត់អាចក្លាយទៅជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតាមផ្លូវច្បាប់
9 បាន។ ជាអកុសល មានដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្រុមរបស់នាងខ្ញុំចំនួន៧រូបដែលគាត់ពុំមានឯកសារ
10 គ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងការបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ជាមួយនឹងសាច់ញាតិរបស់គាត់
11 ដែលបានទទួលរងនូវទារុណកម្មនៅមន្ទីរស-២១ រួមមាន៖ E2/41, E2/62, D25/15, E2/67 និង
12 E2/73, E2/74 និង E2/75។

13 [១០:០៥:៣៥]

14 ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមយើងខ្ញុំ ដែលគាត់ខ្វះខាតឯកសារ ខ្វះខាតឯកសារ
15 ដើម្បីបញ្ជាក់នេះ នាងខ្ញុំសូមជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះថា មូលហេតុនិងកត្តាដែលនាំឱ្យយើងពុំអាចស្វែង
16 រកឯកសាររបស់ពួកគាត់បានគ្រប់គ្រាន់ គឺដោយសារតែស្ថានភាពដែលបានកើតឡើងកាលពីអំឡុងសាម
17 សិបឆ្នាំមុន គឺបានបំផ្លាញនូវឯកសារជាច្រើននៅក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យក៏ដូចជានៅក្រោយ
18 របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ យើងឃើញថាឯកសារក៏ត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញជាច្រើន។

19 ជាកិច្ចបន្ត នាងខ្ញុំសូមបង្វែរវេទិកានេះជូនទៅសហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់នាងខ្ញុំ ដោយសារតែ
20 ពេលវេលាមានការកាន់តែខ្លីហើយ អ៊ីចឹងនាងខ្ញុំសូមប្រគល់វេទិកានេះជូនគាត់។

21 **លោក ការីម ខាន៖**

22 លោកប្រធានជាទីគោរព, សូមអរគុណយ៉ាងច្រើនចំពោះសារណាដែលបានដាក់ជូនដោយសហ
23 មេធាវីជាតិរបស់ខ្ញុំ។ ប្រហែលជាខ្ញុំសូមឱ្យមន្ត្រីតុលាការ សុំសួរបន្តិច តើយើងមានពេលវេលាពេល
24 ប៉ុន្មានទៀតសម្រាប់ដើមបណ្តឹង-- មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយ? តើនៅសល់ពេល១០នាទី
25 ទៀត ឬក៏១៥នាទី? បាទ, ១៥នាទី។ សូមអរគុណ បាទ។

1 លោកប្រធានជាទីគោរព, ខ្ញុំព្យាយាមបញ្ចប់ឲ្យបានទាន់ពេលវេលានូវសារណារបស់យើងខ្ញុំនៅ
 2 ក្នុងរយៈពេល១៥នាទី។ វាជាការពិតណាស់ ដែលថាមានមូលហេតុជាច្រើនដែលយើងត្រូវលើកឡើង។
 3 ប្រហែលជាលោកប្រធានក៏បានជ្រាបហើយគឺថា យើងត្រូវមានបញ្ហាច្រើនដែលត្រូវលើកឡើង ហើយខ្ញុំ
 4 ដឹងថា មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមផ្សេងទៀតនឹងចំណាយពេលវេលាច្រើន ទាក់ទងទៅនឹងការ
 5 ទាមទារសំណងជំងឺចិត្ត។ ជំហររបស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុម១ គឺថានឹងសូមដាក់ជូនឲ្យបាន
 6 លម្អិតទាក់ទងទៅនឹងសារណាស្តីអំពីសំណើសុំរួមគ្នា ដែលបានដាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះរួចមកហើយនោះ។
 7 តាមការព្រួយបារម្ភ ជាការគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយដូចដែលបានដឹងច្បាស់ហើយ សារណារបស់
 8 ក្រុមយើងខ្ញុំ គឺបានបែកចែកទៅជាបួនចំណុចសំខាន់ៗ ដែលជនជាប់ចោទមានអំណាចស្វ័យភាពនៅ
 9 មន្ទីរស-២១។

10 លោកប្រធានជាទីគោរព, ជនជាប់ចោទបាននិយាយរួចមកហើយថា នៅពេលដែលមានរឿងរ៉ាវ
 11 មិនល្អកើតឡើងនៅមន្ទីរស-២១ គឺគាត់មិនអាចធ្វើអ្វីឲ្យបានច្រើនលើសពីអ្វីដែលគាត់ធ្វើបាន ដើម្បី
 12 សម្រួលទៅដល់ការឈឺចាប់ទាំងអស់នេះ គឺថាគាត់អាចធ្វើក្នុងនាមជាប្រធានស-២១។ ទិដ្ឋភាពទីពីរ នៃ
 13 សារណាចុងបញ្ចប់នេះ គឺជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានមួយដែលជនជាប់ចោទបានប្រើស្វ័យភាពរបស់គាត់ គឺមិន
 14 បានសម្រាលនូវការឈឺចាប់នោះទេ ហើយគឺជាការមួយដែលកើតឡើងជាញឹកញាប់។ ជាឧទាហរណ៍
 15 គាត់បានបញ្ជាក់ថា ដោយថាមិនមានមនុស្សណាម្នាក់ដែលគាត់បានជួយសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែការងារនោះ គឺ
 16 បានបញ្ជាក់ដោយភ័ស្តុតាង ដែលបានបញ្ជាក់ថាមិនមានការសម្រាលការឈឺចាប់នោះទេ។ មិនមាន
 17 បុគ្គលណាម្នាក់ដែលស្វែងរកឱកាសដើម្បីកាត់បន្ថយការឈឺចាប់ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញគាត់បានបន្ត ហើយ
 18 បន្តទៀត គាត់បានលះបង់ចំពោះការងាររបស់គាត់។

19 [១០:១០:៤៣]

20 លោក លោកស្រីចៅក្រម, នេះគឺជាអំពើ ជាតួនាទីរបស់គាត់ ដែលគាត់បានអនុវត្ត មិនមែនថា
 21 ជាស្ថានភាពកម្រិតត្រឹមតែស-២១នោះទេ មិនមែនថាជាអំពើទារុណកម្ម ការសម្លាប់នៅទីនោះដោយ
 22 ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៅក្នុងលក្ខណៈតាមការបញ្ជា។ យុទ្ធនាការនៃទារុណកម្ម ហើយនិងអំពើភ័យខ្លាច
 23 ដែលជនជាប់ចោទបានដឹកនាំនៅស-២១នោះ ហើយគាត់បានគ្រប់គ្រងនៅទីនោះ ហើយមានផលប៉ះ
 24 ពាល់មូលដ្ឋានមួយ ដែលថាគាត់បង្កើតនូវភាពភ័យខ្លាចនៅក្នុងបក្ស ជាពិសេសនៅក្នុងថ្នាក់លើរបស់
 25 បក្សគាត់នោះឯង ដែលបានឲ្យមានរដ្ឋមួយ នាំឲ្យមានមនុស្សកាន់តែច្រើនទទួលបានការចាប់ខ្លួន មនុស្ស

1 កាន់តែច្រើនទទួលរងទារុណកម្មដ៏អាក្រក់ ហើយគឺជាលទ្ធផលគឺបានឆ្លើយសារភាពជាច្រើន ដែលជា
2 ឆ្លើយសារភាពមិនពិតនោះទេ។

3 ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានជ្រាបហើយ ជនជាប់ចោទបានបញ្ជាក់ជាមួយនឹងរបាយការណ៍ចិត្ត
4 សាស្ត្រ។ គាត់បានបញ្ជាក់ថាមិនមែនថា ផ្អែកទៅលើមនោគមវិជ្ជារបស់ខ្មែរក្រហមនៅពេលនោះទេ ប៉ុន្តែ
5 គាត់មានចេតនាស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយដែលមានអំណាចនៅក្នុងរបបនោះផងដែរ។ ហើយជាពិសេសធ្វើ
6 ឱ្យជីវិតរបស់គាត់មានភាពស្រុកស្រួលនៅក្នុងពេលនោះផងដែរ។

7 លោក លោកស្រីចៅក្រម, បើយើងនិយាយអំពីស្វ័យភាពរបស់គាត់ ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលការអះ
8 អាងរបស់ជនជាប់ចោទ គាត់ថាគាត់គ្មានអំណាចនោះ ប៉ុន្តែភ័ស្តុតាងបានបង្ហាញថា គឺជាការអះអាងមិន
9 ពិតនោះទេ គឺជាការអះអាងកុហក។ ភ័ស្តុតាងនោះដែលបានដេញដោលចំពោះអង្គជំនុំជម្រះរួចហើយ
10 នៅថ្ងៃទី២០, ២២ នៃខែមិថុនា ឆ្នាំនេះ ជនជាប់ចោទបាននិយាយថា គាត់ស្នើតែភ្លេចទៅហើយថាគាត់
11 គាត់បានធ្វើការជួបជាមួយនឹងពេទ្យធ្មេញ ហើយបន្ទាប់មកជននោះបានស្លាប់ ហើយគាត់ក៏បាននិយាយ
12 ថានៅទំព័រ២៩ទៅដល់៣០ ថាមានមនុស្សបីនាក់ទៀតបានទុករបស់ឱ្យមានជីវិត។ ពិតហើយ គឺជា
13 អំពើ ជាឧបាយកលមួយដែលថា នៅក្នុងឯកសារដាក់ជូនចំពោះអង្គជំនុំជម្រះ ហើយប៉ុន្តែគាត់បានគេចកែ
14 ដែលថាក្រុមនោះ ជនជាប់ចោទមានឱកាសក្នុងបរិបទ ដែលងងឹតងងល់ ហើយពិបាកនោះ គាត់ក៏អាច
15 មានលទ្ធភាព ប៉ុន្តែមិនបានបង្ហាញភាពអាណិតអាសូរ ហើយគាត់បានបញ្ជាក់ពីមូលហេតុដែលថាគាត់
16 ត្រូវតែកម្ទេចអ្នកទាំងនោះនៅពេលនោះ គឺថាក្នុងពេលដែលជិតដែលពួកកងទ័ពវៀតណាមចូលមកដល់
17 ហើយនោះ នៅថ្ងៃទី៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ ទំព័រ១៤ ជាឧទាហរណ៍មួយទៀត គឺជាក្រុមមួយដែលគាត់
18 បានសម្រេច គាត់មានស្វ័យភាពទាំងស្រុង។ ដើម្បីនឹងស្វែងរកការជួយ ប៉ុន្តែគាត់បានជួយតែមនុស្សមួយ
19 ក្រុម ដូចជាជាន់គំនូរ ហើយនិងពួកវិចិត្រករដែលគាត់យកមកប្រើនោះ។

20 [១០:១៤:៣០]

21 លោក លោកស្រីចៅក្រម នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ គាត់បានឱ្យឧទាហរណ៍មួយទៀត
22 ដែរ អំពីស្វ័យភាព អំពីអំណាចរបស់គាត់ដែលថា គាត់អះអាងផ្ទុយថាគាត់គ្មានអំណាចនោះ គាត់បាន
23 និយាយថា នៅក្នុងពេលនោះ ឱ្យច្បាស់នោះ ក្នុងការផ្តួចផ្តើមរបស់គាត់ គាត់បានស្នើប្តូរមន្ទីរឃុំឃាំងទៅ
24 កាន់ពញាយ៉ាតហៃស្តូល។ គឺប្តូរទៅពញាយ៉ាតហៃស្តូល វិទ្យាល័យពញាយ៉ាត ហើយគាត់បានជាអ្នក
25 ផ្តល់គំនិត ហើយគាត់ទទួលការរងការភាពពីថ្នាក់លើផងដែរ។

1 លោក លោកស្រីចៅក្រម ក្នុងពេលជាមួយគ្នាគាត់បានសម្រេចនូវវាលពិឃាដថ្មីមួយ ដើម្បីនឹង
2 បើកឡើងគឺជា “ជើងឯក”។ ហើយគាត់បាននិយាយដែរថា គាត់មិនបានស្នើសុំឱ្យមានការឯកភាពជា
3 មុននោះទេ។ គាត់មិនបានត្រូវការមានការពិគ្រោះយោបល់ ឱ្យមានការសម្រេចជាទូទៅទេ ប៉ុន្តែគាត់បាន
4 ធ្វើខ្លួនឯងដោយចេតនារបស់គាត់ ហើយគាត់យល់យ៉ាងច្បាស់អំពីអំណាចរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីគាត់
5 ធ្វើការសម្រេច ហើយគាត់មានការសេចក្តីទុកចិត្តក្នុងការរាយការណ៍ទៅថ្នាក់លើរបស់គាត់ ដែលអ្នក
6 ទាំងនោះគ្រាន់តែផ្តល់ការឯកភាពជាទម្រង់បែបបទប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនមានទទួលបានផលវិបាកអ្វីពីការធ្វើ
7 បែបនេះនោះទេ។ ទាក់ទងទៅមន្ត្រីឃុំខ្លួនដែលបែងចែកទៅជាតូចៗ គាត់មិនបានរាយការណ៍ដោយមិន
8 សុំការឯកភាពពីមុនទេ ប៉ុន្តែគាត់មិនទាំងរាយការណ៍ទៅថ្នាក់លើនោះផង ដែលនិយាយអំពីការបង្កើត
9 បន្ទប់ឃុំខ្លួនតូចៗជាដើមនោះ។

10 ដូចដែលលោក លោកស្រីចៅក្រមពិនិត្យឃើញ ហើយអាចនឹងផ្តល់ថា នៅពេលដែលយើង
11 ពិចារណាទៅលើភ័ស្តុតាងទាំងឡាយនោះ ថាតើអ្វីកើតឡើងចំពោះស្វ័យភាព ចំពោះអំណាចរបស់គាត់
12 នោះតើវាដំណើរការដូចម្តេចនៅពេលដែលយើងឈានទៅដល់ចំណុចមួយទាក់ទងទៅនឹងការសួរចម្លើយ
13 ការធ្វើទារុណកម្ម ហើយនិងការសម្លាប់នោះ គឺការសម្លាប់មនុស្សជាច្រើន។ លោក លោកស្រីចៅក្រម
14 យើងមិនមានភ័ស្តុតាងអ្វីទេ ដែលបង្ហាញដោយមេធាវីការពារ ដែលគេអាចនិយាយបញ្ជាក់ប៉ុន្តែអះអាង
15 ថា គាត់មិនមានអំណាចនោះ។ ប៉ុន្តែយើងមានរឿងក្តីមួយដែលថា គាត់បានព្យាយាមបំព្រួញ ឬក៏
16 និយាយឱ្យកាន់តែតិចអំពីតំណែង តួនាទីរបស់ជនជាប់ចោទ ទាក់ទងទៅដែលថាគាត់ជាអ្នកផ្តល់ការ
17 ណែនាំអប់រំអំពីការទារុណកម្ម អំពីការសួរចម្លើយ ហើយគាត់បានផ្តល់ការណែនាំឱ្យច្បាស់។ គាត់មិន
18 បានប៉ុនប៉ងស្វែងរក ដើម្បីឱ្យបានចម្លើយអំពីអ្នកដែលត្រូវបានឃុំខ្លួន ហើយគាត់ក៏បានចង់បានឱ្យមាន
19 ការឆ្លើយដាក់ទៅអ្នកផ្សេងទៀត។ អញ្ចឹងគឺជាគំនិតមួយដែលជាការប្រព្រឹត្តិទៅដើម្បីពង្រីកនូវអំណាច។
20 ការដែលអះអាងថា ជនជាប់ចោទ មិនមានចេតនានោះ គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ។ តាមពិតគាត់ស្រលាញ់
21 ការងារហ្នឹង គឺគាត់ទទួលភារកិច្ចការងារហ្នឹង គាត់ពេញចិត្តនឹងធ្វើបែបនោះដោយចេតនា ប៉ុន្តែភ័ស្តុតាង
22 ដែលលើកឡើងនោះ គឺខុសពីអ្វីដែលគាត់អះអាង។ អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់អះអាង គឺមិនពិត គឺធ្វើឱ្យមាន
23 ការច្រឡំមួយចំនួននៅក្នុងនោះ គឺអាចបំភ្លឺអំពីខណៈនៃការពិត គឺវាមិននៅក្នុងលាក់កំបាំងនៅក្នុងការ
24 បដិសេធមួយដែលគាត់ចង់ប្តូរការស្តីបន្ទោស ហើយនិងការទទួលខុសត្រូវឱ្យផុតពីខ្លួនគាត់ទៅកន្លែង
25 ផ្សេង ដោយសារថាគាត់ជាប្រធានស-២១។

1 [១០:១៨:២៧]

2 ពេលដែលលោក លោកស្រីពិចារណាលើភស្តុតាង ខ្ញុំសូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះពិនិត្យមើលថាតើ
3 ភស្តុតាងណាមួយដែលជាកត្តាជំរុញនោះ? ហើយខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើលប្រតិចារឹក នៅក្នុងឧទាហរណ៍មួយ
4 ចំនួនដែលបង្ហាញឱ្យយើងឃើញច្បាស់ថា កាលណាយើងមានសំណួរដែលដឹកមុខនោះ ដែលលើកឡើង
5 ដោយមេធាវីការពារក្នុងពេលសវនាការ ជនជាប់ចោទបានផ្តល់នូវភស្តុតាង ហើយគាត់បានផ្តល់ភស្តុតាង
6 តិចតួចណាស់ ហើយមិនមានតម្លៃជាភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់នោះទេ គឺថាគឺវាមានទម្ងន់តិចតួច ដោយមិន
7 មានផ្តល់ភស្តុតាងដោយឯករាជ្យ ឬក៏ចេញពីខ្លួនផ្ទាល់ ពីមាត់ផ្ទាល់របស់ជនជាប់ចោទនោះទេ នេះជា
8 ឧទាហរណ៍មួយ គឺចាត់ការសួរដេញដោលថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ទំព័រ៥១ មេធាវីការពារនោះគឺលោក រូ
9 បានសួរសំណួរនេះទៅជនជាប់ចោទ ហើយខ្ញុំនឹងអានសំណួរនេះទាំងស្រុង គាត់សួរថា “ឌុច តើលោក
10 បានបញ្ជាខ្ញុំឱ្យប្រាប់ជនរងគ្រោះថា ប្រសិនបើគេចង់ គេអាចមកជួបលោកបាននៅក្នុងកន្លែងឃុំឃាំង
11 តើលោកបើទ្វារទទួលគេដែរឬទេ? ហើយនិងទ្វារចិត្តរបស់អ្នកដើម្បីទទួលពួកគេទេ? តើលោកអនុញ្ញាត
12 ឱ្យខ្ញុំប្រាប់ពួកគេដែរឬទេ? តើលោកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់ថា ផ្លូវគឺមិនបញ្ចប់នៅថ្ងៃនេះនោះទេ ផ្លូវអាចនឹងភ្ជាប់
13 ពីអ្នកឯងនិងពួកគេនៅតែត ប្រសិនបើពួកគេចង់ធ្វើដូច្នោះ”។ លោក លោកស្រីចៅក្រម អាចនឹងអាន
14 ឃើញហើយនៅក្នុងចម្លើយនោះគឺថា ខ្ញុំសូមលើកឡើងថា នេះគឺជាចំណុចមួយដែលជាសំណួរដឹកមុខ
15 ដែលនាំជនជាប់ចោទ ហើយនិងជនជាប់ចោទខ្លួនឯង ត្រូវឆ្លើយចម្លើយទៅសំណួរបែបនេះ គឺថាត្រូវតែ
16 មានការពិចារណាដោយអង្គជំនុំជម្រះ។ ហើយនិងចាត់ទុកថា មិនមានតម្លៃជាភស្តុតាងអ្វីនោះទេ ហើយ
17 និងពិចារណាលំអិតទៅលើខ្លឹមសារ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ននោះផងដែរ។

18 លោក លោកស្រីចៅក្រម គឺថាដោយសារគាត់មានអំណាចស្វ័យភាពទាំងស្រុងចំពោះ ឌុច ដែល
19 ថាគាត់ប្រើវិធីសាស្ត្រទារុណកម្មដែលបានទទួលស្គាល់នោះ គឺថានៅក្នុងបណ្ណសារមួយចំនួនយើងមិន
20 ទទួលបាន មិនមានកត្តាណាដែលបង្កប់ឱ្យគាត់ត្រូវប្រើវិធីសាស្ត្រទារុណកម្មណាមួយទេ ប៉ុន្តែគាត់មាន
21 ស្វ័យភាពក្នុងការសម្រេចដូចដែលយើងបានឃើញ។ ហើយគាត់បានធ្វើការសម្រេចនៅក្នុងប្រព័ន្ធមួយ
22 ទាំងស្រុង។ គាត់បានយកពីអ្វីដែលគាត់បានចេះដឹងពីម-១៣ ហើយនិងប្រើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុង
23 កម្រិតមួយឱ្យធំធេង ដើម្បីឱ្យបានប្រសិទ្ធភាពវារធំធេងចំពោះស-២១។

24 [១០:២១:៣៦]

25 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ភស្តុតាងនៅក្នុងម-១៣ គឺថាវាមិនទាក់ទងទៅនឹងរឿងក្តីមែន ក៏ប៉ុន្តែ

1 វាបានផ្តល់នូវគំនិតមួយជ្រាលជ្រៅដែលថា អ្វីដែលឆ្លងមកឱ្យគាត់មានការងារនៅស-២១ បានមាន
2 ប្រសិទ្ធភាពបែបនេះនោះ។ អ៊ីចឹងហើយភ័ស្តុតាងដែលជនជាប់ចោទ បានបង្ហាញនោះនៅម-១៣ នៅ
3 ពេលដែលគេដាក់មនុស្សនៅក្នុងរណ្តៅ ហើយមានអ្នកខ្លះត្រូវបានលង់ទឹកស្លាប់ផងពេលមានទឹកជំនន់។
4 ហើយនៅក្នុងគំនិតមួយដែលថា យោរយោដែលថា ដាក់ឃុំឃាំងដោយមិនមានការការពារ។ ហើយ
5 បានគាត់ថា ការពារអ្នកទោសអំពីការទម្លាក់គ្រាប់បែករបស់អាមេរិកាំង ប៉ុន្តែលោក លោកស្រីចៅក្រម
6 បានជ្រាបហើយនៅពេលនោះ ការទម្លាក់គ្រាប់បែកនោះ គឺបានបញ្ចប់ទៅហើយ ការទម្លាក់គ្រាប់បែក
7 ដោយសហរដ្ឋអាមេរិកនោះ។ នេះជាឧទាហរណ៍មួយដែលថា ជនជាប់ចោទ មិនបានទទួលស្គាល់ការ
8 ពិតដែលគាត់បានធ្វើ ហើយគាត់បានកាត់បន្ថយតួនាទីរបស់គាត់ ហើយគាត់ក៏បានបញ្ជាក់ថា គាត់បាន
9 ធ្វើអ្វីដោយមានការអាណិតអាសូរទៅដល់ជនរងគ្រោះនោះដែរ។ នេះគឺជាការបង្ហាញចង់បានការស្ថាន
10 សម្រាលនៅក្នុងដំណើរ គឺគាត់មិនបានក្តាប់ឱ្យបានការពិតនៅក្នុងអំពើរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់មិនបាន
11 ច្រានចោលនូវអង្គហេតុមួយចំនួនទាក់ទងទៅនឹងការបង្រៀន ឬក៏ទ្រឹស្តីនៃការធ្វើទារុណកម្ម។ ហើយ
12 គាត់បានទទួលគាត់បានបង្រៀន ការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់ នេះគឺមិនមែនជាការងារមិនច្បាស់ទេ គឺ
13 ខ្មៅនិងសឱ្យច្បាស់ ហើយយើងឃើញវិភាគច្បាស់នៅក្នុងភ័ស្តុតាង យើងនឹងធ្វើការវិភាគ ដោយពិនិត្យ
14 ពិចារណាដើម្បីស្វែងរកការពិត នៅពេលយើងពិនិត្យលើភ័ស្តុតាង គឺថាយើងច្បាស់ហើយថា ជាឧទាហរណ៍
15 ភ័ស្តុតាងនៅថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា គាត់បានបដិសេធថាមិនបានផ្តល់អំណោយ ថាឱ្យដកក្រចកអ្នកទោស
16 ទេ នៅពេលគាត់បានដឹង គាត់ថាឱ្យឈប់ទៅ ពីព្រោះថា អាក្រក់ណាស់ ដែលមានការដកបែបនេះ។
17 ប៉ុន្តែតើមានការភ័ស្តុតាងអំពីការដាក់ទោសទៅលើចារី ដែលបានដកក្រចកគេនោះដែរទេ? តើនេះគឺជា
18 ការបដិសេធឬគាត់បានបញ្ជាឱ្យគេធ្វើ ហើយក្រោយមកគាត់ធ្វើបែបនោះ? ហើយគឺថា គេបានបង្ហាញ
19 ក្នុងភ័ស្តុតាងប៉ុន្តែថា បង្ខំឱ្យអ្នកទោសបរិភោគសត្វល្អិត ឬក៏អ្វីផ្សេងៗទៀតនោះ។ ហើយគាត់បាន
20 អះអាងទៅនឹងដើម្បីបន្ថយតួនាទីរបស់គាត់ ដើម្បីបានស្ថានសម្រាលបើសិនជាមាន ភ័ស្តុតាងបង្ហាញថា
21 គាត់មិនបានធ្វើទារុណកម្ម ឬដាក់ទោសទៅលើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែយើងពិនិត្យមើល
22 នៅថ្ងៃទី២១ ជាចម្លើយមួយគាត់ថា គាត់បានទទួលការបង្រៀនពីមេរបស់គាត់ គឺគាត់បានបង្រៀនពីវិធី
23 យកម្តួលទៅចាក់ក្រចក គឺថាគឺធ្វើឱ្យមានការឈឺចាប់ ហើយដើម្បីឱ្យទទួលបាននូវចម្លើយសារភាព។

[១០:២៤:៥៥]

នៅក្នុងសាក្សីដែលនោះ គឺថាបញ្ជាក់នៅពេលក្រោយទៀតថា ការធ្វើបែបនេះគឺធ្វើដើម្បីបំបាក់

1 ប្តីបំបាត់មនុស្សធម៌ពីមនុស្សទាំងអស់នេះ។ ហើយគាត់បានប្រាប់ទៅអ្នកយាមរបស់គាត់ថា ពួកគេត្រូវ
 2 ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអ្នកទោសបរិភោគលាមកខ្លួនឯង។ តើអាចទៅរួចដែរទេ ដែលឱ្យគេអាចបរិភោគ
 3 លាមករបស់គេនោះ? ចម្លើយពីសាក្សីនោះ គេឆ្លើយថា នៅក្នុងករណីពិសេសមួយនេះ គាត់បានប្រាប់ឱ្យ
 4 អ្នកសួរចម្លើយឱ្យធ្វើបែបនោះ គឺឱ្យបង្គាប់ទៅអ្នកទោសឱ្យបញ្ជាអ្នកទោស ដូចជា គាត់បង្គាប់ឱ្យគេ
 5 គូររូបផ្តែ ហើយអ្នកទោសថ្វាយបង្គំ។ ដូច្នោះជាអំពើអាក្រក់ណាស់ បើនិយាយពីវប្បធម៌របស់កម្ពុជានៅ
 6 ពេលនោះ នោះ ថាតើគាត់មានលទ្ធភាពនឹងរក្សាទុកជីវិតរបស់គេបានដែរទេ ទៅតាមជោគវាសនាដែល
 7 ថាគាត់អាចជាម្ចាស់នោះ? ប៉ុន្តែអ្វីដែលគាត់និយាយ គឺគ្មានន័យ គឺជាការប្រឌិតឡើងតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នោះ
 8 គឺជាការជំទាស់ការតវ៉ាជាច្រើនមួយចំនួននៅក្នុងការសារភាព ប្តីការសម្តែងវិប្បដិសារីរបស់គាត់។
 9 ប៉ុន្តែពាក្យមួយៗដែលគាត់ប្រើនោះគឺមិនស្មោះត្រង់នោះទេ គឺអង្គជំនុំជម្រះអាចនឹងពិនិត្យឃើញបាន
 10 ហើយតើមានភាពស្មោះត្រង់សុទ្ធចិត្តដែរឬទេនោះ។ ប៉ុន្តែ យើងពិនិត្យតាមគោលការណ៍ច្បាប់ កាលណា
 11 យើងធ្វើការប្រៀបធៀបនីតិវិធីនៅទីនេះ ទាក់ទងទៅនឹងគំរូនៃគណៈកម្មការស្វែងរកការពិតនិងសន្តិភាព
 12 នោះយើងបានយោងទៅរកគំរូរបស់អាហ្វ្រិកខាងត្បូង កាលណាមាននីតិវិធីមួយដែលថា ផ្តល់នូវការ
 13 លើកលែងទោស ការបន្ធូរបន្ថយនោះកាលណាគេបានផ្តល់ការសារភាពដែលស្មោះត្រង់ គ្មានការលាក់
 14 លៀម។

15 ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះកាលណាត្រូវពិចារណា លើស្ថានទម្ងន់នៃអំពើរបស់គាត់ គឺត្រូវផ្អែកលើ
 16 ចម្លើយរបស់គាត់ ការសារភាពរបស់គាត់ អ្វីដែលមាននោះគឺត្រូវតែច្បាស់ អ្វីដែលគាត់និយាយទំនងជា
 17 ជាឧទាហរណ៍ច្បាស់លាស់ដែលថា ជនជាប់ចោទបានបដិសេធយ៉ាងច្បាស់ទៅលើអ្វីគេផ្តល់ភ័ស្តុតាង
 18 នោះថ្ងៃទី២០ មិថុនា ២២ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ នោះ គេបានបញ្ជាក់ភ័ស្តុតាងមួយ ជនជាប់ចោទ។ ហើយ
 19 ដែលជនជាប់ចោទ បានប្រាប់*កាំម្រាវ* ប៉ុន គឺមិត្តប៉ុន ឱ្យប្រើវិធីក្តីដើម្បីទទួលយកចម្លើយសារភាពអ្នក
 20 ដែលជាប់ឃុំ ប្រើវិធីណាក៏ដោយ ទោះបីជាស្លាប់ក៏មិនបញ្ហាដែរ។ ដូច្នោះ ជាផ្នែកមួយនៃបណ្តុសារ
 21 ដែលយើងទទួលបានពីសំណុំរឿងសារ នេះគឺជាចំណុចមួយដែលគាត់ទទួលស្គាល់ហើយ គឺជាបញ្ហាអ្វី
 22 ដែលគាត់បញ្ជាក់នៅពេលនោះ តើនេះគឺជាវិធីមួយដើម្បីបំបាក់ទៅអ្នកទោសដែរឬទេ? បើយើងពិនិត្យ
 23 មើលចំណុចនេះ គឺថាវាមានជាគំរូបែបនេះ គឺមិនមែនជាវិធីសាស្ត្រដើម្បីបំភ័យ ដើម្បីកំញើញទេ គឺជា
 24 វិធីសាស្ត្រដែលជនជាប់ចោទ ប្រើដើម្បីកំញើញ ប្តីបំបាត់តុលាការនេះវិញទេ។

1 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

2 ក្រុមមួយ ដូចជាបានចំណាយពេលវេលាលើសម៉ោងកំណត់ហើយ។ តើលោកត្រូវការពេល
3 ប៉ុន្មានទៀតដើម្បីបញ្ចប់ ពីព្រោះព្រឹកនេះយើងធ្វើពីរក្រុម ក្រុមមួយនិងក្រុមពីរ។ ពេលវេលាត្រូវចែក
4 ច្បាស់លាស់ ហើយត្រឹមត្រូវគឺកាលដល់ម៉ោង១២ គឺត្រូវចប់ក្រុមទីពីរ។

5 **លោក ការីម ខានៈ**

6 លោកប្រធាន, ខ្ញុំដឹងទៅលើចំណុចនេះ ហើយខ្ញុំសុំអភ័យទោសដែលថា ពេលវេលារបស់យើង
7 បានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែយើងមានចំណុចច្រើន ខ្ញុំសូមអនុគ្រោះពីអង្គជំនុំជម្រះរយៈពេលតែ៥ ឬក៏១០នាទី
8 បន្ថែមទៀត ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបញ្ចប់ទៅលើចំណុចទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងចំណុចនេះ។
9 ដូច្នេះហើយ គឺខ្ញុំសូមអនុគ្រោះពីអង្គជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែជាការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះទៅលើ
10 ករណីនេះ។ សូមអរគុណ។

11 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

12 អង្គជំនុំជម្រះ ដោយលោកបន្តបីនាទីទៀត ដោយហេតុថា កាលពីដើមឡើយគឺការចាប់ផ្តើមវា
13 វែងពេក ដោយមិនស៊ីជម្រៅទៅលើការវិភាគអង្គហេតុ។ អ៊ីចឹងហើយបានជាមកវិភាគចុងក្រោយទើប
14 មានបញ្ហា។ អ៊ីចឹងគឺអនុញ្ញាតឱ្យតែបីនាទីទៀតតែប៉ុណ្ណោះ។

15 **លោក ការីម ខានៈ**

16 ខ្ញុំសូមអរគុណលោកប្រធាន។ ភ័ស្តុតាងនៅចំពោះមុខ លោក លោកស្រីចៅក្រម គឺមាននៅក្នុង
17 សារណារបស់យើងខ្ញុំ ហើយវាបានបង្ហាញអំពីករណីជនជាប់ចោទ ដែលគាត់ព្យាយាមចៀសវាងគេច
18 ចេញពីភាពសាហាវយោរយៅនៅស-២១ ហើយគាត់បានលើកឡើងថា គាត់មិនដឹងទៅលើករណី
19 ទាំងអស់នេះ។

20 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ជនរូបនេះបានព្យាយាមធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ឬក៏គេចចេញពីការងាររបស់
21 គាត់ ហើយវាជាឧទាហរណ៍មួយដែលថា គាត់មានសិទ្ធិពេញលេញនៅពេលនោះ។ ហើយយើងមាន
22 ឧទាហរណ៍ជាច្រើន ដែលថាមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានគេចាត់ទុកដូចសត្វ ហើយអ្នកទាំងអស់នោះត្រូវ
23 បានបបរ ហូបបបរ ហើយមានការឈឺចាប់ ដូច្នេះហើយវាមានចំណុចជាច្រើនកើតឡើង។

24 [១០:៣០:៥៥]

25 គាត់មានសិទ្ធិច្រើននៅក្នុងនោះ ប៉ុន្តែគាត់ធ្វើអ្វីខ្លះគាត់មិនបានដឹង គាត់បានធ្វើ។ ដូច្នេះ លោក

1 លោកស្រីចៅក្រម បានដឹងហើយនូវអ្វីដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត ហើយនិងការដែលគាត់ទាក់ទងជាមួយនឹង
 2 មេរបស់គាត់ ហើយគាត់បានលើកឡើងថា គាត់ចង់លើកកិត្តិយសនៃមន្ទីរស-២១។ លោក លោកស្រី
 3 ចៅក្រម, ការភ័យខ្លាចនឹងចំណុចនេះ គឺវាបានលើកឡើងយ៉ាងពិស្តារ តាមរយៈភ័ស្តុតាងដែលមាននៅ
 4 ចំពោះមុខអស់លោក លោកស្រីចៅក្រម។ ហើយខ្ញុំលើកអំពីសក្ខីកម្មរបស់លោកបណ្ឌិត អេតឆេសាន់
 5 និងរបស់លោកបណ្ឌិត ដេវីត ឆេនដល់រ ផងដែរ យើងឃើញថា គាត់បានមានទំនាក់ទំនងរវាងសកម្ម
 6 ភាពរបស់ ខុច ហើយនិងការឈឺចាប់ និងសកម្មភាពដែលកើតឡើងនៅស-២១។ លោកចៅក្រម
 7 ឯកសារលេខ E88.3 .4 និង .2 នោះជាឯកសារដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងទាក់ទងទៅនឹង
 8 មនុស្សទាំងឡាយត្រូវបានជាប់ឃុំនិងត្រូវបានគេសម្លាប់។ ហើយអំឡុងពេលនោះ គឺជនជាប់ចោទ គឺ
 9 មានភាពសកម្មនៅក្នុងការងាររបស់ខ្លួន ហើយយើងឃើញមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានជាប់ចោទ ហើយ
 10 និងសម្លាប់ ហើយខ្ញុំសូមលើកឡើងប្រតិចារិកដែលមានលើកឡើងនៅក្នុងឯកសាររបស់យើង ហើយគឺ
 11 យើងឃើញមានសេចក្តីសម្រេចដែល ខុច គាត់បានទទួល ហើយគាត់បានអនុវត្តការងារធ្វើទារុណកម្ម
 12 ក្នុងលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ។

13 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ខ្ញុំសូមឱ្យអស់លោក លោកស្រីចៅក្រមពិចារណាទៅលើភ័ស្តុតាង
 14 ទាំងឡាយដែលមានដើម្បីឈានទៅដល់ការស្វែងរកការពិត។ ហើយទាក់ទងទៅនឹងសំណង គឺការ
 15 សម្រេចបិតនៅក្នុងការពិចារណារបស់លោក លោកស្រីចៅក្រម ហើយវាមិនទាមទារពីរាជរដ្ឋាភិបាល
 16 នោះទេ ប៉ុន្តែយើងចង់ឱ្យបង្ហាញការពិត។ ដូច្នេះហើយវាអាស្រ័យទៅលើលោក លោកស្រីចៅក្រម
 17 ពិចារណាទៅលើភ័ស្តុតាងថាតើការពិតនោះវាមានតម្លៃចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលយើងតំណាង
 18 ដែរឬទេ?

19 លោក លោកស្រីចៅក្រម, ភ័ស្តុតាងជាច្រើន គឺយើងគួរតែចងចាំ ហើយខ្ញុំចង់លើកឡើងទៅលើ
 20 ចំណុចចំនួនបី។ នៅពេលដែលយើងពិចារណាទៅលើ រ៉ូប៊ីតហាមីល ករណីរបស់គាត់ យើងឃើញថា វា
 21 គឺជាករណីដែលគ្រួសារត្រូវបានបែកបាក់ ដោយសារតែអំពើរបស់ខុច។ ហើយយើងអាចមើលឃើញថា
 22 តើគ្រួសារទាំងអស់នោះ ត្រូវបានគេកាប់សម្លាប់ និងបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងម៉េច? យើងឃើញមានការ
 23 លោតចុះពីលើជ្រោះថ្ម ហើយឪពុកម្តាយ គាត់បាត់បង់សមត្ថភាព។ ហើយយើងឃើញថាមិត្តស្រីរបស់
 24 សមាជិកនៃគ្រួសារនោះ គឺមិនមានការរៀបការដោយសារតែមានការបាត់បង់ទៅលើសមាជិក។

1 ដូច្នោះ ការឈឺចាប់ទាំងអស់នោះ គឺវាមិនបញ្ចប់ត្រឹមតែស-២១ ប៉ុណ្ណោះនោះទេ ហើយវាមិនបាន
 2 បញ្ចប់នៃការស្តាប់របស់បុគ្គលតែម្នាក់នៅក្នុងនោះទេ វាបានបន្តទៅដល់អ្នកដែលគេស្រឡាញ់ទៅលើជន
 3 រងគ្រោះរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។ លោក លោកស្រីបានពិនិត្យមើលទៅលើភ័ស្តុតាងទាំងអស់រួចមកហើយ
 4 ហើយសាក្សីទីពីរ សោភា ថាគេគាត់ដែលគាត់នោះកើតក្រោយ២១ ថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះដែលឪពុករបស់គាត់
 5 ត្រូវបានគេសម្លាប់។ ដូច្នោះហើយ យើងឃើញថាវាបញ្ហានេះ វាបណ្តាលឱ្យមានការឈឺចាប់បន្តមក
 6 ទៀត ដោយឈរទៅលើមូលហេតុជាច្រើន។ ដូច្នោះហើយ អង្គសវនាការមានអំណាចក្នុងការស្វែងរក
 7 យុត្តិធម៌ហើយពិចារណាទៅលើចំណុចនេះ។

8 ខ្ញុំសូមអរគុណអង្គជំនុំជម្រះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដាក់ជូននូវសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៅពេលនេះ ហើយ
 9 សូមឱ្យលោកចៅក្រមពិចារណាទៅលើការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារក្តី សហព្រះរាជអាជ្ញា រួមទាំង
 10 អ្វីដែលបានលើកឡើងដោយជនជាប់ចោទ។ ខ្ញុំសូមអរគុណ។

11 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

12 ឥឡូវនេះដល់ម៉ោងត្រូវសម្រាកហើយ។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកដប់ប្រាំនាទី រហូតដល់
 13 ម៉ោងដប់មួយ ខ្លះដប់នាទី សូមអញ្ជើញចូលវិញដើម្បីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការរបស់យើង។

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១០:៣៥នាទី ដល់ម៉ោង ១០:៥៣នាទី)

17 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

18 សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ ជាកិច្ចបន្ត
 19 នេះសូមអញ្ជើញមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមពីរ ឡើងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ច
 20 ពិភាក្សាដេញដោល។ អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបថា មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក៏មានពេល
 21 វេលាដូចគ្នានឹងមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយដែរ គឺមួយម៉ោងដប់ប្រាំនាទី។

22 សូមអញ្ជើញ!

23 **លោក គង់ ពិសី**

24 អរុណសួស្តី ហើយខ្ញុំបាទសូមអរគុណលោកប្រធាន ដែលផ្តល់វេទិកានេះឱ្យមេធាវីក្រុមពីររបស់
 25 យើងខ្ញុំបាទសូមគោរព លោក លោកស្រីចៅក្រមជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ ហើយនិងសូមគោរពអង្គ

1 សវនាការ។ ជាកិច្ចចាប់ផ្តើមនេះ គឺថាខ្ញុំបាទសូមផ្តល់វេទិកានេះជូនទៅដល់សហសេវិករបស់ខ្ញុំបាទ
2 ដែលជាមេធាវីអន្តរជាតិ ស៊ីលឃី ស្ទូតហ្សិនស្តី នឹងចាប់ផ្តើមមុន ហើយខ្ញុំនឹងបន្តធ្វើកិច្ចសន្និដ្ឋានបញ្ចប់
3 ការសួរដេញដោលនេះជាចុងក្រោយបាទ។ សូមអរគុណ។

4 **លោកស្រី ស៊ីលឃី ស្ទូតហ្សិនស្តី៖**

5 សូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម លោក លោកស្រីទាំងអស់ដែលបានចូលរួម
6 នៅក្នុងសវនាការ ដែលមានសារសំខាន់នៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំសូមលើកឡើងនូវចំណុចពីរជាដំបូង ទីមួយ គឺ
7 ខ្ញុំសូមដាក់ជូននូវសុន្ទរកថាទាក់ទងទៅនឹងសារណាបិទពិភាក្សាដេញដោល និងទីពីរ នឹងសូមអាននូវ
8 សារណាបន្តទៅទៀត។

9 **ក្នុងនាមជាជនជាតិអាណ្លឺម៉ង់**

10 ដែលសព្វថ្ងៃកំពុងរស់នៅជាមួយនឹងការយល់ដឹងអំពីអំពើហោរហៅ
11 ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងអំពីអតីតកាលនៅក្នុងប្រទេសខ្ញុំ ហើយក្នុងនាមជាមេធាវីនៅ អ.វ.ត.ក ខ្ញុំសូម
12 ចាប់ផ្តើមដកស្រង់សម្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោលរបស់រដ្ឋអាជ្ញាធរនាំមុខ ជាជនជាតិអង់គ្លេស
13 ឈ្មោះ ហង់រី សនខូស ដែលលើកឡើងថា ច្បាប់ត្រូវតែមានជ័យជម្នះលើពួកបិសាច ដើម្បីដំណើរការ
14 នីតិវិធី មិនមែនធ្វើឡើងសម្រាប់មូលហេតុនៃការសងសឹកនោះទេ។ ប៉ុន្តែដើម្បីសេចក្តីសម្រេចតឹងរឹង
15 មួយដែលថាឧក្រិដ្ឋកម្មសាហាវយ៉ាងយូងបែបនេះត្រូវតែមិនត្រូវមានម្តងទៀតឡើយ។

16 ការជំនុំជម្រះនៅសាលាជម្រះក្តី គឺជារឿងមួយថ្មីសន្លាងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃអរិយធម៌ និង
17 ជាគ្រឹះនៃសាលាជំនុំជម្រះក្តីអន្តរជាតិ និងសាលាក្តីដែលមានលក្ខណៈអន្តរជាតិ ដែលកំពុងកាប់សម្លាប់
18 យ៉ាងសាហាវយ៉ាងយូង។ សេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្រោមភាពតក់ស្លុតនៃសង្គ្រាមលោកទីពីរ នៅតែមាននៅ
19 ឡើយ ដែលបានធ្វើឱ្យមានការរួញរា ដោយសារប្រវត្តិសាស្ត្របានបញ្ជាក់អះអាងថា សង្គ្រាមគឺជាការ
20 វាយប្រយុទ្ធគ្នា រួមទាំងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបន្ទាប់ពីរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំនៃសង្គ្រាមលោក
21 លើកទីពីរ ដែលបានប្រល័យជីវិតមនុស្សអស់រាប់រយលាននាក់។ នេះបង្ហាញឱ្យឃើញថា តុលាការ
22 អន្តរជាតិនានាដែលកំពុងតែកាត់សេចក្តីជនដែលទទួលខុសត្រូវជាន់ខ្ពស់ គឺជាអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យ
23 មានការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំធេង និងឧក្រិដ្ឋកម្មសាហាវយ៉ាងយូងៗទៀត មិនបានធានាចំពោះការមិន
24 ឱ្យកើតមានឡើងវិញនោះឡើយ។

25 ប៉ុន្តែ ការចោទប្រកាន់ឧក្រិដ្ឋជនសង្គ្រាមកំពុងតែមានកើនឡើងនៅក្នុងទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ

1 រួមទាំងការបង្កើត អ.វ.ត.ក ក៏ដូចជាតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលជាមធ្យោបាយចុង
 2 ក្រោយបំផុតដែលជាការចូលរួមចំណែកដល់ការតស៊ូដ៏ធំធេងនៅក្នុងពិភពលោកប្រឆាំងនឹងនិទ្ទណ្ឌភាព ។
 3 ទោះជាមានរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំក្រោយការប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងនោះរួចទៅហើយក្តី ក៏ការបង្កើត
 4 អ.វ.ត.ក ជាមួយសវនាការជាលើកដំបូងចំពោះសាលាក្តី គឺលុបបំបាត់នូវចន្លោះប្រហោងនិទ្ទណ្ឌភាព ។
 5 តាមរយៈការជំនុំជម្រះនេះ អ.វ.ត.ក នឹងនាំឱ្យមានភាពលេចធ្លោឡើង ដែលជាការរួមចំណែកដល់ការ
 6 ផ្សះផ្សាជាតិរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងនៅទីនេះ នៅឯក្រៅប្រទេស។ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើង
 7 របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ បន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះអស់រយៈពេលចិតសិបបីថ្ងៃរួចមក យើងទាំងអស់គ្នា
 8 ពិពណ៌នាអំពីទស្សនៈរបស់កូនក្តីយើងខ្ញុំ ដែលសព្វថ្ងៃមានចំនួនដប់ប្រាំពីរ ចូលរួមនៅក្នុងដំណើរជំហាន
 9 ទីពីរ។ យើងនឹងបំភ្លឺអំពីដំណើរការរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមិនបានផ្តល់សក្ខីជូនតុលាការ ។

[១០:៥៧:៣៩]

11 ទីបី យើងនឹងវិភាគល្អិតល្អន់ទៅលើចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ណាំ ម៉ុន និងទីបួន
 12 វាយតម្លៃភស្តុតាងប្រកបទៅដោយហេតុផលទាក់ទងទៅនឹងឧក្រិដ្ឋផ្លូវភេទ។ ចុងក្រោយយើងនឹងពិនិត្យ
 13 ទៅលើយុត្តិសាស្ត្ររបស់មេធាវីការពារក្តី និងសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសំណង។

14 ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមលើកឡើងអំពីសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់កូនក្តីយើងខ្ញុំ និងសូមដាក់ការកត់សម្គាល់
 15 របស់ពួកគាត់នៅក្នុងអំឡុងដំណើរការនីតិវិធីទាក់ទងទៅនឹងផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមានមកពួក
 16 គាត់។ ដោយសារតុលាការជាតុលាការទីមួយ ដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យជនរងគ្រោះក្លាយជាភាគីមួយ និង
 17 ដើរតួស្មើគ្នានឹងព្រះរាជអាជ្ញា និងសហមេធាវី ទាក់ទងទៅនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្ស និងហើយដែល
 18 ជាសវនាការលើកទីមួយ ដែលលោក កាំង ហ្គេកអិវ ដែលនឹងជាឧទាហរណ៍ និងជាការណែនាំទៅ
 19 ដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ។

[១០:៥៦:២៧]

21 ឥឡូវនេះ គឺថាដល់ពេលវេលាដែលយើងត្រូវធ្វើឱ្យមានការរីកចំរើននៅក្នុង ដើម្បីធានាឱ្យមាន
 22 ចូលរួមទៅដល់ការផ្សះផ្សានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យោងតាមឯកសារដែលមាននៅស-២១ ដែលមាន
 23 ជនរងគ្រោះចំនួនដប់ពីរ ជាងដប់ពីរពាន់នាក់ ដែលឈ្មោះអ្នកទាំងអស់នោះ គឺថាអាចត្រូវបានរកឃើញ
 24 នៅស-២១ ប៉ុន្តែកុមារៗមិនមានគេចុះឈ្មោះនៅទីនោះទេ ហើយដោយសារតែឯកសារដែលបានបាត់
 25 បង់ចំនួនពិតប្រាកដគិតថានឹងអាចមានចំនួនច្រើនជាងនេះ។ ក៏ប៉ុន្តែមានតែជនរងគ្រោះ៩៤ ប៉ុណ្ណោះ --

1 ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី-- ជនរងគ្រោះ៩៤ ដែលចូលរួមក្នុងដំណើរការនេះ ដែលវាមានទៅតិចជាង
 2 ០.៨ ភាគរយនៅក្នុងចំនួនអ្នកទោសទាំងអស់នៅស-២១។ ហេតុអ្វីក៏ចំនួនទាំងអស់នេះក៏តិចម៉្លោះ បើ
 3 ប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកទោសទាំងអស់? តើអស់លោក លោកស្រីអាចរំពឹងទេថា គួរតែមានដើមបណ្តឹង
 4 រដ្ឋប្បវេណីមួយតំណាងឱ្យជនរងគ្រោះម្នាក់ដែរទេ? ជនរងគ្រោះ ហើយនិងសាក្សីដ៏សំខាន់ៗ នៅតែមាន
 5 ការភ័យខ្លាចចំពោះការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនៃសមាជិកខ្មែរក្រហម ហើយដែលគាត់នៅជឿជាក់ថា អ្នកទាំង
 6 អាចនឹងវិលត្រឡប់មកកាន់អំណាច ហើយអ្នកខ្លះក៏ស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលនៅឡើយ។

7 ហេតុដូច្នោះ សំណើរសូមមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សូមឱ្យមានវិធានការពាររបស់គាត់
 8 ដោយមិនឱ្យបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់គាត់។ កូនក្តីរបស់យើងខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់នេះ សូមឱ្យចាត់វិធានការ
 9 ជាបន្តបន្ទាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខរបស់ពួកគាត់។ ប៉ុន្តែ ក្រោយពីគាត់បានជួបគ្នាជាមួយនឹងដើម
 10 បណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីផ្សេងទៀត គាត់មានភាពកក់ក្តៅទាក់ទងទៅនឹងសន្តិសុខនេះ។ ឥឡូវនេះគាត់គិតថា
 11 គាត់ម្នាក់ៗមិនមែនមានតែម្នាក់ឯង ហើយដោយសារ-- នេះដោយសារតែបទពិសោធន៍នៃការចូលរួម
 12 សាមគ្គីរបស់ពួកគាត់ទាំងអស់គ្នា។

13 ការចូលខ្លួនមកអង្គសវនាការនៅចំពោះមុខសាធារណជន គឺថាវាទាមទារឱ្យមានភាពក្លាហាន
 14 ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះភាពអង់អាចក្លាហាន ការចូលរួមមកក្នុងសវនាការ ហើយចំពោះការលុប
 15 បំបាត់ចោលនូវភាពភ័យខ្លាចរបស់ពួកគាត់ទាំងអស់នេះ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជាច្រើន គឺថាគិតថា
 16 ដួងវិញ្ញាណរបស់ព្រាយបិសាចនៅតែចង់លងកម្លាចយារយីគាត់នៅឡើយ ហើយគាត់ចង់យកជ័យជម្នះ
 17 ទៅលើបញ្ហាទាំងអស់នេះ។

18 [១១:០០:៥៥]

19 កូនក្តីរបស់យើងខ្ញុំបី ពីរនាក់ដែលរស់រានមានជីវិតពីស-២១ គឺដែលត្រូវបានដាក់ឃុំឃាំងនៅ
 20 ស-២១ និងសម្លាប់។ ស្ថានភាពនៅទីនោះ គឺមានលក្ខណៈខុសគ្នាៗ រវាងអ្នករស់រានមានជីវិតទាំងអស់
 21 នោះ។ អ្នករស់រានមានជីវិត គឺថាមានការយល់ដឹងយ៉ាងច្រើនទៅនឹងវិសាលភាពនៅក្នុងស-២១ គាត់
 22 រស់នៅក្នុងភាពរន្ធត់ ញាប់ញ័រ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់។ ហើយអ្នករស់រានមានជីវិតនៅ
 23 ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ខ្ញុំសូមលើកសម្តីគាត់ឡើងថា “អ្នកណាក៏ដោយដែលត្រូវបានទទួលការធ្វើទារុណកម្ម
 24 នៅតែរងការធ្វើទារុណកម្ម អ្នកដែលទទួលនូវការឈឺចាប់ គឺមិនអាចនឹងលុបបំបាត់ទៅវិញបានទេ នៅ
 25 ក្នុងពិភពលោកយើងនេះ”។ ការធ្វើកាយវិកលកម្មទៅលើមនុស្សណាម្នាក់ គឺជារឿងមួយផ្លូវផ្លូវ។ តាម

1 ការពិតនោះ គឺថាការទះកំផ្លៀងមនុស្សម្នាក់ គឺវាជាការពិតមួយរួចទៅហើយ លើសពីការធ្វើកាយវិល
2 កម្មផ្សេងទៀត។

3 ឥឡូវនេះ ទាក់ទងទៅនឹងជំងឺប្រចាំកាយរបស់កូនក្តីរបស់យើង គឺកូនក្តីឈ្មោះ ប៊ូ ម៉េង។ ខ្ញុំសូម
4 រៀបរាប់ដូចខាងក្រោម៖

5 គាត់នឹងមិនអាចក្លាយទៅជាមនុស្សមានសុខភាពល្អវិញបានទេ ទាក់ទងទៅនឹងទារុណកម្មដែល
6 គាត់បានទទួលរងពីស-២១។ ស្លាកស្នាមដែលមាននៅលើរាងកាយរបស់ខ្លួនគាត់នៅតែមាននៅលើខ្លួន
7 គាត់ ហើយនិងវាមានបន្តមានជារៀងរហូត។ ខ្ញុំសូមដកស្រង់សម្តី “អ្នករស់រានមានជីវិត គឺរស់នៅជា
8 មួយនឹងការចងចាំជាប្រចាំថ្ងៃ ហើយសង្ឃឹមថា តុលាការនឹងទទួលស្គាល់ថា ជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹង
9 រដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីដាក់ជូនដំណើររឿងរបស់គាត់ ជូនតុលាការ ដែលនៅស-២១ គឺថាបានដកហូតសេរី
10 ភាពជាមនុស្ស លុបបំបាត់ភាពជាមនុស្សរបស់គាត់។ ហេតុអ្វីក៏គាត់-- គាត់ចោទសួរថា ហេតុអ្វីក៏គាត់
11 ត្រូវបានគេចាប់យកដាក់ពន្ធនាគារដោយមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើអីខុស ដោយមិនមានមូលហេតុអីសោះ
12 អីចឹង។ ខ្ញុំមិនមានទោសកំហុសអ្វីទាំងអស់”។

13 កាលៈទេសៈរបស់សាច់ជាតិរបស់គាត់ គឺជារឿងពិសេសមួយ គេចង់ដឹងថា តើមានអ្វីកើតឡើង
14 ទៅនឹងជនរងគ្រោះទាំងអស់នោះ? តើគេប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រធ្វើទារុណកម្មអ្វីខ្លះ? តើគេមានធ្វើការ
15 វាយសួរចម្លើយទេ? អ្នកណាជាវាយសួរចម្លើយ? ហើយរយៈពេលប៉ុន្មានដែលគេស្ថិតនៅក្នុងស-២១?
16 តើគេមានលាក់បំបាំងព័ត៌មានណាពីយើងទេ? តើអ្នកទាំងអស់នោះបានស្រែកដង្ហើយហៅឱ្យយើងជួយ
17 ទេ នៅពេលគេធ្វើទារុណកម្ម? តើគេសម្លាប់អ្នកទាំងអស់នោះដោយរបៀបណា? ហើយសម្លាប់នៅត្រង់
18 ណា? ហេតុអ្វីក៏ជ្រើសរើសអ្នកទាំងអស់នេះមកប្រព្រឹត្តអំពើអមនុស្សធម៌បែបនេះ?

19 [១១:០៣:៤០]

20 ការដែលសួរសំណួរបែបទាំងអស់នេះ គឺដោយសារការធ្វើទារុណកម្មមិនអាចធ្វើឱ្យយុត្តិកម្មបាន
21 ទេ។ រឿងក្តីនេះមិនអាចឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរនេះទេ ដូច្នោះការឈឺចាប់ គឺថាមិនអាចនឹងព្យាបាល
22 ជាសះស្បើយទាំងស្រុងបានទេ។ នៅក្នុងអ្នកដែលទទួលរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ពីស-២១ សម្រាប់អ្នកមិន
23 ផ្ទាល់ សម្រាប់អ្នកទាំងអស់នេះ គឺថាការស្វែងរកការពិត ការទទួលបានចម្លើយ គឺថាចង់បានចម្លើយ
24 ទាំងអស់នោះ វានៅតែចោទ ជាៗការលងទៅដល់គាត់ទាំងអស់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយធ្វើឱ្យគាត់
25 គឺថាមានពិបាកក្នុងការសម្រាកប្រចាំថ្ងៃផងនោះ។

1 ការដកសិទ្ធិសេរីភាពរបស់គាត់ជាប្រចាំថ្ងៃនេះ គឺជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សូមឲ្យបង្ហាញនូវ
2 ការពិតទាក់ទងទៅនឹងសាច់ញាតិរបស់គាត់ ដែលបានស្តាប់បាត់បង់ជីវិតហើយ តាមព័ត៌មាន ដែល
3 តាមអាចធ្វើទទួលទៅបាន។ ដើម្បីបង្កើតឡើងវិញនូវសេចក្តីនូវសាច់ញាតិរបស់គាត់ ដើម្បីឲ្យការរស់
4 នៅរបស់គាត់ គឺថារស់នៅដោយមិនមានភ័យខ្លាច។

5 កូនក្តីរបស់យើងខ្ញុំទាំងអស់មិនបានផ្តល់សក្ខីកម្មទាំងអស់គ្នាជូនតុលាការទេ។ ប៉ុន្តែរឿងរ៉ាវរបស់
6 គាត់ គឺថាមិនបានបង្ហាញជូនដល់សាធារណជនក្នុងនាមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់គ្នាទេ។
7 ហេតុដូច្នេះយើងខ្ញុំ សូមជម្រាបជូនអំពីកូនក្តីរបស់យើងខ្ញុំដូចតទៅនេះ។

8 លោក ហាត ឡាន កើតនៅឆ្នាំ១៩០០ គឺថាគាត់មានអាយុបីឆ្នាំនៅពេលដែលឪពុករបស់គាត់ចូល
9 រួមជាកងទ័ពខ្មែរក្រហម។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ គាត់ដឹងថាឪពុករបស់គាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់នៅស-២៦
10 ហើយគាត់មិនបានដឹងព័ត៌មានបន្ថែមទៀតក្រៅពីនោះទេ។ ហើយគាត់ចង់ស្វែងរករូបថតរបស់ឪពុកគាត់
11 ហើយពេលដែលគាត់ឃើញ គឺថាគាត់មានការរន្ធត់យ៉ាងខ្លាំង។ គាត់ចង់ចូលរួមជា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
12 វេណីដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានច្រើនអំពីឪពុករបស់គាត់ដែលគេសម្លាប់នៅស-២១។ ជនរងគ្រោះម្នាក់
13 ទៀត ក៏ត្រូវចាប់នៅឆ្នាំ១៩៧៦ គឺថ្ងៃដែលគេបានចាប់និងសម្លាប់ខ្លួន ដោយការរស់នៅមិនមានឪពុក
14 ជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រជីវិតគាត់កំពុងតែជួបប្រទះការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
15 ទោះបីជាគាត់ចូលរួមក្នុងសវនាការជាច្រើន ដឹងអំពីដំណើរការ ប្រតិបត្តិការនៅស-២១ គាត់ចង់ដឹង
16 សេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ឪពុកគាត់ ហើយគាត់មិនចង់ឲ្យការឈឺចាប់ទាំងអស់នេះកើត មានជាប្រចាំថ្ងៃ
17 មកលើគាត់ទេ។

18 ជនរងគ្រោះម្នាក់ទៀត គឺគាត់បានវាយជាមួយនិងកងទ័ព លន់ នល់ ហើយគាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួន
19 នៅក្នុងខែមីនា-- ឆ្នាំ១៩៧៧ កងទ័ព កងពល៧០៣ គឺថាត្រូវបានគេចាប់ខ្លួនជាច្រើន។ គាត់មានការភ័យ
20 ខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងដែលថា គាត់ថ្លែណាមួយនឹងត្រូវគេចាប់ខ្លួនហើយនិងសម្លាប់។ ហើយលោក ស៊ឹម អឿន
21 ដែលនឹងត្រូវជាក្លាយប្រុសរបស់លោក គង់ ផល្លា ដែលអ្នកទាំងពីរនេះគឺថាបានវាយប្រយុទ្ធជាមួយគ្នា ត្រូវ
22 បានគេចាប់មកស-២១ និងសម្លាប់នៅស-២១ ដោយមិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជាគាត់អាចរស់រានមានជីវិត
23 បាន ដែលយុទ្ធជនមកពីកងទ័ព កងពល៧០៣ នេះគឺថាបានស្តាប់យ៉ាងច្រើន។ គាត់កំពុងតែស្វែងរក
24 យុត្តិធម៌សម្រាប់ខ្លួនគាត់នេះ។

1 លោកស្រី ហឿង សែ រៀបការជាមួយនិង អេង ម៉ាត នាងមានកូនបី។ កូនប្រុសមួយ និងកូន
 2 ស្រីពីរ។ ប្តីរបស់គាត់ គឺត្រូវជាអនុប្រធានពាណិជ្ជកម្ម ហើយត្រូវបានគេយកទៅមន្ទីរអប់រំកែប្រែ។
 3 គាត់មិនបានជួបប្តីគាត់ម្តងទៀតទេ ពេលដែលគេចាប់ខ្លួនទៅគឺចាប់នៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ១៩៧៦
 4 នៅក្នុងអគារ(ខ) បន្ទប់តូចលេខ៥ ហើយគាត់មានលេខអ្នកទោសហ្នឹងលេខ២៤។ លោកស្រី សែ
 5 គាត់ដឹងថា គាត់អានទស្សនាវដ្តីស្វែងរកការពិត ទើបបានដឹងថាប្តីរបស់គាត់ស្លាប់នៅស-២១។ សម្រាប់
 6 រយៈដប់ប្រាំឆ្នាំដែលគាត់រស់នៅ គឺថាថ្ងៃណាមួយគាត់នឹងបានដឹងរឿងហ្នឹងនូវចំពោះការស្លាប់របស់ប្តី
 7 គាត់នៅស-២១។ ហើយគាត់ចង់ដឹង ប៉ុន្តែការប្រព្រឹត្តិមកលើប្តីគាត់នោះ គឺគាត់មិនបានដឹងទេ លោកស្រី
 8 រស់នៅជាស្រ្តីមេម៉ាយអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូនគាត់។ តាំងពីគាត់បាត់បង់
 9 ប្តីគាត់ទៅ គាត់មានជំងឺជាប្រចាំកាយ ហើយមិនអាចជាសះស្បើយវិញបានឡើយ។ គាត់មានការឈឺ
 10 ចាប់ គាត់ខំប្រឹងប្រែងតស៊ូដើម្បីជីវិតរបស់គាត់។

11 ខ្ញុំចង់លើកឡើងអំពីលោកស្រី អ៊ាម សយ គាត់បាត់បង់ប្តីប្រុសរបស់គាត់នៅស-២១ ដែលប្តី
 12 ប្រុសចូលរួមជាមួយខ្មែរក្រហមឆ្នាំ៧៣ ជាកងទ័ព នៅកងពល៣១០ នៅ-- ហើយអ្នកទាំងពីរនេះគឺ
 13 អាចរស់រានមានជីវិតរហូតដល់៤ មករា។ នៅពេល ឈ្មោះគាត់បាន ត្រូវបានគេរកឃើញនូវ--
 14 គេសួរចម្លើយនៅ ស-២១។ គាត់មានលេខ (អ្នកបកប្រែ៖ សូមលោកប្រធាន មេត្តាជួយសម្រួលលឿន
 15 ពេក)។

16 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

17 លឿនៗពេក សុំសម្រួលនិយាយឱ្យបានយឺតជាងនេះ ដើម្បីអាចបកប្រែទាន់ ដែលអ្នកបកប្រែ
 18 ឃើញថាលឿនណាស់នែៗ។ លោកមេធាវី ខ្ញុំសូមសម្រួលឱ្យយឺតជាងនេះ ដើម្បីអាចបកប្រែបាន ហើយ
 19 សូមបកសារឡើងវិញលើចំណុចបីឃ្លា ឬបួនឃ្លាមុនដែល--មុននេះ។

20 **លោកស្រី សុលយី ស្តុតហ្សិនស្តី៖**

21 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមជាមួយនិងអ្នកស្រី អ៊ាម សយ គាត់បាត់បង់ប្តីប្រុស
 22 របស់គាត់នៅស-២១។ ប្តីប្រុសគាត់ចូលរួមជាមួយខ្មែរក្រហមនៅឆ្នាំ៧៣ ហើយចូលធ្វើជាកងទ័ព
 23 ខ្មែរក្រហមនៅកងពល៣១០ គាត់ចាប់ខ្លួននៅខែមករា ឆ្នាំ-- ហើយរស់រានមានជីវិតរហូតដល់ថ្ងៃទី៤ ខែ
 24 កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៧ នៅពេលឈ្មោះគាត់ត្រូវបានរកឃើញនៅស-២១។ គាត់មានលេខអ្នកទោស លេខ
 25 រៀងទី៧ នៅបន្ទប់តូចលេខ២។ លោកស្រី អ៊ាម សយ គាត់បានដឹងថាប្តីប្រុសរបស់គាត់ គឺត្រូវបានគេ

1 ដាក់នៅស-២១ ត្រូវគេសួរចម្លើយ និងសម្លាប់នៅទីនោះ។ គាត់មានការរន្ធត់ខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែគាត់មិន
 2 បានទទួលព័ត៌មានអ្វីក្រៅពីនេះ ឱ្យលើសពីនេះទៀតទេ។ អ្នកស្រីមាន ការនឹកអាឡោះអាល័យដល់ប្អូន
 3 ស្រី នឹកអាណិតអាសូរយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយក្នុងនាមជាបងស្រី អ្នកស្រីបានជួយចិញ្ចឹមគាត់ឱ្យក្លាយទៅ
 4 ជាបុរសម្នាក់ដែលសុភាពរាបសា តាំងពីការបាត់ខ្លួនរបស់ប្អូន ប្រុសគាត់ ក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ គឺថា
 5 គាត់មានការអស់សង្ឃឹម ហាក់បីដូចជាខ្លួនមនុស្សដែលត្រូវបាត់ បង់អវយវៈ មានតែដងខ្លួនអីចឹង។
 6 គាត់ក៏បានចោទសួរថាហេតុអ្វីក៏គាត់ស្រឡាញ់ប្អូនប្រុសគាត់ដែលត្រូវគេសម្លាប់ម៉្លេះ បើទោះបីណាគាត់
 7 ដឹងថា ត្រូវបានគេសម្លាប់យ៉ាងខុសច្បាប់យ៉ាងនេះ ហើយដោយវាមានជាប់ទាក់ទងអ្វីទៅនឹងការពិត
 8 អ្វីទាល់តែសោះ។

9 [១១:១១:២០]

10 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមចូលមកដល់លោកស្រី ស៊ីម លៀងស៊ា ដែលគាត់បានស្វែងរកយុត្តិធម៌ដើម្បីបង
 11 ប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះ សិទ្ធិ ជុំលីម។ ប្តីរបស់គាត់បានចូលរួមជាមួយនិងបដិវត្តន៍នៅឆ្នាំ១៩៧០ ក្នុង
 12 នាមជាអនុប្រធានពាណិជ្ជកម្ម។ ប្តីគាត់បានបាត់ខ្លួននៅខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៧៧ ហើយត្រូវបានគេចាប់ខ្លួន
 13 នៅថ្ងៃទី២២ សីហា ឆ្នាំ៧៧។ ប្អូនស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះ ស៊ីម ជុំលីម ក៏ត្រូវបានចាប់ខ្លួនមកស-២១
 14 ប្រាំឆ្នាំក្រោយមក ប្អូនស្រីរបស់គាត់រស់នៅជាមួយគាត់ រស់នៅជាមួយប្តីគាត់ទាំងអស់គ្នា អ្នកទាំងពីរគឺ
 15 ថាហាក់បីដូច ដើរតួហាក់បីដូចជាឪពុកម្តាយដោយផ្តល់ការអប់រំ ផ្តល់ដំបូន្មាន និងផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់
 16 ទៅដល់ប្អូនស្រីរបស់គាត់។

17 នៅពេលដែលអ្នកទាំងអស់នោះបានបាត់ខ្លួន អ្នកស្រីបានរស់នៅតែឯកោ តែឯង គាត់នឹកទៅដល់
 18 ប្អូនស្រីរបស់គាត់ នឹកប្អូនសាច់ថ្លៃ គាត់ក៏បានសួរថាហេតុអ្វីក៏គាត់នឹកអាឡោះអាល័យទៅដល់សាច់
 19 ញាតិរបស់គាត់ទាំងអស់នេះខ្លាំងម៉្លេះ។ គាត់ចង់ផ្តល់កិត្តិយសទៅដល់សាច់ញាតិរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ គាត់
 20 នៅតែចង់ស្វែងរកអំពីជោគវាសនារបស់អ្នកទាំងអស់នោះនៅស-២១។

21 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមចូលដល់លោកស្រី ហុង សាវ៉ាត។ គាត់គឺជាគ្រូ ហើយដែលត្រូវបានគេទទួល
 22 ស្គាល់យ៉ាងច្រើន ទទួលស្គាល់នៅក្នុងភូមិ។ អ្នកស្រីចំណាយពេលវេលាយ៉ាងច្រើនជាមួយ នៅក្នុងផ្ទះ
 23 របស់ឪពុកមារបស់គាត់។ នៅពេលឪពុកមារបស់គាត់បាត់ខ្លួន គាត់មានការនឹកទៅដល់បុរសគួរជាទី
 24 ស្រឡាញ់ និងប្រកបទៅដោយភាពរីយឺតណាស់។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៨ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញ

1 រូបថតនៅទទួលស្តែង គាត់បានស្រែកយំ ហើយមានការផ្សព្វផ្សាយអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ដោយគាត់គិតថា
2 គាត់ទទួលបានការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងណាទៅវិញដែរ។

3 [១១:១៣:៣២]

4 អ្នកស្រីមិនអាចគិតថាតើ គាត់មានប្រព្រឹត្តិអ្វីខុសទេ។ សំណួរនេះ គឺថាវាតាមលងគាត់ម្តង
5 ហើយម្តងទៀត ដែលមិនអាចឱ្យគាត់គិតទៅបានថាហេតុអ្វីបានជាគាត់ចាប់គាត់ ហើយចាត់ទុកគាត់ថា
6 ជាខ្លាំង ហើយយកគាត់មកធ្វើជា-- មកធ្វើការសួរចម្លើយ ធ្វើទារុណកម្មដោយខុសច្បាប់បែបនេះ។

7 ឥឡូវនេះ សុំចូលទៅដល់អ្នកស្រី ប៉ែន សុខែន គាត់បាត់បង្ហូរស្រីរបស់គាត់ដែលមានអាយុក្មេង
8 ជាងគាត់បីឆ្នាំនៅស-២១។ នៅពេលមានអាយុ២២ ប្អូនស្រីរបស់នាងគឺត្រូវបានរៀបការ ហើយ
9 ក្រោយមកគេចាប់មកស-២១។ គាត់បានទទួលព័ត៌មានរឿងប្អូនស្រីរបស់គាត់នៅឆ្នាំ១៩៩០ តាមរយៈ
10 រូបថតដែលគាត់បានឃើញនៅស-២១។ ហើយស-២១ នេះគឺត្រូវបានគេ រូបថតនោះគេព្យួរផ្តាប់ក្បាល
11 ចុះមកក្រោម។ លោកស្រី ប៉ែន សុខែន គាត់-- រូបថតនេះគឺថាបានតាមលងគាត់ជារៀងរហូត។ គាត់
12 គិតថាគាត់មានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងនៅពេលគាត់គិតថា តើប្អូនស្រីរបស់គាត់ទទួលបានការឈឺចាប់ធ្ងន់
13 ប៉ុណ្ណាទៅទាក់ទងទៅនឹងការឈឺចាប់ និងភាពគួរឱ្យរន្ធត់ដែលប្អូនស្រីរបស់គាត់ទទួលបានការធ្វើទារុណ
14 កម្មនេះ។

15 អ្នកស្រី ប៉ែន សុខែន គាត់ថាមិនបានទទួលព័ត៌មានអ្វីក្រៅពីនេះក្រៅពីនេះ ថាតើប្អូនស្រីរបស់
16 គាត់ត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្មសម្លាប់ដោយរបៀបណា? ទោះបីជាគាត់បានចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនីតិ
17 វិធីជាច្រើនលើកច្រើនសាមកហើយក៏ដោយ។ ហើយជាពិសេសគាត់ចង់ដឹងថាតើប្អូនស្រីរបស់គាត់
18 ហ្នឹងត្រូវបានគេសម្លាប់នៅថ្ងៃណា? ហើយលើសពីនេះគាត់មានទុក្ខសោកយ៉ាងខ្លាំង ដែលគាត់មិនបាន
19 រៀបចំពិធីបូជាសពដើម្បីឱ្យមានភាពស្និទ្ធស្នាលទាក់ទងទៅជាមួយនឹងបុព្វការីជន តាមបែបព្រះពុទ្ធ
20 សាសនា។

21 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមចូលមកដល់អ្នកស្រី ញឹប គីមស្រីណា ដែលកើតនៅឆ្នាំ១៩៧៨ ហើយគាត់បាត់បង់
22 ឪពុកមាររបស់គាត់ឈ្មោះ ជឿប បារ៉ូ ហើយនិងភរិយារបស់គាត់ ព្រមទាំងកូនប្រាំនាក់នៅស-២១។
23 គាត់ជាយុទ្ធជននៅកងពលលេខ៤៥០។ គាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១៩ កុម្ភៈ ៧៧។ បើទោះបីជា អ្នក
24 ស្រីមិនបានដឹងថាតើឪពុកមា ហើយនិងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ក៏អ្នកស្រីក្នុងនាមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
25 វេណីបានដឹងពីឪពុកម្តាយ អំពីជោគវាសនារបស់ក្រុមគ្រួសាររបស់ឪពុកមាគាត់ ហើយជាពិសេសការ

1 ឈឺចាប់ដែលឪពុកម្តាយរបស់គាត់បានទទួលរងនេះ។ ការបាត់បង់សមាជិកគ្រួសារដ៏ច្រើន ហើយនិង
2 ភាពគួរឱ្យរន្ធត់ដែលកើតមាននៅស-២១ គឺថាគាត់ធំធាត់ឡើងដោយតែម្នាក់ឯង រស់នៅជាមួយនិងម្តាយ
3 មីង។

4 [១១:១៦:៣៧]

5 ខ្ញុំសូមលើកឡើងអំពីលោកស្រី លាង ខន គាត់បាត់បង់ក្មួយប្រុសរបស់គាត់លោក នាម ឆឹយ
6 ដែលជាប់ឃុំ និងសម្លាប់ចោលនៅមន្ទីរស-២១។ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧៥ គាត់រស់នៅជាមួយនឹងគ្រួសារ
7 របស់គាត់ រួមទាំងក្មួយប្រុសរបស់គាត់នៅភូមិអង្គរជ័យ ហើយរស់នៅធំធេងជាមួយនិងគាត់។ គាត់ដូច
8 ជាបងប្រុសរបស់លោកស្រីដូច្នោះដែរ ហើយគាត់មានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយនិងគាត់ ហើយគាត់
9 ស្រឡាញ់លោកនោះខ្លាំងណាស់។ ក្រោយមកអ្នកទាំងពីរត្រូវបានគេបំបែក ហើយក្មួយប្រុសរបស់គាត់
10 ត្រូវបានគេចាប់ចូលទ័ពខ្មែរក្រហម តែពួកគេព្យាយាមជួបដោយសម្ងាត់ ហើយគាត់នាំយ៉ាងល្អអំពី
11 ពេលដែលគេចាប់-- ពេលដែលលោកស្រីជួបគាត់ និងគាត់បានជម្រាបលោកស្រីអំពីផែនការរបស់ខ្មែរ
12 ក្រហម។

13 លោកស្រី លាង ខន មានការភ្ញាក់ផ្អើល និងតក់ស្លុតនៅពេលដែលគាត់ឃើញរូបថតនៅទូល
14 ស្តែងនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៨ ដែលនៅក្នុងនោះគាត់ឃើញមានពាក់ស្លាកលេខ៥៦៧។ លោកស្រីមានការតក់
15 ស្លុត ហើយព្រួយបារម្ភរបស់គាត់នៅស-២១។ គាត់មិនបានទទួលព័ត៌មានអំពីជនរងគ្រោះនោះទេ
16 នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ដោយសារតែកង្វះព័ត៌មាន គាត់នៅតែរស់នៅដោយគ្មានភាពប្រាកដ
17 ប្រជា។ រូបភាពក្មួយប្រុសរបស់គាត់ គាត់គួរតែមិនបានឃើញនៅក្នុងសំណុំរឿងបំពាក់ នូវសម្លៀកបំពាក់
18 ដែលមានលេខ៥៦៧ នៅមន្ទីរស-២១។

19 ទាំងអស់នេះ គឺជារឿងរ៉ាវរបស់កូនក្តីរបស់ខ្ញុំដែលគាត់មិនមានឱកាសក្នុងការជម្រាបទៅដល់
20 តុលាការ។ ប៉ុន្តែ ពួកគាត់គួរតែធ្វើការសម្តែងជាសាធារណៈដើម្បីរំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធ និងលើកកិត្តិយស
21 អ្នកដែលជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ដែលទទួលរងទារុណកម្ម ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តធ្វើបាប ហើយចុង
22 ក្រោយត្រូវបានសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

23 ឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលបានប្រព្រឹត្តដោយជនជាប់ចោទធ្វើឱ្យគ្រួសារទាំងអស់នោះមានភាពបាក់បែក។
24 ហើយពួកគេនៅតែមានភាពភ័យខ្លាចជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ យើងខ្ញុំមិនលើកឡើងអំពីរឿងលោក ប៊ូ ម៉េង និង
25 ជុំ មី ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងរៀបរាប់បន្ថែមទៅលើសាក្សី ណាំ ម៉ុន។ អ្នកដែលរស់រានមានជីវិតទាំងអស់ នេះ

1 បានចូលរួមផ្តល់ជាភស្តុតាង ហើយផ្តល់ជាពន្លឺអំពីកិច្ចការងារនៅមន្ទីរស-២១។

2 សាក្សី ជនរងគ្រោះមិនផ្ទាល់ ដែលបានបាត់បង់គ្រួសារផងដែរនៅមន្ទីរ ស-២១ ដូចជាលោកស្រី
3 ឈឹម ណារី លោក ជុំ ស៊ីវ៉ាត់ លោកស្រី ភឹង ហុតស៊ិនថារី និងម្តាយរបស់គាត់ អ៊ឹម សុផី និងលោក
4 ស៊ាង វាន់ឌី បានចូលរួមលើកឡើងអំពីផលវិបាកដែលខ្សែប្រព្រឹត្តិដោយជនជាប់ចោទ វាបានមាន និង
5 មានឥទ្ធិពលទៅលើពួកគាត់ ហើយវាជាកំរូមួយសម្រាប់សង្គមកម្ពុជា។

6 សក្ខីកម្មទាំងអស់នេះមាន ពោរពេញទៅដោយអារម្មណ៍ ហើយមានការតក់ស្លុត។ ពួកគេបាន
7 បង្ហាញអំពីការឈឺចាប់ដែលនៅបន្តមាននៅលើពួកគេអស់រយៈពេលជាងសាមសិបឆ្នាំ ក្រោយពីខ្សែប្រព្រឹត្តិ-
8 កម្មកើតឡើង។ ពួកគេកំពុងតែស្វែងរកយុត្តិធម៌តាមរយៈចង់ឲ្យមានការលាតត្រដាងការពិតចំពោះអ្នក
9 ដែលជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ហើយធ្វើការស្វែងរកការពិតអំពីរបៀបគ្រប់គ្រងនៃរបបខ្មែរក្រហម
10 ហើយជាពិសេសអំពីប្រព័ន្ធនៃសន្តិសុខនិងការឃុំខ្លួន។

11 [១១:២០:០៧]

12 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានបំពេញសិទ្ធិចូលរួមរបស់ខ្លួន ដើម្បីទទួលបានគោលបំណងដ៏សំខាន់
13 នេះ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្មមានការពេញចិត្តដែលសាលាដំបូងបានផ្តល់សិទ្ធិឲ្យ
14 ពួកគេសម្តែងអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេមានការភ័យខ្លាច។ ដូច្នោះ ធ្វើឲ្យពួកគេចាំតិច
15 តួទៅលើព្រឹត្តិការណ៍ជាក់ស្តែង។ ប៉ុន្តែ អ្នកមួយចំនួនមិនមានការទទួលស្វាគមន៍ដោយអង្គជំនុំជម្រះ
16 សាលាដំបូង ហើយខ្ញុំនឹងពន្យល់ចំណុចនេះ។

17 ពួកគេយល់ឃើញថា សាលាដំបូង គឺមិនបានទទួលយកការឈឺចាប់របស់ពួកគេ។ ដើមបណ្តឹង
18 រដ្ឋប្បវេណីបានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងខែសីហា មិនទទួលបានការអរគុណទាល់តែសោះចំពោះការចូលខ្លួន
19 របស់ពួកគេ ទោះបីចំណុចនេះមានការផ្ទៀងផ្ទាត់អំណរគុណទៅដល់សាក្សីនានា អ្នកជំនាញនិងដើមបណ្តឹង
20 រដ្ឋប្បវេណីដែលផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងខែកក្កដា។

21 ពាក្យថា “អរគុណ” គឺជាពាក្យតែពីរម៉ាត់ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែវាមានន័យយ៉ាងច្រើន ពួកគេត្រូវបាន
22 ចាត់ទុកជាសាក្សីប្រុង ហើយបានកោះហៅមកផ្តល់សក្ខីកម្មចំពោះរឿងក្តីមួយចំនួន ដូចលោកស្រី ភឹង
23 ស៊ិនថារី ម្តាយរបស់គាត់ អ៊ឹម សុផី ដែលបានមកទីនេះ ដោយទទួលបានការជូនដំណឹងតិចតួចតែ
24 ប៉ុណ្ណោះ មិនមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវ ហើយមិនមានការចាប់អារម្មណ៍ពីសាលាដំបូង។ ហើយអ្នក
25 ទាំងពីរមិនមានការគេងឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទេ ពេលដែលពួកគេមកទីនេះ។ ហើយពួកគេមិនបានរៀបចំ

1 បានត្រឹមត្រូវដោយសារតែករណីទាំងអស់នេះ ហើយនិងករណីនេះ គឺដោយសារពួកគេមានការភ័យខ្លាច
2 ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេព្យាយាមដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់ឱកាសនៅទីនេះ នៅពេលដែលពួកគេមកផ្តល់
3 សក្ខីកម្ម។ ហើយមិនមានអ្នកជំនាញទាំងឡាយ ត្រូវបានទទួលការរាក់ទាក់-- មិនមានអ្នកជំនាញ
4 ទាំងឡាយទទួលបានការប្រព្រឹត្តដូចដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។

5 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្តល់ចម្លើយនៅក្នុងខែសីហា បានកត់សម្គាល់ឃើញអំពីសំណួរទាំងឡាយ
6 ដែលអង្គជំនុំជម្រះសួរ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយមានរយៈពេលមួយភាគបីប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីធ្វើការសួរ
7 សំណួរទៅដល់ភាគី។ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ឱ្យភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
8 ធ្វើការទប់អារម្មណ៍យំឱ្យបឋមរបស់ខ្លួននៅពេលផ្តល់សក្ខីកម្ម។ ហើយពួកគេបានធ្វើការគ្រប់គ្រងទៅ
9 លើអារម្មណ៍របស់ពួកគេ បើសិនមិនដូច្នោះទេ ពួកគេនឹងគ្មានឱកាសផ្តល់ឡើយ។

10 [១១:២២:៥៦]

11 អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលធ្វើការកម្រិតទៅលើអារម្មណ៍របស់ពួកគេនេះ គឺមិនបានជួយទៅ
12 ដល់ការរៀបរាប់របស់ពួកគេទេ តែវាធ្វើឱ្យពួកគេកាន់តែបាក់ស្បាត។ ការបង្ហាញចំណុចទាំងអស់នេះ
13 គឺវាកើតចេញពីលទ្ធផលនៃឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយជនជាប់ចោទ ដូច្នោះហើយវាជាការ
14 សម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការដាក់ទោសឱ្យបានសមស្រប។

15 ហើយលោក ប៊ូ ម៉េង ត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះ គឺលោកប្រធានឱ្យបង្ហាញស្នាមស្នាមនៅលើខ្នង
16 របស់គាត់ជាសាធារណៈ ដោយមិនគោរពទៅលើសេចក្តីថ្លែង និងភាពឯកជនរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ គាត់
17 មិនមានការប្តឹងការបដិសេធទេ ដែលគាត់ត្រូវគោរពទៅលើចៅក្រមនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនេះ។
18 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចង់ដឹងការពិត ពួកគេចង់ធ្វើការសាកសួរទៅលើសាក្សី និងជនជាប់ចោទថា តើ
19 ហេតុអ្វីបានជាជនជាប់ចោទបានប្រព្រឹត្ត និងមិនលាតត្រដាងទៅលើអ្វី ដែលវាជាលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន
20 នៅពេលនោះ។

21 បន្ថែមទៅលើចំណុចនេះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីយល់ឃើញថា តុលាការមិនអនុវត្តភារកិច្ចយក
22 ចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេនោះទេ ពួកគេមិនមានអារម្មណ៍ទទួលបានការការពារនៅពេលមេធាវីជាតិ ការពារ
23 ជាតិ ការពារក្តីជាតិបានស្រែកគំហកដល់ពួកគេ ហើយឱ្យពួកគេផ្លាស់ប្តូរ-- ហើយគាត់មិនបានផ្លាស់ប្តូរ
24 នូវអត្តចរិតរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់ពន្យល់ថា វាជាបញ្ហា ឬក៏អាប្បកិរិយាធម្មតារបស់គាត់។
25 ហើយពួកគេមិនមានការយកចិត្តទុកដាក់ពីលោកប្រធាន នៅពេលដែលជនជាប់ចោទធ្វើការម៉ាកងាយ

1 ទៅលើពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ចំណុចម៉ាកងាយនេះមិនត្រូវបានបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ឬបារាំងនោះទេ។
 2 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនមានអារម្មណ៍ថា ទទួលបានការការពារនៅពេលដែលពួកគេផ្តល់សក្ខី
 3 កម្ម ដូច្នោះហើយពួកគេយល់ឃើញថា មិនទទួលបានការគោរពសមស្រប ឬក៏ស្មើគ្នាទៅនឹងសាក្សីដទៃ
 4 សាក្សីអ្នកជំនាញ និងជនជាប់។ ថាតើការឈឺចាប់របស់ពួកគេមានការលំបាកក្នុងការទ្រាំដែរឬទេ?
 5 នៅចុងក្រោយ មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានដកចេញមិនឱ្យសួរសំណួរទៅកាន់សាក្សីទៅ
 6 លើអត្តចរិត រួមទាំងអ្នកជំនាញចិត្តសាស្ត្រ និងផ្លូវចិត្ត ហើយក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការសាកសួរ និងលើក
 7 យោបល់ទាក់ទងទៅនឹងការដាក់ទោសសមស្របផងដែរ ដែលនេះជាចំណុចមួយក្នុងការស្វែងរក
 8 យុត្តិធម៌។

9 [១១:២៥:៤០]

10 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីយល់ឃើញថា ពួកគេបានដកសិទ្ធិចូលរួមដែលវិធានផ្ទៃក្នុងនិងច្បាប់មិន
 11 បានកម្រិតសិទ្ធិដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការសាកសួរសាក្សី អ្នកជំនាញ ឬក៏ដាក់សេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅ
 12 លើការដាក់ទោសនោះទេ។ បន្ទាប់ពីការបានទទួលហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងអស់នេះ ពួកគេមិន
 13 ឃើញថាមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនិងច្បាប់នោះទេ។ ផ្ទុយទៅនឹងដើមបណ្តឹង
 14 រដ្ឋប្បវេណីដែលមិនទទួលបានការគោរព អ្នកផ្សេងទៀតគាត់បានអះអាងថា លោកប្រធាន ឬក៏ចៅក្រម
 15 គួរតែអរគុណពួកគេ ហើយការពារពួកគេ។ មោទនភាពចំពោះខ្លួនឯងនេះ គឺធ្វើឱ្យពួកគេទទួលបានក្នុង
 16 កម្រិតទាប ដែលធ្វើឱ្យពួកគេមិនមានភាពក្លាហាន ជឿជាក់ ហើយពួកគេគួរតែទទួលបាននូវចំណុច
 17 ទាំងអស់នេះ។

18 ទោះបីជាមានចន្លោះប្រហោង ដែលយើងបានលើកឡើងនេះក៏ដោយ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 19 ថ្លែងអំណរគុណចំពោះឱកាស ដែលផ្តល់ឱ្យពួកគេក្នុងការរៀបរាប់រឿងរ៉ាវនៅចំពោះមុខតុលាការនេះ
 20 ហើយមានការថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអង្គសវនាការ។

21 នៅទីនេះ ខ្ញុំសូមលើកចម្លើយរបស់លោកស្រី ណាំ ម៉ុន ចម្លើយរបស់គាត់គួរតែចាប់អារម្មណ៍ឱ្យ
 22 បានច្រើន ហើយត្រូវតែវិភាគអំពីភាពជឿជាក់នៃចម្លើយរបស់គាត់។ ជាលើកដំបូង គាត់បានលាត
 23 ត្រដាងនៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅរឿងរ៉ាវរបស់គាត់។ គាត់ជម្នះរាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយ
 24 ហើយគាត់ព្យាយាមពង្រឹងកម្លាំងពលរបស់គាត់មិននៅស្ងៀមទៀតទេ ក្រោយពីសាមសិបឆ្នាំដែលគាត់
 25 បានធ្វើការងារជាពេទ្យនៅមន្ទីរស-២១ ក្នុងវ័យអាយុ១៥ឆ្នាំ ហើយដែលនៅពេលនោះបងប្រុសរបស់

1 គាត់ពីររូបជាអ្នកយាមនៅមន្ទីរគុក។

2 បន្ថែមទៅលើនេះ គាត់រៀបរាប់អំពីពួរបស់គាត់ អឿន ដែលជាមេកងពល៣១០ និងពូកេត
3 ដែលគាត់នៅខាងក្រៅមន្ទីរស-២១។ ដែលលោកស្រីបានពិនិត្យឃើញទៅលើព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នេះ
4 ពីអក្ខរ "ខ"។ ក្រោយមក លោកស្រីត្រូវបានគេចាប់ខ្លួនសួរចម្លើយ ធ្វើទារុណកម្ម ហើយរំលោភមុន
5 ពេលបញ្ជូនទៅស-២៤។ ឪពុកម្តាយនិងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់នៅស-២១។ ហើយគាត់
6 បានឮផងដែរថា បងរបស់គាត់ឈ្មោះ ឿន ត្រូវបានគេបង្គាប់បញ្ជាឱ្យវាយឪពុករបស់គាត់រហូត
7 ដល់ស្លាប់។ តើរឿងរ៉ាវនេះគួរឱ្យជឿជាក់ដែរឬទេ? ថាតើលោកស្រីបានរៀបរាប់អំពីការពិតដែរឬទេ?
8 ដើម្បីធ្វើការវិភាគទៅលើសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី យើងនឹងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ក្នុងការវាយតម្លៃភាព
9 ជឿជាក់ទៅលើសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី។ ឧបករណ៍ ឬក៏យន្តការទីមួយ គឺយើងត្រូវពិចារណាអំពីភាព
10 ជឿជាក់ តើយើងត្រូវមើលអំពីដើមហេតុ ឬក៏ប្រភពនៃរឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រី។

11 ទាក់ទងទៅនឹងប្រភពនៃសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រី និងការពន្យល់របស់លោកស្រី លោកស្រីបាន
12 លើកឡើងថា គាត់ប្រាប់រឿងរ៉ាវនេះដោយមិនមានការភ័យខ្លាចឡើយ ដោយសារសមាជិកគ្រួសាររបស់
13 គាត់ធ្វើការនៅស-២១។ បន្ទាប់ពីបានចូលរួមនៅក្នុងសវនាការ គាត់បានទទួលការគាំទ្រ និងការជំរុញ
14 ទឹកចិត្ត ដោយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជាច្រើនទៀត ដែលធ្វើឱ្យគាត់និយាយដោយបើកចំហ ហើយលាត
15 ត្រដាងអំពីអតីតកាល។ ដូច្នោះ ការពន្យល់ទាំងអស់នេះគឺជាចំណុចដែលយើងជឿជាក់។

16 ទីពីរ គឺជារបៀបនៃការរៀបរាប់នៃរឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រី។ រឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រី គឺរួមមក
17 ជាមួយ ឬក៏ចងភ្ជាប់ជាមួយនូវអារម្មណ៍ និងអារម្មណ៍ដ៏លើសលប់ និងរំដើបរំជួល។ លោកស្រី
18 បានលាតត្រដាងអំពីសេចក្តីពិត្តារ ដែលគាត់ឃើញផ្ទាល់ភ្នែក។ ការស្តាប់របស់ពូ លោកស្រី អឿន
19 ដែលជាប្រធានកងពល៣១០ ហើយនិង ពូកេត នៅក្នុងកងពលដូចគ្នានេះ គឺជាចម្លើយមួយដែលគួរឱ្យ
20 ជឿជាក់។

21 ទីបី សាក្សីអ្នកជំនាញខាងចិត្តសាស្ត្រ យើងគួរពិនិត្យពិចារណាទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ ដែល
22 វាពិតជាមានហេតុផលនៅពីក្រោយ។ ហើយយើងឃើញថា លោកស្រីមិនមានចេតនាណាមួយក្នុងការ
23 ប្រឌិតរឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះទេ ហើយលោកស្រីក៏មិនទទួលបានអ្វីដែរ ប្រសិនបើលោកស្រីដាក់បន្ទុកទៅ
24 លើជនជាប់ចោទនៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនេះ។ លោកស្រីបានដាក់ជូននូវឯកសារជាច្រើនដែល
25 គាំទ្រលោកស្រីជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដូច្នោះហើយវាមិនផ្តល់ជាប្រយោជន៍អ្វីចំពោះឋានៈលោកស្រី

1 ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។

2 បន្ថែមទៅលើចំណុចនេះ លោកស្រីមិនមែនបង្កើតរឿងរ៉ាវរបស់គាត់ ដោយសារការស្តាប់ខ្លឹម
3 ឬការខឹងសម្បាននោះទេ។ គាត់និយាយក្នុងលក្ខណៈវិជ្ជមានទៅលើជនជាប់ចោទ ហើយរៀបរាប់គាត់
4 ផងដែរថា ជាបុរសសង្ហារម្យរូបនៅពេលនោះ។ ថាតើលោកស្រី គាត់ធ្វើការដាក់បន្ទុកចុងចោទទៅលើ
5 ចំណុចនេះឬយ៉ាងនេះ។

6 [១១:៣០:៥៦]

7 ចំណុចទីបួន លោកស្រីបានបន្តក្នុងខ្លួនឯង នៅពេលលោកស្រីបានរៀបរាប់ជូនតុលាការអំពីស្ថាប័ន
8 ស្វយ័តនៅស-២១ ដែលលោកស្រីជាសមាជិក ហើយចូលរួមចំណែកធ្វើបាបអ្នកទោស។ ដែលនៅពេល
9 នោះលោកស្រីនៅក្មេង។ ហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីចាំបាច់ធ្វើការប្រថុយប្រថានក្នុងការទម្លាក់កំហុស
10 មកលើខ្លួនឯង ប្រសិនបើវាមិនមែនជារឿងពិតទេនោះ។ ហើយប្រសិនបើលោកស្រីត្រូវបានគេចោទ
11 ប្រកាន់ ការដែលលោកស្រីលាតត្រដាងទៅលើរឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រីនេះ វាអាចធ្វើឲ្យខូចកិត្តិយស
12 របស់លោកស្រីនៅក្នុងភូមិរបស់លោកស្រី ហើយអាចមានការគេបណ្តេញចេញ លោកស្រីចេញពីភូមិ
13 ទៀតផង។ ដូច្នេះហើយយើងគិតថាចម្លើយទាំងអស់នេះ គឺជាការពិត។

14 ទីប្រាំ ទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសារនៃរឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រី យើងមានភាពជឿជាក់ទៅលើចម្លើយ
15 ទាំងអស់នេះ។ លោកស្រីបានផ្តោតទៅលើសមាជិកជាចម្បងនៅក្នុងគ្រួសាររបស់លោកស្រី ហើយ
16 លោកស្រីបានរៀបរាប់អំពីស្ថានភាពដ៏គួរឲ្យតក់ស្លុតនៅពេលដែលលោកស្រីនៅក្មេង។ ដូច្នេះ លោកស្រី
17 មិនអាចទប់អារម្មណ៍ទាំងអស់នេះនោះទេ។ នៅពេលដែលលោកស្រីមិនអាចធ្វើការស្គាល់រូបថតរបស់
18 ជនជាប់ចោទ ដែលថតនៅបបខ្មែរក្រហមនោះ គឺវាមិនមែនអ្វីដែលយើងគួរសង្ស័យនោះទេ។ ទីមួយ
19 ទាក់ទងទៅនឹងគុណភាពរូបថតនោះ ដែលវាមិនមានលក្ខណៈល្អ។ ទីពីរ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងលទ្ធភាព
20 របស់បុគ្គលម្នាក់ចងចាំនូវរូបថតដែលបានថតសាមសិបឆ្នាំរួចមកហើយ។

21 ដូច្នេះ ហេតុផល សេចក្តីសន្និដ្ឋានដ៏សមហេតុផលគឺទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសាររឿងរ៉ាវ របៀប
22 ដែលលោកស្រីរៀបរាប់ ហើយនិងព័ត៌មានពិស្តារទាំងអស់នេះ គឺវាមិនមែននាំឲ្យយើងយល់ថា ចម្លើយ
23 ទាំងអស់នេះវាខុសនោះទេ។ វាជាចម្លើយជាក់ស្តែង ហើយវាជាចម្លើយមួយដែលមានភាពជឿជាក់ និង
24 អាចទុកចិត្តបាន ហើយវាមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ។

25 បន្ថែមទៅលើចំណុចនេះ នៅពេលដែលជនជាប់ចោទមិនធ្វើការឆ្លើយតបដោយផ្ទាល់មាត់ វាជា

1 ឥរិយាបថមួយដែលចម្លែក។ ផ្ទុយពីហ្នឹង ប្រតិកម្មរបស់គាត់ទៅលើសាក្សីផ្សេងៗ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
 2 ប្បវេណីផ្សេងៗ នៅពេលដែលលោកស្រី ណាំ ម៉ុន បានរៀបរាប់អំពីការចូលរួមដោយផ្ទាល់របស់ជន
 3 ជាប់ចោទនៅក្នុងការសម្លាប់មិត្តភក្តិរបស់លោកស្រី និងកម្មាភិបាល អឿន និង កេត។ គាត់ ជនជាប់
 4 ចោទរូបនេះ គាត់បានមើលទៅលើពិដាន ហើយធ្វើដូចជាមិនចាប់អារម្មណ៍។ នៅក្នុងគុកក្នុងករណីទាំង
 5 អស់ ជនជាប់ចោទបានពិចារណា និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះចម្លើយរបស់អ្នកផ្សេងៗ។

6 [១១:៣៣:៤០]

7 បន្ថែមទៅលើចំណុចនេះ នៅពេលដែលលោកស្រីសួរថា តើលោកជនជាប់ចោទធ្វើការបដិសេធ
 8 ទៅលើរឿងរ៉ាវរបស់លោកស្រីឬយ៉ាងម៉េច? គាត់មិនបានឆ្លើយតបនោះទេ ហើយគាត់បានផ្តល់ជាចម្លើយ
 9 ទូទៅលើតួនាទីរបស់គាត់ទៅលើឧក្រិដ្ឋកម្ម។ ដូច្នោះ គឺយើងឃើញថា ជនជាប់ចោទបានបដិសេធដោយ
 10 ដោយដាច់អហង្គារទៅលើការលើកឡើងទាំងអស់នេះ។ ហើយគាត់បានបដិសេធ ទោះបីជាគាត់មិនបាន
 11 បដិសេធចំពោះការចូលរួមរបស់គាត់ទាំងស្រុងក៏ដោយ។ ដូច្នោះ យើងឃើញថាលោកស្រី ណាំ ម៉ុន
 12 គាត់បានលើកឡើងទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ ហើយគាត់បានពន្យល់ថា គាត់បានចូលទៅមន្ទីរស-២១
 13 នេះ មុនពេលដែលបង្កើតមន្ទីរនេះទៅទៀត ដែលគាត់នៅពេលនោះ គឺគាត់ស្លៀកពាក់ដូចបុរសអឺរ៉ុប
 14 នៅពេលដែលទីតាំងនោះមិនទាន់បានបង្កើតឡើងដោយជនជាប់ចោទ។

15 ទាក់ទងទៅនឹងរូបថត នៃការស្តាប់របស់សមាជិករបស់លោកស្រី លោកស្រីបានលើក
 16 ឡើងជាច្រើនទៅលើចំណុចមួយចំនួន ហើយនិងរូបថតដែល រូបថតទាំងអស់នោះ វាស៊ីសង្វាក់ទៅនឹង
 17 ភ័ស្តុតាងទាំងឡាយ។

18 [១១:៣៥:០០]

19 បន្ទាប់មកយើងឃើញថា ជនជាប់ចោទបានបន្តមិនឱ្យចាប់អារម្មណ៍លោកស្រី ណាំ ម៉ុន ក្នុង
 20 ខណៈដែលសាលាដំបូងធ្វើការរំលឹកគាត់ជាច្រើនដងឱ្យធ្វើការផ្តល់យោបល់ទៅលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេ-
 21 ណីនេះ មិនឱ្យធ្វើយោបល់ទៅលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្សេងៗ។

22 សរុបមក ប្រតិកម្មនិងខ្លឹមសាររបស់ជនជាប់ចោទទៅលើចំណុច និងសក្ខីកម្មរបស់ដើមបណ្តឹង
 23 រដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ គឺវាហាក់ដូចជាគាត់មិនបិទធ្វើការតវ៉ានៅពេលដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះនៅ
 24 ប្រឈមចំពោះមុខ។ ដូច្នោះចម្លើយទាំងឡាយគឺវាជាចម្លើយការពិត។ ការសម្លាប់រូបរបស់គាត់ក្នុងចំណោម
 25 មនុស្ស១២.២៧៣ នាក់ គឺជាបទចោទមួយដាក់បន្តទៅលើជនជាប់ចោទ ដែលជនរងនេះត្រូវទទួល

1 ខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌចំពោះការស្លាប់ទាំងអស់នោះ។ ចំពោះទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវយោងតាមដីកា
 2 បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដែលគាត់បញ្ជាទៅលើការសម្លាប់ទាំងអស់នេះ។ ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលា
 3 ដំបូងត្រូវធ្វើការវិភាគទៅលើទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ យោងតាមអង្គហេតុដែលដាក់ចំពោះខ្លួន។
 4 កាលដែលយើងជំនួសការទទួលខុសត្រូវរបស់ថ្នាក់លើតាមរយៈការប្រព្រឹត្តិដោយផ្ទាល់នោះ វា
 5 មិនប៉ះពាល់ទៅដល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទនោះទេ ហើយគឺវាមានទម្ងន់ដូចគ្នា និងស្ថិតនៅក្រោមយុត្តា-
 6 ធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលត្រូវធ្វើការកំណត់ទៅលើទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនៅចុង
 7 ក្រោយ។ ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ លោកស្រី ណាំ ម៉ុន ក៏បានលាតត្រដាងជូនមេធាវីរបស់ខ្លួនបន្ទាប់ពី
 8 គាត់បានប្រកាសនៅក្នុងតុលាការ ហើយបន្ទាប់ពីគាត់បានឃើញអ្នកយាម ឈុន ផល មកផ្តល់សក្ខីកម្ម
 9 ហើយជនរូបនេះបានរំលោភលោកស្រី។ ក្រោយមក យើងបានស្នើសុំដាក់ព័ត៌មានបន្ថែមដល់អង្គជំនុំ
 10 ជម្រះសាលាដំបូង។ អង្គជំនុំជម្រះទទួលយកសំណើនេះ ប៉ុន្តែពន្យារពេលដាក់ព័ត៌មាន ហើយអ្វីដែលគួរ
 11 ឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបដិសេធចោលព័ត៌មានបន្ថែមទាំងអស់ទាក់ទងទៅនឹងការ
 12 រំលោភផ្លូវភេទ ដោយលើកឡើងថា វាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គ ហើយខ្លួនមិនអាចរកហេតុផលគ្រប់គ្រាន់
 13 នៅក្នុងពេលសម្រប។ សេចក្តីសម្រេចនេះ គឺចេញនៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩។ សេចក្តីសម្រេច
 14 នេះមានកំហុសចំនួនពីរ៖

15 [១១:៣៧:៤៩]

16 ទីមួយ គឺយើងប្រកាសភ្លាមៗបន្ទាប់ពីយើងបានទទួលព័ត៌មាន ហើយយើងស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះ
 17 សាលាដំបូងក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យយើងខ្ញុំដាក់ព័ត៌មានទាំងអស់នេះ។

18 ទីពីរ សេចក្តីសម្រេចនេះ វាហាក់ដូចជាទាត់ចោលភាពលំបាកលំបិនរបស់ជនរងគ្រោះនៃអំពើ
 19 រំលោភផ្លូវភេទ ក្នុងការចូលខ្លួនរៀបរាប់អំពីរឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះ បន្ថែមពីលើនេះសេចក្តីសម្រេចនេះ គឺ
 20 មិនបានពិចារណាទៅលើផលប៉ះពាល់នៃការលាតត្រដាងនៃអំពើរំលោភផ្លូវភេទ លើកិត្តិយស និងសេចក្តី
 21 ថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រីភេទនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជានោះឡើយ។ លោកស្រីអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកនៅក្នុងសហ-
 22 គមន៍របស់គាត់ ជាល្បែងលែងសើចប្រសិនបើលោកស្រីបានរៀបរាប់ទៅលើអំពើទាំងអស់នេះ។ ដូច្នោះ
 23 វាមានការលំបាកសម្រាប់លោកស្រី ហេតុដូច្នោះលោកស្រីមិនអាចរៀបរាប់អំពីអង្គហេតុទាំងអស់នេះ
 24 ក្នុងរយៈពេលជាងសាមសិបឆ្នាំរួចមកហើយនោះ។ នៅពេលដែលលោកស្រីឃើញថាវិវត្តប៉ុណ្ណោះ ដែល
 25 លោកស្រីព្យាយាម ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយដោយមានការភ្ញាហាន។

1 បន្ថែមទៅលើចំណុចនេះ ជនជាប់ចោទគាត់បានទទួលស្គាល់ទៅលើអំពើហោរយោមួយចំនួន
 2 ដែលនៅដំបូង គាត់បដិសេធទេ។ ដូច្នេះភាពជឿជាក់ទៅលើជនជាប់រូបនេះ គឺជាចំណុចមួយគួរឱ្យសង្ស័យ
 3 ដោយសារតែយើងពិនិត្យឃើញគាត់ធ្វើការឱ្យព័ត៌មានខុសទៅដល់តុលាការលើចំណុចមួយចំនួន ហើយ
 4 បន្តធ្វើការដកចេញនៅព័ត៌មានមួយចំនួន ទោះបីជាគាត់ដឹងថាវាការពិតក៏ដោយ។ ឧទាហរណ៍ដែល
 5 គួរព្រឹសម្បុរមួយនោះ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងការបូមឈាម និងការធ្វើការរកកាត់ និងការពិសោធន៍ទៅលើខ្លួន
 6 មនុស្ស។ ហើយដូច្នេះហើយយើងគិតថា វាជាចំណុចមួយដែលគួរឱ្យមានការតក់ស្លុត ហើយវាជា
 7 ចំណុចទាំងឡាយ ដែលលោកស្រីមិនអាចភ្លេចបាននោះទេ។ ដូច្នេះ នៅពេលនេះ ខ្ញុំសូមវេទិកាទៅដល់
 8 សហសេរីករបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យគាត់រៀបរាប់ទៅលើអង្គហេតុមួយចំនួនរបស់គាត់។ សូមអរគុណ។

9 [១១:៣៩:៥៨]

10 **លោក គង់ ពិសិ៖**

11 បាទសូមអរគុណ លោកប្រធាន ហើយសូមគោរពលោក លោកស្រីចៅក្រមជាតិ និងអន្តរជាតិ
 12 ព្រមទាំង អង្គសវនាការសាជាថ្មីម្តងទៀត។ ខ្ញុំជាមេធាវីជាតិ សូមបន្តធ្វើការ ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់
 13 ការសួរដេញដោលពីមេធាវីអន្តរជាតិដូចតទៅ៖

14 នៅក្នុងចំណុចនេះ ខ្ញុំបាទធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្តនេះ គឺមានបីចំណុច។ ទីមួយ បទល្មើស និងអ្នក
 15 សួរចម្លើយជាស្ត្រី។ ទីពីរ យុទ្ធសាស្ត្រការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ។ ទីបី សំណង ហើយលើកចុង
 16 ក្រោយនឹងធ្វើសំណូមពរ។ អីចឹងខ្ញុំបាទសូមធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដូចតទៅ បន្តដូចតទៅ៖

17 នៅពេលដែលយើងខ្ញុំបានទទួលសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ការសួរដេញដោលរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា
 18 យើងខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលដោយសារតែមានការលើកឡើង ដោយមិនមានការលើកឡើងសោះថា ការ
 19 រំលោភផ្លូវភេទនេះ ជាឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ។ ទោះបីជាអំពើរំលោភផ្លូវភេទមានការចែងនៅ
 20 ក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យទៅជំនុំជម្រះក៏ដោយ និងទោះបីជាជនត្រូវចោទបានទទួលស្គាល់ថា យ៉ាងហោច
 21 ណាស់អំពើនេះបានកើតឡើងម្តងពិតមែន។ ការមិនបញ្ចូលអំពើរំលោភផ្លូវភេទដែលបានប្រព្រឹត្តនៅមន្ទីរ
 22 ស-២១ បង្កើតជាកំរិតក្រក់មួយសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលជាប្រទេសមួយត្រូវបានមន្ត្រីនគរបាល
 23 និងមន្ត្រីតុលាការនាពេលថ្មីៗនេះមិនចាត់ទុកជាអំពើរំលោភផ្លូវភេទលើស្ត្រី ដែលអស់ភាពបរិសុទ្ធ ដែល
 24 ជាអំពើរំលោភផ្លូវភេទនេះឡើយ។ នេះជាសេចក្តីដកស្រង់ចេញពី ខេមស៍បូខា ដេលី។ ទោះបីជាការ
 25 រំលោភផ្លូវភេទគ្រប់ទម្រង់ជាឧក្រិដ្ឋកម្មគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹមបំផុត ដែលភាគីច្រើនប្រព្រឹត្តលើស្ត្រីភេទក៏ដោយ

1 អ្វីដែលគួរឱ្យសោកស្តាយ គឺឧក្រិដ្ឋកម្មមិនត្រូវបានគេយកមកជំនុំជម្រះ ហើយនិទណ្ឌភាពនៅមានភាព
2 ធំធេង។

3 សហព្រះរាជអាជ្ញា និងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនបានធ្វើការស៊ើបអង្កេតលើអំពើហិង្សាផ្លូវ
4 ភេទឱ្យបានសមស្រប ហើយព្រងើយកន្តើយនឹងភ័ស្តុតាងទាំងឡាយដែលមាន។ ហេតុដូច្នោះយើងខ្ញុំសូម
5 អនុញ្ញាតធ្វើការសង្ខេបនូវការយល់ឃើញរបស់ខ្ញុំដូចតទៅ៖

6 [១១:៤២:២៦]

7 ករណីទីមួយ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកសួរចម្លើយម្នាក់ដែលគេមិនស្គាល់ឈ្មោះ បានរំលោភអតីតគ្រូ
8 បង្រៀនជនត្រូវចោទ ដោយធ្វើការយកឈើរុកចូលយោនីរបស់គ្រូរូបនេះនៅពេលសួរចម្លើយ។ យោង
9 តាមសម្តីជនត្រូវចោទ អ្នកសួរចម្លើយរូបនេះមិនត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មឡើយ ដោយសារមានការយល់
10 ព្រមពី សុន សេន។ ជនត្រូវចោទ បានលើកឧទាហរណ៍ដូចតទៅ “បើសិនជាខ្ញុំយល់ដឹងច្បាប់ត្រឹមត្រូវ
11 នោះ ថាអំពើនោះជាអំពើរំលោភផ្លូវភេទ ខ្ញុំនឹងមិនអត់អោនឱ្យឡើយ ខ្ញុំនឹងសុំសំណើពីមេរបស់ខ្ញុំ។
12 នៅពេលនោះ ខ្ញុំមិនបានយល់ដឹងច្បាប់អំពីច្បាប់ ខ្ញុំមិនបានរៀបច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្មជា។ ដូច្នោះ ខ្ញុំមិន
13 យល់ដឹងអំពីករណីនេះឡើយ សូម្បីតែមេរបស់ខ្ញុំក៏ប្រហែលជាមិនដឹងដែរ”។ នៅពេលសួរថា តើជន
14 រូបនេះបានដឹងថា ការប្រព្រឹត្តិអំពើរំលោភផ្លូវភេទជាអំពើល្មើសនៅពេលនោះ និងនៅពេលបច្ចុប្បន្នដែរ
15 ឬទេ? ជនរូបនេះរក្សាសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប។ ដូច្នោះ យើងមិនចាំបាច់សិក្សាច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្មជា
16 ដើម្បីឱ្យដឹងថា អំពើរំលោភផ្លូវភេទ គឺជាការបៀតបៀនផ្លូវភេទ ជាឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរឡើយ។ ការប៉ុន ប៉ង
17 របស់ជនត្រូវចោទដើម្បីគេចចេញពីការទទួលខុសត្រូវតាមរយៈការយកច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌមកទ្រាប់ខ្លួន
18 នោះ គឺជាការទះកំផ្លៀងជនរងគ្រោះយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

19 ជនជាប់ចោទមិនចាំបាច់សិក្សាច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌដើម្បីដឹងថា ការរុកឈើចូលក្នុងយោនីនោះ ជា
20 ឧក្រិដ្ឋកម្មមួយធ្ងន់ធ្ងរឡើយ។ ជាថ្មីម្តងទៀត នេះជាឧទាហរណ៍មួយអំពីរបៀបដែលជនត្រូវចោទព្យាយាម
21 កិច្ចចេញពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនយ៉ាងឆ្លាតវៃ នៅពេលដែលមានកាលៈទេសៈសមរម្យសម្រាប់រូប
22 ខ្លួន។ វាបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ក្នុងនាមជាមេបញ្ជាការនៃស-២១ ខ្លួនមិនដែលចាប់អារម្មណ៍រវល់នឹង
23 របៀបនៃការប្រព្រឹត្តិអំពើល្មើសទោស ក្នុងរយៈពេលដែលអ្នកទោសទាំងនោះចូលមកមន្ទីរនេះ ហើយ
24 ត្រូវបានកំណត់ទុកសម្រាប់ប្រហារជីវិត។

25 [១១:៤៤:៤២]

1 ដោយសារមូលហេតុទាំងនេះ ស្ត្រីជាច្រើនបានធ្លាក់ទៅជាចំណីនៃការរំលោភផ្លូវភេទ នៅក្រោម
 2 ការគ្រប់គ្រងបញ្ជារបស់ជនត្រូវចោទរូបនេះ។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកទោសទាំងនេះមិនទទួលបានការការពារ
 3 ពីរបៀបធ្វើទារុណកម្ម និងការធ្វើបាបទាំងឡាយ ដែលបានកើតឡើងលើរូបពួកគេទាំងអស់ទាំងយប់
 4 ទាំងថ្ងៃឡើយ។ ទោះបីជាជនត្រូវចោទជឿថាករណីរំលោភមួយនេះបានកើតឡើងតែម្តងនៅមន្ទីរស-២១
 5 ក៏ដោយ ជនត្រូវចោទរូបនេះមិនបានផ្តល់នៅហេតុផលណាមួយពីការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនបែបនេះឡើយ។
 6 ភ័ស្តុតាងមួយនេះ បានច្រានចោលនៅការលើកឡើងរបស់ជនត្រូវចោទរូបនេះ ដែលខ្លួនចង់ឱ្យអង្គជំនុំ
 7 ជម្រះសាលាដំបូងទទួលយកការលើកឡើងរបស់ខ្លួន ថាជាការពិតវិញ។

8 ករណីទីពីរ បានរៀបរាប់តាមរយៈលោកសាក្សី ប្រាក់ ខន និងលោក ឡាច មាន លើករណីអ្នក
 9 សួរចម្លើយឈ្មោះ តូច។ អ្នកសួរចម្លើយរូបនេះ បានរំលោភអ្នកទោសស្ត្រីម្នាក់នៅក្នុងពេលបាយថ្ងៃត្រង់
 10 អ្នកយាមទាំងអស់នៅមន្ទីរស-២១ បានឡោមព័ទ្ធជនរូបនេះ ដើម្បីកុំឱ្យរត់គេចខ្លួន។ ជនរូបនេះត្រូវបាន
 11 ចាប់ខ្លួន។ ទោះបីជាហេតុការណ៍នេះ ធ្វើឱ្យអ្នកយាមទាំងអស់ចាប់អារម្មណ៍ក៏ដោយ ជនជាប់ចោទធ្វើ
 12 ជាមិនបានដឹងថាមានករណីនេះកើតឡើង ដោយថាមិនស្គាល់អ្នកសួរចម្លើយឈ្មោះ តូច។

13 ជាថ្មីម្តងទៀតទៀត ចំណុចនេះធ្វើឱ្យមានការបាត់បង់លើការជឿជាក់លើជនត្រូវចោទរូបនេះ
 14 ប្រសិនបើបុគ្គលិកនៅមន្ទីរស-២១ បានដឹងរឿងនេះទាំងអស់គ្នានោះហើយ ជនត្រូវចោទត្រូវតែដឹងលើ
 15 រឿងនេះដែរ។ អ្វីដែលកើតឡើងនៅមន្ទីរស-២១ មិនមែនថា ជនត្រូវចោទមិនបានដឹងឡើយ។

16 [១១:៤៦:៣២]

17 ករណីទីបី អំពីការរំលោភផ្លូវភេទត្រូវបានដឹងតាមរយៈការរៀបរាប់របស់សាក្សី ឈុន ផល
 18 ដែលមេរបស់គាត់បានប្រាប់អំពីករណីអ្នកយាមម្នាក់នៅយាមជិតគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើរំលោភផ្លូវភេទ
 19 ហើយបានឃើញជនរងគ្រោះនៃអំពើរំលោភផ្លូវភេទ។ ជនត្រូវចោទបានអះអាងថា ខ្លួនបានទប់ស្កាត់
 20 ហេតុការណ៍នៃអំពើរំលោភផ្លូវភេទនេះ ដោយចាត់តាំងឱ្យមានក្រុមអ្នកសួរចម្លើយស្ត្រី។ ប៉ុន្តែ យើងមិន
 21 បានឃើញភ័ស្តុតាងស៊ីសង្វាក់គ្នាទៅនឹងការអះអាងនេះឡើយ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ទោះបីមានអ្នកសួរ
 22 ចម្លើយស្ត្រីក៏ដោយ វាមិនប្រាកដថាអ្នកសួរចម្លើយស្ត្រីនោះ អាចការពារស្ត្រីរាប់រយនាក់នៅក្នុងមន្ទីរស-
 23 ២១ឡើយ ដែលស្ត្រីទាំងនោះភាគច្រើនជាអ្នកយាមបុរសតាមដានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ បន្ថែមលើនេះទៀត
 24 ជនត្រូវចោទខ្លួនឯង បានអះអាងថា អ្នកសួរចម្លើយស្ត្រីទាំងនោះត្រូវបានគេកម្ទេចចោល។ ដូច្នេះ តើ
 25 នរណាជាអ្នកការពារស្ត្រីរងគ្រោះទាំងអស់នោះ ក្រោយពេលដែលអ្នកសួរចម្លើយស្ត្រីទាំងនោះត្រូវបាន

1 គេយកទៅកម្ទេចចោលនោះ ?

2 ដោយពិចារណាទៅលើស្ថានភាពនៃអ្នកយាមជាបុរសនៅមន្ទីរស-២១ ជនត្រូវចោទមានហេតុ
3 ផលគ្រប់គ្រាន់ បានដឹងថា អ្នកសួរចម្លើយ និងអ្នកយាមជាបុរស ដែលត្រូវបានគេផ្តល់សិទ្ធិខាងផ្លូវភេទ
4 និងទំនងជាធ្វើការកេងប្រវ័ញ្ចលើស្ថានភាពរបស់អ្នកទោសស្រីៗដែលគ្មានទីពឹង។ ស្ត្រីទាំងនោះដែលត្រូវ
5 បានគេកំណត់ក្នុងគុកសម្រាប់ប្រហារជីវិត ដែលនឹងទទួលរងការមើលងាយអមនុស្សធម៌ និងតិចជាង
6 សត្វធាតុទៀត ងាយស្រួលក្លាយជាចំណីតណ្ហាផ្លូវភេទ ដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកយាមទាំងនោះមក
7 លើពួកគេ។ បន្ថែមលើចំណុចនេះ ជនត្រូវចោទបានខកខាន មិនបានចាត់វិធានការចាំបាច់ និងសមហេតុ
8 ផលក្នុងការរារាំងឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនេះ ឬក៏បានដាក់ទោសទារីទាំងនោះឡើយ។ ហេតុដូច្នោះ ជនត្រូវចោទ
9 មានការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌយ៉ាងហោចណាស់លើករណីរំលោភផ្លូវភេទចំនួនបីករណី ដែលបាន
10 ប្រព្រឹត្តនៅមន្ទីរស-២១។ ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះបានដាក់បញ្ចូលនៅអង្គហេតុនានា ហើយបាន
11 បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចោទប្រកាន់ជនរូបនេះ យ៉ាងហោចណាស់លើករណីរំលោភផ្លូវភេទ
12 មួយករណី។

13 ករណីទីបួន ការរំលោភផ្លូវភេទដែលមានអ្នកយាមឈ្មោះ ឈុន ផល ជាចារីប្រព្រឹត្តលើដើម
14 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ណាំ ម៉ុន ត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដកចេញពីភ័ស្តុតាងយ៉ាងគួរឱ្យសោក
15 ស្តាយ ដែលធ្វើឱ្យករណីនេះនៅតែមិនទទួលបានការជំនុំជម្រះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត លោកសាក្សីឈ្មោះ វ៉ាន់
16 ណាត និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប៊ូ ម៉េង បានរៀបរាប់ថា ភាគីក្រិក្យក្រមអនុវត្តសាមញ្ញទៅហើយ
17 ដែលអ្នកទោសបុរសនៅក្នុងបន្ទប់ធំៗ បន្ទប់ឃុំឃាំងធំៗត្រូវតែស្រាតខោអាវចេញដោយខ្លួនឯង នៅ
18 ពេលដែលអ្នកយាមបាញ់ទឹកមុជឱ្យពួកគេ ហើយជាញឹកញយអ្នកយាមទាំងនេះយកពេលនេះ ធ្វើការឌី
19 ខង ប្រដាប់ភេទរបស់អ្នកទោស ហើយនិយាយមើលងាយយ៉ាងអាសអាភាស។ តាមផ្លូវច្បាប់ករណីនេះ
20 ជាការប្រមាថផ្លូវភេទ ហើយបានចាត់បញ្ចូលជាអំពើអមនុស្សធម៌មួយបែបទៀតចំពោះអ្នកទោសទាំង
21 ឡាយ។

22 [១១:៥០:១១]

23 ចំណុចទីពីរដែលខ្ញុំចង់លើកឡើង គឺយុទ្ធសាស្ត្រការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ។ យុទ្ធសាស្ត្រ
24 របស់មេធាវីការពារជនត្រូវចោទ ផ្អែកជាចម្បងលើចំណុចចំនួនបួនដូចតទៅ៖

25 ១) ជនត្រូវចោទ ក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះមួយរូបនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យមិនអាចរត់គេច

1 ខ្លួន ហើយគ្រាន់តែស្តាប់តាមបញ្ជាដោយគ្មានសេរីភាពក្នុងការសម្រេចសេចក្តីណាមួយនោះទេ។ ជនត្រូវ
2 ចោទបានធ្វើការងារក្នុងឋានៈជាប្រធានម-១៣ និងស-២១ ដោយស្នាក់ស្នើរ។

3 ២) ប្រកែកដាច់ខាតចំពោះការពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ខ្លួនណាមួយនៅក្នុងការធ្វើទារុណកម្ម ការសម្លាប់
4 និងការចាប់ខ្លួន។

5 ៣) ធ្វើពុតជាសហការណ៍ពេញលេញ និងធ្វើពុតជាសារភាពទៀងត្រង់។

6 ៤) ស្នើសុំឱ្យអត់ឱនទោស សុំទោស និងបង្ហាញអំពីវិប្បដិសារី។

7 យើងមិនចង់លើកឡើងសាជាថ្មីនូវទទ្ទឹករណ៍របស់សហមេធាវី សហការីរបស់យើងនឹងចូលរួម
8 ទាំងស្រុងជាមួយនឹងសហការីយើងទាក់ទងទៅនឹងចំណុចទីមួយនៃការការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទក្នុង
9 នាមជាជនរងគ្រោះមួយរូប និងជាចំណាប់ផ្ទុយមួយរូបរបស់របបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលជនត្រូវ
10 ចោទត្រូវតែគោរពបញ្ជានោះ។ ហេតុដូច្នោះ ជនត្រូវចោទមិនអាចរត់គេចខ្លួនបានទេ។

11 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីលើកទទ្ទឹករណ៍ថា ការធ្វើពុតជាជនរងគ្រោះម្នាក់ គឺជាប្រមាថដល់ពួក
12 គាត់ និងរងគ្រោះទាំងឡាយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល។

13 ដូចគ្នានេះដែរ ជនត្រូវចោទមិនមែនជាអ្នកត្រូវទទួលបានច្បាប់ទេ តាមរយៈការលើកឡើងជាថ្មីថា
14 ឥឡូវខ្លួនគឺជាជនរងគ្រោះម្នាក់ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះជាច្រើនដែលលាក់បាំងនូវការស្តាប់ខ្លឹម ដែលបាន
15 ដកស្រង់ចេញពីអត្ថបទនៅក្នុងការសែតបារាំងឈ្មោះ ឡឺម៉ុងដ៍ ដែលស្រង់សម្តីរបស់លោក រូ។ ជន
16 ជាប់ចោទ និងមេធាវីការពារក្តីខ្លួនហាក់ដូចជាយល់ច្រឡំទាំងស្រុងអំពីការពិតថា តើអ្នកណាជាជនរង
17 គ្រោះនិងអ្នកណាជាវិ? នៅក្នុងយុទ្ធនាការសារព័ត៌មានដែលសន្និដ្ឋានអំពីរឿងក្តីខាងក្រៅសាលតុលាការ។
18 ភ័ស្តុតាងដែលលើកឡើងនៅក្នុងតុលាការផ្ទុយទៅនឹងទទ្ទឹករណ៍ការពារក្តីរបស់ជនជាប់ចោទ។

19 [១១:៥២:៤០]

20 យើងសន្និដ្ឋានថា ជនត្រូវចោទគឺជាអ្នកចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយពេញចិត្ត និងដោយល្អិត
21 ល្អន់ និងដោយមានសេរីភាពក្នុងការសម្រេចយ៉ាងទូលំទូលាយ រួមមានការឱ្យរួចជីវិត និងការធ្វើឱ្យ
22 ប្រសើរនូវស្ថានភាពគុកសម្រាប់-- ឧទាហរណ៍ដូច រ៉តូ គត់ និង ថៅ សេង ដែលជាជនត្រូវចោទហៅ
23 ពួកគេថា ពាក់កណ្តាលអ្នកទោស និងផ្តល់ឱ្យអ្នកនោះនូវទឹកផ្លែឆ្នាំងស្នាក់នៅ និងម្ហូបអាហារសមគួរ។

24 ជនត្រូវចោទមិនត្រឹមតែពេញចិត្តនឹងការងារនិងជឿជាក់លើមាតិកាបក្សក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ
25 ខ្លាំង និងកម្ទេចពួកគេដោយគ្មានអារម្មណ៍ថា ខុសឆ្គងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែខ្លួនថែមទាំងចូលចិត្តអំណាចក្នុង

1 នាមជាបុរសឃ្លានអំណាច និងបានអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួនលើសពីមួយរយភាគរយដោយគ្មានអាណិត
2 អាសូរដល់ជនរងគ្រោះរបស់ខ្លួនឡើយ។

3 ជនត្រូវចោទមានគោលបំណងរក្សាអំណាចក្នុងមុខតំណែងដែលទទួលស្គាល់យ៉ាងខ្ពស់តាមរយៈ
4 ការទាក់ទងប្រចាំថ្ងៃដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងថ្នាក់លើខ្ពស់បំផុត។

5 ជនត្រូវចោទចូលចិត្តផ្តាច់ចិត្តថ្នាក់លើរបស់ខ្លួន និងធ្វើឱ្យថ្នាក់លើពេញចិត្ត។ ឧទាហរណ៍ជន
6 ត្រូវចោទបានបញ្ជាឱ្យជាងគំនូរគូរ-ក របស់ ប៉ុល ពត ឱ្យស្អាត។

7 ជនត្រូវចោទបានរស់នៅក្នុងផ្ទះវិទ្យានៅទីក្រុងភ្នំពេញ និងចូលចិត្តកម្រិតជីវភាពរស់នៅខ្ពស់ ក្នុង
8 កាលៈទេសៈនេះជនត្រូវចោទបានបាត់បង់អ្វីភ្លាមៗ ប្រសិនបើខ្លួនលាលែងពីតំណែង។

9 ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបក្រោយមកជនត្រូវចោទដើរតាមការស្រែកឃ្លានរបស់ខ្លួន ចង់ស្ថិតក្នុង
10 ពិភពមួយដែលមានអំណាច ហើយជនត្រូវចោទបានផ្លាស់ប្តូរមកជាកាន់សាសនាគ្រិស្ត ដើម្បីស្ថិតក្នុង
11 ពិភពនៃគ្រិស្តសាសនាដ៏ត្រឹមត្រូវមានអំណាចបំផុតនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ដូចដែលខ្លួនបានចាត់ថ្នាក់វាដូចនឹង
12 អ្វីដែលបានលើកឡើង ដោយអ្នកជំនាញចិត្តវិទ្យា និងអ្នកជំនាញវិកលចរិត។ បើជនត្រូវចោទនៅតែបន្ត
13 កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ខ្លួននឹងធ្វើឱ្យខ្លួនគាត់ធ្លាក់ទៅក្នុងនរកដប់ប្រាំបីជាន់ ដែលជាកន្លែង
14 ដែលមិនអាចចាប់កំណើតជាមនុស្សវិញបានឡើយ។ ហេតុដូច្នេះ ការនិយាយដោយខ្លួនឯងថា ជាអ្នក
15 ទទួលបញ្ហាដែលត្រូវឱ្យគេគោរពតាម ការនិយាយបែបនេះត្រូវតែបដិសេធចោល។

16 នៅចំណុចនេះ យើងនឹងដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅរបស់ ហាណា ហារិនដ៍ (Hannah Arendt)
17 អែស្តិន អ៊ិន ដេរូសាឡឹម(Eichman in Jerusalem) ដីបាណាលីវី អុហ្វ ឌី អ៊ីវិល (The Banality of
18 the Evil) ដែលអ្នកនិពន្ធបានស្នើសុំថា តុលាការគួរប្រាប់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ អែស្តិន ដែលបាន
19 អះអាងខ្លួនថា ធ្វើអ្វីៗគឺជាការគោរពបញ្ជា ដែលចំណុចនេះ ខ្ញុំចង់ប្រាប់ជនជាប់ចោទដូចតទៅថា៖ វានៅ
20 តែជាការពិតដែល លោកបានអនុវត្ត ហើយបានគាំទ្រយ៉ាងសកម្មនូវគោលនយោបាយសម្លាប់រង្គាល។
21 នយោបាយមិនដូចនឹងការមើលថែកុមារទេ។ នៅក្នុងរឿងនយោបាយការស្តាប់បង្គាប់ និងការគាំទ្រគឺវា
22 ដូចគ្នា។

23 [១១:៥៦:១០]

24 ចំណុចទីពីរនៃការការពារខ្លួន ជំទាស់ទៅនឹងការពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ខ្លួនណាមួយនៅក្នុងការធ្វើទារុណ-
25 កម្ម ការសម្លាប់ និងការចាប់ខ្លួន។ ហេតុអ្វីបានជាសំខាន់ណាស់សម្រាប់ជនត្រូវចោទក្នុងការបដិសេធិ

1 ដាច់ខាតក្នុងការពាក់ព័ន្ធជាបុគ្គល ដោយផ្ទាល់ណាមួយជាមួយនឹងឧក្រិដ្ឋកម្ម ទោះបីជាខ្លួនបានសារភាព
 2 ថា ខ្លួនបញ្ជាពួកគេឱ្យធ្វើក៏ដោយ។ ខ្ញុំព្យាយាមឆ្លើយនឹងសំណួរនេះ រហូតមកទល់ពេលជនត្រូវចោទត្រូវ
 3 បានឃុំខ្លួននៅ អ.វ.ត.ក ខ្លួនបានយល់ឃើញថា អ្នកទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌគឺជាអ្នកប្រព្រឹត្ត
 4 អំពើនេះដោយដៃផ្ទាល់ ហើយអ្នកដែលសម្របសម្រួលអំពើមនុស្សឃាតពីក្រោយក្នុងនាមជាឃាតក
 5 ប្រយោល។ អ្នកសម្របសម្រួលនេះមិនមានកំហុស ឬមានកំហុសព្រហ្មទណ្ឌបន្តិចបន្តួចតែប៉ុណ្ណោះ។
 6 លើសពីនេះទៅទៀត ជនត្រូវចោទ ចោទរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យថាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវរឿង
 7 នេះ។ តាមរយៈនៃការផ្តល់យោបល់របស់មេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួន ខ្ញុំសូមដកស្រង់សម្តីជនត្រូវចោទ
 8 ដូចនេះថា “មេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវតែសារភាព និងទទួលខុសត្រូវចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម
 9 របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនត្រូវបន្ទោសរដ្ឋាភិបាលដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើកាលពីអតីតកាលទេ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែ
 10 មិថុនា ឆ្នាំ២០០៩”។ ចំណុចនេះ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទខ្លះមនសិការអំពីកំហុសនូវពេល
 11 ខ្លួនបានប្រព្រឹត្តកម្ម ដោយសារការជឿជាក់លើមាគ៌ានយោបាយរបស់បក្សឱ្យកម្ទេចខ្លាំង។

12 យើងកត់សម្គាល់ថា ជនត្រូវចោទបានធ្វើតាមដំបូន្មានមេធាវីរបស់ខ្លួន ហើយឥឡូវនេះជនត្រូវ
 13 ចោទបានទទួលស្គាល់កំហុស និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួនចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបាន
 14 ប្រព្រឹត្តនៅស-២១ជាទូទៅ។ ប៉ុន្តែ យុត្តិសាស្ត្រការពារខ្លួនរបស់មេធាវីការពារជនត្រូវចោទក្នុងការ
 15 បដិសេធការពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ខ្លួនទៅនឹងការធ្វើទារុណកម្ម ការសម្លាប់ និងការចាប់ខ្លួន គឺជាយុត្តិសាស្ត្រមិន
 16 ជោគជ័យនោះទេ។ ភ័ស្តុតាងដែលលើកឡើងនៅក្នុងតុលាការផ្ទុយទៅនឹងការការពារខ្លួន ការពារក្តីរបស់
 17 ខ្លួន។

18 [១១:៥៨:៣៥]

19 ចម្លើយរបស់លោក ប្រាក់ ខន, លោក សោម ម៉េត, លោក វ៉ាន់ ណាត និង លោកស្រី ណាំ ម៉ុន
 20 បានផ្តល់ភ័ស្តុតាងថា ពេលខ្លះជនត្រូវចោទបានធ្វើបាប និងធ្វើទារុណកម្មដោយផ្ទាល់ តាមរយៈការវាយ
 21 ដំបង ការឆក់ខ្សែភ្លើង និងការទាត់ជាក់។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត ចំណារលើចម្លើយសារភាព សក្ខីកម្ម
 22 របស់ ខៀវ ចេស ដែលគាត់បាន ដែលគាត់ជាជនម្នាក់ក្នុងក្រុមចាប់ចង ដែលជាជនបានចាប់ខ្លួនមនុស្ស
 23 ពាសពេញផ្ទៃប្រទេសទាំងអស់ និងការឆ្លើយឆ្លងឯងសារផ្ទាល់ជាមួយនឹងប្រធានកងពលធំ ស៊ី ម៉េត អំពី
 24 ការកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លាំង និងការដឹកជញ្ជូនមនុស្សទៅស-២១ ដែលរួមមានការចាប់ខ្លួនពួកគេដែល
 25 ត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន។ អំពើទាំងនេះបង្ហាញអំពីការពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់របស់ជនត្រូវចោទ

1 ក្នុងការចាប់ខ្លួន ប៉ុន្តែជនត្រូវចោទក៏បានបន្តការអនុវត្តម-១៣ ដោយពេលខ្លះជនត្រូវចោទបានសម្លាប់
 2 ដោយផ្ទាល់ដូចដែលលោកស្រី ណាំ ម៉ុន បានរៀបរាប់អំពីរបៀបដែលជនត្រូវចោទបានវាយដល់ស្លាប់
 3 ដោយប្រើដំបងដែកទៅលើឪពុកមារបស់អ្នកស្រីឈ្មោះ អឿន និងឈ្មោះ កេត ដែលពួកគាត់ទាំងពីរជា
 4 សមមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ខ្លួន និងជាអ្នកបដិវត្តន៍។

5 ចំណុចទីបីនៃការការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ គឺជាការសហការណ៍ពេញលេញជាមួយតុលាការ
 6 តាមរយៈការទទួលសារភាពទោស និងការឆ្លើយតបដោយស្មោះត្រង់ជូនទៅលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។
 7 ការសហការបែបនេះមិនមានភាពស្មោះត្រង់និងត្រឹមត្រូវនោះទេ។ ការសហការជាមួយតុលាការ និង
 8 ការធ្វើពុតជាសារភាព គឺគ្រាន់តែជាការស្នាក់ស្នើរប៉ុណ្ណោះ។ ជនត្រូវចោទមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹង
 9 សំណួរជាច្រើនរបស់ភាគីទាំងអស់ និងសំណួររបស់ចៅក្រម ឬជនត្រូវចោទឆ្លើយមិនចំនឹងសំណួរ ឆ្លើយ
 10 ដោយមានៈ និងយ៉ាងប្តឹងប្រសប់។ ការសារភាពរបស់ខ្លួនមានត្រឹមតែហុកសិបប្រាំបីភាគរយនៃអង្គ
 11 ហេតុរបស់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និងមិនអាចជាតម្លៃនៃចម្លើយសារភាពនោះទេ។ វាគ្រាន់តែជា
 12 ផ្នែកមួយនៃចម្លើយសារភាព ដែលមិនច្រើន និងបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។ ជនត្រូវចោទខកខានក្នុងការអនុវត្តតាម
 13 ការសន្យារបស់ខ្លួនចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅពេលដែលខ្លួនបានធានាចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
 14 វេណីតាំងពីដើមដំបូងនៃសវនាការថា ខ្លួននឹងប្រើប្រាស់អស់ពីកម្លាំងកាយចិត្តដើម្បីលើកឡើងនូវការពិត
 15 និងឆ្លើយតបដោយស្មោះត្រង់នូវគ្រប់សំណួររបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់។

16 [១២:០១:២០]

17 ជនត្រូវចោទមិនបានធ្វើតាមការសន្យានេះបីបួនដង។ ដំបូងជនត្រូវចោទឆ្លើយមិនគួរឱ្យជឿនៅ
 18 ពេលខ្លួនលើកឡើងថា ខ្លួនមិនបានដឹងអំពីសាស្ត្រាចារ្យ ភីង តុន ដែលសាស្ត្រាចារ្យនេះត្រូវបានគេគោរព
 19 យ៉ាងខ្លាំងនៅប្រទេសកម្ពុជា។ ដូចនេះ វត្តមានរបស់គាត់នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងមិនអាចត្រូវបានជនត្រូវ
 20 ចោទមើលរំលងនោះទេ ដើម្បីលាក់បាំងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ជនត្រូវចោទបានតវ៉ាថា ឯកសារ
 21 ស្តីពីការបរិច្ឆេទចូលរបស់សាស្ត្រាចារ្យ ភីង តុន ប្រាកដជាខុស ហើយខ្លួនលើកឡើងទៀតថា សាស្ត្រាចារ្យ
 22 រូបនេះប្រហែលជាត្រូវចាប់ខ្លួននៅមន្ទីរស-២១ តាំងពីពេលដែលលោក ណាត ធ្វើជាប្រធាន។ តាមការ
 23 ឆ្លើយនេះ មានន័យថាសាស្ត្រាចារ្យ ភីង តុន ស្ថិតក្នុងស-២១ ជាងម្ភៃខែ បើយោងតាមចម្លើយរបស់
 24 ជនត្រូវចោទថា ដោយគ្មានការធ្វើទារុណកម្ម។ វាច្បាស់ណាស់ថា ជនត្រូវចោទបានកុហក។ ដូចគ្នានេះ
 25 ដែរ ជនត្រូវចោទបានឆ្លើយថា ខ្លួនមិនដឹងពីការដាក់ឃុំឃាំងចំពោះមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ខ្លួន ជុំ ស៊ីណាវ៉េត

1 និង ជុំ ណារិទ្ធ ដែលចម្លើយបែបនេះមិនគួរឱ្យជឿបានទាល់តែសោះ។ ខ្ញុំយល់ថា វត្តមានរបស់ដើម
2 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជាប់ពាក់ព័ន្ធ ដែលភ្នែកអ្នកទាំងអស់សម្លឹងដោយផ្ទាល់ទៅលើជនត្រូវចោទ បានហាម
3 ឃាត់ជនត្រូវចោទមិនឱ្យទទួលយកនូវការទទួលខុសត្រូវក្នុងអង្គហេតុដែលថា ខ្លួនគឺជាភាគីមួយនៅក្នុង
4 មួយទៅនឹងឃាតក ដែលគាត់សរសើរ និងឃាតកដែលជាមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ខ្លួនផង។

5 បន្ថែមពីលើនេះ ការពន្យារក្នុងការអញ្ជើញដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទៅមើលជនត្រូវចោទនៅ
6 ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងបានក្លាយទៅជាការមិនគប្បី បន្ទាប់ពីសវនាការព្រហ្មទណ្ឌ ដែលជនត្រូវចោទជាប់គាំងទៅ
7 នឹងសំណួរ។

8 ជាចុងក្រោយ ចំណុចសំខាន់ៗនៃការការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ គឺការស្នើសុំដដែលៗឱ្យ
9 អត់ឱនទោស សុំទោស និងការបង្ហាញនូវវិប្បដិសារីរបស់ខ្លួនចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងគ្រួសារ
10 របស់ពួកគេ។ ចំណុចនេះកាន់តែមិនមានន័យអ្វីទាល់តែសោះនៅក្នុងតុលាការ និងការស្នើសុំទាំងអស់
11 ផ្ទុយទៅនឹងវិធីការពារខ្លួន ដែលបានលើកឡើងខាងលើ។ ចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ការសុំទោស
12 ដដែលៗនៅក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការនីតិវិធី គ្រាន់តែជាការបញ្ជាក់នូវកំហុសរបស់ខ្លួនចំពោះដើមបណ្តឹង
13 រដ្ឋប្បវេណីប៉ុណ្ណោះ។ លើសពីនេះទៅទៀត ចេតនាធ្វើពុតមានវិប្បដិសារីតាមការយំជាឃ្លើយៗកើតឡើង
14 ប្រហែលជាម៉ោងបួនល្ងាចនៅចុងបញ្ចប់នៃសវនាការ ត្រូវបានដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចាត់ទុកថា ជាទឹក
15 ភ្នែកសិប្បនិម្មិត។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីយល់ថា វាជាការរៀបចំ និងគ្មានន័យអ្វីទាល់តែសោះ។
16 តាមរយៈការគេចចេញពីសំណួរ និងការបង្ហាញនូវវិប្បដិសារី ជនត្រូវចោទបានបាត់បង់ឱកាសក្នុង
17 ការធ្វើឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជឿជាក់ថា ខ្លួនពិតជាមានវិប្បដិសារី និងធ្វើឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
18 ទទួលយកការសុំទោស ឬអត់ឱនទោសចំពោះទង្វើមិនអាចអត់ឱនទោសឱ្យបាន។

19 [១២:០៥:៤៥]

20 ចំពោះសំណង យើងបានដាក់សំណើលម្អិតអំពីសំណងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ការសួរដេញ
21 ដោល។ ដូច្នេះយើងខ្ញុំគ្រាន់តែចង់លើកជូនដោយសង្ខេបដូចតទៅ៖

22 យើងបានបានកត់សម្គាល់អំពីមតិយោបល់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ការសួរដេញដោលថា ជន
23 ត្រូវចោទគឺជាអ្នកក្រ ហើយយើងបានបញ្ជូនករណីនេះ ដូចនេះជនត្រូវចោទនឹងមិនអាចសងនូវសំណង
24 នូវប្រភេទណាមួយបាននោះទេ យើងរំលឹកជនត្រូវចោទថា អ្នកមិនអាចគ្រាន់តែអង្គុយចុះ ហើយបន្ទូ
25 អារម្មណ៍ដោយញញឹមក្នុងចិត្តនោះបានទេ ជនត្រូវចោទអាចធ្វើការងារច្រើនជាងនេះ។ យើងស្នើសុំថា

1 ជនត្រូវចោទត្រូវទទួលបានបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ខ្លួន និងវិធីដែលខ្លួនអាចសងនូវសំណងបែប
2 នេះបាន។ ជនត្រូវចោទអាចស្នើសុំធ្វើការងារដែលខ្លួនអាចធ្វើបាន ពេលនៅពន្ធនាគារ ឬសវនាការសេរី
3 ប្រវត្តិដើម្បីលក់ក្នុងការប្រមូលលុយសម្រាប់សំណងដែលស្នើសុំ។ ត្រង់ចំណុចនេះ យើងគ្រាន់តែចង់
4 គូរសបញ្ជាក់សំណើជាក់ស្តែងរបស់យើងថា បញ្ហាឱ្យជនត្រូវចោទសវនាការលិខិតជាចំហចំនួនពីរច្បាប់
5 ទៅរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដើម្បីសុំទោស-- កម្ពុជាដើម្បីសុំ៖

6 ១) ការអត់ឱនទោសតាមផ្លូវរដ្ឋ និង២) ស្នើសុំមួយភាគបីនៃតម្លៃចូលសារមន្ទីរទូលស្តែង
7 និងជើងឯក ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្រេចឱ្យបាននូវសំណងដែលស្នើសុំផ្សេងៗទៀត។

8 នៅចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបិទកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល យើងខ្ញុំសូមគោរពដាក់ជូននូវសំណើ
9 ដូចខាងក្រោមជូនអង្គជំនុំជម្រះដូចតទៅនេះ៖

10 សំណូមពរ៖

- 11 ១) ប្រកាសទទួលស្គាល់ពាក្យតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់។
- 12 ២) ពិចារណាអង្គហេតុនានាដែលទាក់ទងទៅនឹងកំហុសជនត្រូវចោទ ដូចដែលបានលើកឡើង
13 នៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋានបិទកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលសម្រាប់សាលក្រមស្ថាពរ ជាពិសេសទាក់ទងទៅនឹង
14 ការសម្លាប់ចំនួនពីរករណី និងការរំលោភសេពសន្ថវៈចំនួនបីករណី។
- 15 ៣) ផ្តល់នូវសំណើសុំសំណង ដូចមាននៅក្នុងសារណាបិទកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល។
- 16 ៤) បដិសេធសេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីប៉ុនប៉ងប្រាថ្នារបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការវិលត្រឡប់ចូលក្នុង
17 សង្គមកម្ពុជាវិញ។
- 18 សូមអរគុណ។

19 [១២:០៧:១៤]

20 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

21 ឃើញថា សេចក្តីថ្លែងការណ៍ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់មេធាវីតំណាង
22 ឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមពីរ ឃើញថាដល់ទីបញ្ចប់ ហើយតាមកាលវេលាដែលបានកំណត់ ហើយ
23 ឥឡូវនេះដល់ពេលត្រូវពិសាអាហារថ្ងៃត្រង់ហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកដើម្បីពិសាអាហារថ្ងៃ
24 ត្រង់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ រហូតដល់ម៉ោងមួយនិងសាមសិបនាទី សូមអញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ច
25 ដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។

1 បង្គាប់ឱ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងឱ្យនាំខ្លួនជនជាប់ចោទទៅកាន់បន្ទប់សម្រាប់រង់ចាំ ដែលបានរៀប
2 ចំទុកសម្រាប់ជនជាប់ចោទ ឬក៏នាំគាត់ទៅកាន់បន្ទីរឃុំឃាំង និងឱ្យនាំគាត់មកកាន់សាលសវនាការវិញ
3 នៅរសៀលនេះ ឱ្យបានមុនម៉ោងមួយកន្លះជាក់ហិត ។

4 [១២:០៨:៤៨]

5 **លោកស្រី សែ កុលវឌ្ឍៈ**

6 សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

7

8 (សវនាការសម្រាកនៅម៉ោង១២:០៨នាទីរហូតដល់ម៉ោង ១៣:៣២នាទី)

9

10 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

11 សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។
12 មុននឹង--

13 អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការសម្រាប់រសៀលនេះ។

14 មុននឹងប្រគល់វេទិកាមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី អង្គជំនុំជម្រះសូមធ្វើការ
15 កត់សម្គាល់អំពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍សន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីព្រឹកមិញថា មានការចេញហួសផុត
16 ពីអង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងភាពពាក់ព័ន្ធដែលជាប្រយោជន៍នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ដោយសារ
17 ថា អង្គជំនុំជម្រះ និងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលបានចេញនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការ
18 សវនាការ វាពុំមែនជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់របស់ភាគីឡើយ។ ហេតុដូច្នេះ សូមមេធាវី
19 តំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពីរក្រុមទៀត ក៏ដូចជាភាគីផ្សេងទៀតសូមមានការចាប់អារម្មណ៍។
20 ហើយអង្គជំនុំជម្រះមិនចង់ទេ នៅក្នុងការកាត់ផ្តាច់នូវអ្វីដែលអស់លោក លោកស្រីកំពុងតែធ្វើសេចក្តី
21 ថ្លែងការណ៍វាទាំងឡាយអាក់ខាននូវអារម្មណ៍ដែលកំពុងតែផ្តិតផ្តង់នៅក្នុងការថ្លែងនោះ។ អីចឹងសូមរំលឹកជា
22 មុនប្រសិនបើទិដ្ឋភាពដូចព្រឹកមិញនេះ យើងនឹងរក្សាសិទ្ធិនៅក្នុងការកាត់ចេញនូវអ្វីដែលឥតប្រយោជន៍
23 ឬក៏វាប្រាសចាកនូវគោលការណ៍ នៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តី។

24 ជាកិច្ចបន្ត អង្គជំនុំជម្រះសូមអញ្ជើញមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី ឡើងធ្វើ

1 សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោល។ ហើយជម្រាបថា មេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
2 ប្បវេណីក្រុមបីក៏មានពេលវេលា ដូចគ្នានឹងមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយ និងក្រុម
3 ពីរដែរ គឺមានពេលវេលាមួយម៉ោង និងដប់ប្រាំនាទីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាននាពេលនេះ។

4 សូមអញ្ជើញ!

5 **កញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី៖**

6 ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមគោរពដល់លោកប្រធាន និងអង្គជំនុំជម្រះទាំងមូល។ នាងខ្ញុំមេធាវី ម៉ុច
7 សុវណ្ណារី គឺជាមេធាវីជាតិកំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី។ មុននឹងក្រុមរបស់នាងខ្ញុំ ចាប់
8 ផ្តើមនៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីបញ្ចប់នេះ នាងខ្ញុំសូមការអនុញ្ញាតពីលោកប្រធាន ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យមេធាវី
9 បរទេសរបស់នាងខ្ញុំ ទីមួយ គឺលោកមេធាវី ហ្វីលីព កាណុន ដើម្បីឱ្យគាត់ធ្វើការចាប់ផ្តើម បន្ទាប់
10 មកទៀតលោកមេធាវី ម៉ាទីន ហ្សាកកាំង ហើយនាងខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកដើម្បីបញ្ចប់ទាក់ទងជាមួយនឹង
11 បញ្ហានៃសំណង។ នាងខ្ញុំសូមអរគុណ។

12 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ៖**

13 អង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតតាមការស្នើសុំ។ សូមអញ្ជើញលោកមេធាវី។

14 **លោក ហ្វីលីព កាណុន៖**

15 លោកប្រធានជាទីគោរព លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, ខ្ញុំឈ្មោះ ហ្វីលីព កាណុន
16 ហើយកញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី ទើបបានលើកឡើងអម្បាញ់មិញថា ខ្ញុំគឺជាមេធាវីឱ្យមេធាវីគ្មានព្រំដែនរបស់
17 បារាំងកំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី។

18 ខ្ញុំមានមោទនភាពណាស់ដែលតុលាការបានអនុញ្ញាតឱ្យយើងខ្ញុំទាំងបីនាក់ធ្វើជាតំណាង មេធាវី
19 កំណាងឱ្យរដ្ឋប្បវេណី។ ហើយពេលវេលា ជាពិសេសដែលផ្តល់មកឱ្យខាងក្រុមយើងខ្ញុំ។ ហើយសេចក្តី
20 ថ្លែងបិទការពិភាក្សាចុងក្រោយនោះគឺ នឹងនិយាយអំពីផ្នត់គំនិតរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទឹកចិត្ត
21 របស់គាត់ និងសេចក្តីរំពឹងទុករបស់គាត់ទាំងអស់គ្នា។ ម៉ាទីន ហ្សាកកាំង នឹងលើកឡើងជូនលោក
22 លោកស្រីចៅក្រម អំពីអត្ថចរិតរបស់ជនរបស់ជនរងគ្រោះ។ លោកស្រីនឹងប្រាប់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់
23 អ្នកទាំងនេះ អំពីប្រវត្តិ និងដំណើររឿងរ៉ាវរបស់គាត់ទាំងអស់នេះ។ កញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី នឹងប្រាប់
24 អំពីទម្រង់នៃសំណងជំងឺចិត្ត ដែលយើងបានពិចារណាទាំងអស់គ្នានៅក្នុងលក្ខណៈមួយ ដែលថាតើ
25 សំណងនោះនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយរបៀបណានោះ? ហើយខ្ញុំក៏សូមជូនអានជូនទៅដល់តុលាការ ក៏ដូច

1 ជាសាធារណជន ហើយខ្ញុំស្មានមិនទៅបដិបក្ខរបស់ខ្ញុំផងដែរ នៅក្នុងពេលខ្ញុំថ្លែង សេចក្តីថ្លែងទាំងស្រុង
2 នេះ តំណាងឱ្យជនរងគ្រោះ។

3 យើងបានបំពេញកិច្ចការជាមេធាវីនេះគឺថាដោយគ្មាននឿយណាយបន្តិចណាសោះឡើយ។ វាជា
4 កិច្ចការមួយដ៏មានសារសំខាន់ទាំងអស់ ដែលត្រូវនាំនូវជនរងគ្រោះទាំងអស់គ្នា ហើយជាពិសេសបំផុត
5 នោះ ដើម្បីកំណត់ឱ្យច្បាស់អំពីសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់។ មានរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបាន
6 ផ្តល់ជូនទៅពួកគាត់ នៅជុំវិញបរិបទនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិគឺជារឿងមួយថ្មី ហើយយើងអាច
7 លើកឡើងជូនតុលាការនៅក្នុងចំណុចនេះ ដោយសារយើងមានអង្គការជាច្រើនបានជួយយើង។ មាន
8 អង្គការអន្តរជាតិ អាជ្ញាធរកម្ពុជា រដ្ឋាភិបាល និងចៅក្រមផងដែរ។ ការស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងរឿងក្តីនេះ
9 គឺមានរយៈពេលវែង ហើយនិងមានលក្ខណៈផ្ទិតផ្ទង់។ តុលាការ នេះវាស់វែងអំពីវិសាលភាព ឬក៏ទំហំ
10 នៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលជាកម្មវត្ថុនៃសវនាការបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោលនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយ
11 ឥឡូវនេះ គឺវាស្ថិតនៅក្នុងជំហរមួយដែលអង្គជំនុំជម្រះត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេច។

12 [១៣:៣៩:២២]

13 ដូច្នោះ ថាតើក្នុងចំណុចនេះ យើងមានតួនាទីអ្វី យើងខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហា
14 ព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងរឿងក្តីនេះទេ។ យើងសន្យាថានឹងមិននិយាយបញ្ហានេះទេ តាមការពិត គឺយើងត្រូវ
15 បានហាមឃាត់មិនឱ្យនិយាយបញ្ហានេះទេ។ យើងនឹងនិយាយអំពីបញ្ហារដ្ឋប្បវេណី យើងនឹងពិភាក្សាអំពី
16 ការទទួលខុសត្រូវ ហើយនិងការឈឺចាប់ដែលបានទទួលរង។ ខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា យើងអាចជួយ
17 តុលាការនេះ ដើម្បីធានានូវភាពត្រឹមត្រូវនៃដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី មេធាវីគឺជាមន្ត្រីរបស់តុលាការ។
18 មេធាវីមិនមែនជាអ្នកបង្កឧបសគ្គទៅដល់តុលាការទេ ហើយមេធាវីពិតណាស់ថា ក៏មិនមែនជាសត្រូវ
19 របស់តុលាការដែរ។ ជំហរនិងពាក្យសម្តីឬរបស់ជនរងគ្រោះនៅក្នុងថ្ងៃនេះ គឺជាលទ្ធផលនៃដំណើរការ
20 ដ៏វែងអន្លាយដែលមានការគិតគូររយៈពេលជាយូរមកហើយ។ យើងត្រូវគិត-- គឺថាចេះបញ្ឆោតទៅដល់
21 ខ្លួនឯង គឺទីមួយ ប្រតិកម្មរបស់មនុស្សយើងគឺថាវាមានសភាវគតិ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់បាន
22 ប្រាប់ខ្ញុំថា អីចេះ “ខុច ត្រូវតែទទួលរងការឈឺចាប់ឱ្យដូចគ្នាទៅនឹងការប្រព្រឹត្តិដែលយើងបានទទួល”។
23 ហើយយើងត្រូវតែបញ្ចេញសម្លេងចំពោះប្រតិកម្មទាំងអស់នេះ ហើយយើងត្រូវតែមានភាពក្លាហានដើម្បី
24 បញ្ចេញនិងស្តាប់នូវចម្លើយទាំងអស់នេះ។ ប៉ុន្តែ យើងត្រូវតែខំពុះពារចំពោះកិច្ចការនេះ។ នៅពេលនេះ
25 ហើយទើបយុត្តិធម៌នឹងកើតមានឡើង គឺមិនមែនភាពសាហាវយង់ឃ្នងនោះទេ។

1 ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ យើងមានបំណងចង់ឆ្លើយតបជាមួយនឹងពាក្យពេចន៍ដែល
 2 យើងនិយាយទៅកាន់មនុស្សជាតិទាំងអស់គ្នា។ លោកជាជនជាប់ចោទ ខ្ញុំបានស្តាប់រួចមកហើយ ឬក៏
 3 បានអានហើយ បានអានយ៉ាងជិតជិតបំផុតទៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងរបស់លោក ពេលវេលារបស់ខ្ញុំខ្លីណាស់
 4 ខ្ញុំនឹងអានដោយមិនថែមពាក្យពេចន៍អ្វីមួយម៉ាត់ទៅទើងសេចក្តីថ្លែងរបស់លោក លោកបាននិយាយថា
 5 “ខ្ញុំជាមនុស្សហ្មត់ចត់ខ្ញុំអាចធ្វើកិច្ចការអ្វីបានល្អៗឥតខ្ចោះ ឬក៏ខ្ញុំអាចមិនធ្វើក៏បាន។ គោលបំណងគឺដើម្បី
 6 បណ្តុះបណ្តាលឱ្យមានភាពឃោរឃៅ យើងបានបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សឱ្យក្លាយទៅជាសមាគមរបស់
 7 សមាគមយុវជន ដើម្បីឱ្យធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកគេទទួលបានបញ្ហាឱ្យធ្វើ។ យើងបានបណ្តុះ
 8 បណ្តាលពួកគេ បង្ហាត់ពួកគេឱ្យចេះសម្លាប់មនុស្ស។ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះការអប់រំ ខ្ញុំបានបណ្តុះ
 9 បណ្តាលអំពីវិធីធ្វើទារុណកម្មបក្សៀវទុកចិត្តលើខ្ញុំ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់នោះគឺមានដូចខាង
 10 ក្រោមនេះ ទទួលបានចម្លើយសារភាព រៀបចំរបាយការណ៍ទាំងឡាយដោយយោងទៅលើមូលដ្ឋាននៃ
 11 ការឆ្លើយសារភាព ចំពោះអ្នកដែលត្រូវបានធ្វើទារុណកម្ម ចារទៅលើចម្លើយសារភាព អប់រំ ហើយ
 12 និងសួរចម្លើយ ហើយនិងវាយប្រហារទៅលើមនុស្ស ទទួលបានចម្លើយសារភាព។ នេះគឺជាកាតព្វកិច្ចរបស់
 13 ខ្ញុំហើយ”។

14 [១៣:៤៣:១៧]

15 ហើយយោងទៅលើអ្នកដែល បើតាមលោកដឹងថា មិនបានចែករំលែកចំពោះមនោគមវិជ្ជាជា
 16 មួយ លោកនិយាយថា “ពួកអ្នកទាំងនោះគឺជា ដង្កូវស៊ីរូងផ្ទៃក្នុងដែលត្រូវតែដកហូតចេញ។ ហើយថ្នាក់
 17 លើទុកចិត្តខ្ញុំមិនមែនទុកចិត្តទៅលើអ្នកដទៃទេ។ មិនមានអ្នកណាម្នាក់អាចប្រព្រឹត្តកម្មឱ្យបានជាឧក្រិដ្ឋ
 18 កម្មច្រើន ដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើទេ”។ ហើយខ្ញុំសូមផ្អាកត្រឹមនេះសិន ដែលខ្ញុំបានដកស្រង់សម្តីលោក ខុច
 19 លោកបានធ្វើការសុំទោសទៅកាន់ប្រជាជនរបស់លោកនៅថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ដែលលោកនិយាយថា
 20 “យុត្តិធម៌អាចនឹងផ្តល់ដល់ប្រជាជនកម្ពុជា គឺអ្នកទាំងឡាយណាដែលបានរស់រានមានជីវិតពីរបបដឹកនាំ
 21 ឱ្យមហាសែនរន្ធត់នេះ”។ ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏សូមសួរខ្លួនឯងផងដែរថា ថាតើការភ្ញាក់រឭករបស់លោកហ្នឹងគឺ
 22 ស្មោះត្រង់ទេ? លោកបានសម្រក់ទឹកភ្នែកបង្ហូរទឹកភ្នែក នៅពេលការធ្វើត្រាប់ឡើងវិញ នៅក្នុងដំណាក់
 23 កាលដំបូង នៅដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមដំបូង។ “សុំទោស” មានន័យថា ការយល់ដឹង និងការសន្និដ្ឋានទៅ
 24 លើការទទួលខុសត្រូវ ការបញ្ចប់សវនាការ នេះគឺតំណាងឱ្យភាពក្លាហានពិតប្រាកដមែន។ ហើយខ្ញុំ
 25 អាចលើកឡើងថា នៅក្នុងអំឡុងនៃដំណាក់កាលនីតិវិធី លោកបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យមានការដោះលែង។

1 ដើម្បីក្រឡេកមើល ស្តាប់មើលឃើញ អ្នកដែលធ្លាប់បានទទួលការធ្វើទារុណកម្ម គឺដើម្បីបញ្ឈប់
 2 ទៅលើការគិតថា មនុស្សជាតិមួយ ដែលមានន័យថា ជនរងគ្រោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទទួលបាននូវ
 3 សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់ខ្លួនឡើងវិញ។ ដូច្នោះ ខុច មើលទៅលើបុរសស្រ្តីទាំងអស់នោះ ដែលអ្នកឯងគិតថា
 4 នឹងកម្ទេចចោល ឬដែលគាត់ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ទាំងអស់ហ្នឹង ឬក៏សហព័ន្ធ ក្តីប្រពន្ធរបស់គាត់ទាំង
 5 អស់ហ្នឹង កូនចៅរបស់គាត់ទាំងអស់ហ្នឹង គឺថាអ្នកត្រូវកម្ទេចចោល។ លោកអាចកម្ទេច ឬ កម្ទេចសត្វ
 6 ល្អិតៗ ឬក៏កម្ទេចសត្វពាហនៈបាន ប៉ុន្តែលោកមិនអាចកម្ទេចមនុស្សទាំងអស់បានទេ ដោយសារមានថ្ងៃ
 7 គេនឹងងើបក្រោយរឿងតាមរូបភាពណាមួយ ទោះជាតាមរយៈអ្នកស្នង ឬក៏ទាយាទរបស់គាត់ ដែល
 8 នឹងត្រូវទាមទារនូវការក្រោកឈរនេះ។

9 លោកមានការជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំនៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ក្រោយមកក្លាយបានទៅជា
 10 អ្នកកាន់គ្រិស្តសាសនា។ នៅក្នុងសាសនាទាំងពីរហ្នឹង គឺថាដួងព្រលឹងមនុស្ស គឺថាមិនសំខាន់ទេ បើខ្លួន
 11 ប្រាណរបស់មនុស្សមិនល្អទេនោះ។ មនុស្សយើងកើតមក គឺថាត្រូវមានភាពស្មើគ្នា មិនមានភាពស្មើដូច
 12 គាត់ទេ។ មនុស្សកើតមកត្រូវមានភាពស្មើគ្នា ដោយសារគេអាចគិត អាចមានអារម្មណ៍ អាចទទួល
 13 រងការឈឺចាប់ ហើយមនុស្សក៏នឹងផ្តល់នូវការអនុគ្រោះបានផងដែរ។ ហើយដោយសារតែការសម្លឹងមិន
 14 ដាក់ភ្នែកនេះ ដែលមាននៅទីនេះ។ ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ប្រហែលជនរងគ្រោះរបស់លោកនឹងអនុ
 15 គ្រោះឱ្យលោក ក្រោយពីសវនាការនេះបានបញ្ចប់ទៅ ប្រហែលជាអាច។ ប៉ុន្តែលោកមិនអាចគិតថា តើ
 16 ប្រជាជនទាំងអស់នេះកំពុងតែស្រាវជ្រាវរកអ្វីទេ?

17 ដំបូងនិងសំខាន់បំផុត គឺថាពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាទទួលរងការឈឺចាប់ ជាពិតណាស់ ប៉ុន្តែពួកគាត់
 18 ទាំងអស់កំពុងព្យាយាមស្វែងយល់។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្ស ដែលមិនមានស្តីដែលត្រូវអាក្រក់ជាងគ្នា
 19 នោះ អាចបង្កើតនូវភាពសាហាវយង់ឃ្នងព្រៃផ្សៃបែបនេះ? ហើយថាតើមនុស្សម្នាក់ ជាពិសេសមនុស្ស
 20 សាមញ្ញធម្មតា ដែលក្នុងពេលជាមួយគ្នា អ្នកខ្លះអាចត្រូវគោរព ហើយអ្នកខ្លះជាមនុស្សដែលត្រូវឱ្យភ័យ
 21 ខ្លាច? ហេតុអ្វីបានជាការបំពានបំពានភ្លាមៗចូលទៅក្នុងអាយុជីវិតរបស់អ្នកទាំងអស់នេះ តាមរយៈរបប
 22 ផ្តាច់ការមួយដែលបានបង្កឱ្យមហន្តរាយទៅដល់ជីវិតរាប់រយ រាប់ពាន់ រាប់លានរហូតឈានទៅដល់
 23 សេចក្តីស្លាប់?

24 [១៣:៤៨:២២]

25 ប្រុងស្ងៀម បីហ្វូ ដែលជាសាក្សីសំខាន់បានផ្តល់សក្ខីកម្មកាលពីខែមេសា បានបង្រៀនយើងថា

1 វាគឺជាកំហុសក្នុងការពិចារណាថា អ្នកមិនមែនជាឃាតកនោះ ដោយយោងទៅលើ-- ។ យើងដឹងថា
2 នេះមិនមែនជារឿងមួយធម្មតាទេ។ មេធាវីរបស់លោកនឹងប្រាប់ឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា ថាតើគាត់នឹង
3 ព្យាយាមអប់រំទៅដល់ការចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវដោយរបៀបណា? ពួកគេនឹងធ្វើបញ្ហានេះប្រកប
4 ដោយមនសិការ។

5 ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺទាំងអ្នកសាមញ្ញ អ្នកដែលមានជីវភាពរស់នៅសមរម្យ អ្នកក្រីក្រ
6 អ្នកដែលមិនបានទទួលការអប់រំអ្វីសោះ ឬក៏ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកដែលបានទទួលការអប់រំយ៉ាងខ្ពស់ៗបំផុត
7 អ្នកដែលដឹកនាំជីវិតរបស់គេ គឺថាយើងទាំងអស់គ្នាប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងអ្វីទាំងអស់គ្នានឹងអ្វីដែលត្រូវ
8 ប្រយុទ្ធប្រឆាំង។ វាជាការតស៊ូក្នុងលក្ខណៈជាសាកល ដែលចែងនៅក្នុងទស្សនទាននៃច្បាប់ ដើម្បី
9 ចៀសវាងការធ្លាក់ទៅដល់ការចាត់ទុកមនុស្សថា ជាសត្វបន្ត ដែលយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបន្តកើតទៅជា
10 មនុស្ស។ បន្តកើតជាមនុស្សប្រុស មនុស្សស្រី ដែលមានន័យថា អ្នកមិនបានបំផ្លិចបំផ្លាញដោយចេតនា
11 ដោយឆន្ទៈនូវសហការី ដែលជាមនុស្សល្អក្នុងនាមឱ្យសាសនាមួយ ឬក៏មនោគមវិជ្ជាមួយនោះ។ អ្នក
12 ទាំងនឹងត្រូវបានបន្ទាបបន្ថោក ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត-- ការប្រព្រឹត្តិមកលើពួកគេដោយការប្រមាថ វាជាការ
13 បន្ទាបបន្ថោកមនុស្សរួចស្រេចទៅហើយ។

14 ដូចដែលខ្ញុំបានអានពីសារភាពព័ត៌មាន ដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីថា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
15 គឺថាមានរបៀបវាយនៅក្នុងសវនាការនេះ វាជាការពិតណាស់។ លោក ការីម ខាន បានរំលឹកហើយពី
16 ព្រឹកមិញនេះថា គឺថានៅក្នុងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ វាបានបង្កើតនូវប្រព័ន្ធថ្មីនៅទីនេះ ហើយដូច្នោះ
17 វាមិនមែនជារឿងមួយងាយដែលក្នុងការចូលរួមទាំងអស់គ្នាទេ។ ការរិះគន់វាជាការងាយទេ។

18 ប៉ុន្តែ វានេះជាឱកាសមួយដ៏ត្រឹមត្រូវហើយ ដែលត្រូវរិះគន់ទៅលើអ្នកដែលមានចេតនាបង្កើតឱ្យ
19 មានសវនាការនេះឡើង។ តើនេះគឺជាសារដែលគួរតែផ្តល់ជូនទៅដល់អ្នកដែលអស់សង្ឃឹម អ្នកដែល
20 ខិតខំពុះពារគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ ដើម្បីទទួលបាននូវការស្វែងយល់ និងអ្នកដែលខិតខំប្រឹងប្រែងស្វែងរក
21 យុត្តិធម៌?

22 ខ្ញុំសូមមិនអាននូវសេចក្តីថ្លែងទាំងអស់នេះនោះទេ ដែលមានចេតនាក្នុងការធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធនេះឱ្យ
23 មានលក្ខណៈល្អប្រសើរឡើង។ វិធីទាំងឡាយណាដែលមានការពិចារណាមិនបានល្អិតល្អន់ ខ្ញុំបានឃើញ
24 ការជំទាស់តវ៉ាដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ នៅពេលថ្មីៗនេះ វាជាការចាំបាច់ណាស់ ដែលថាឥឡូវនេះ
25 សម្រាប់ជនរងគ្រោះ ដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ចម្លើយនៅក្នុងដំណាក់កាលកំណត់មួយក្នុងដំណើរការនីតិវិធី

1 ហើយឥឡូវគេទាំងអស់នោះត្រូវនៅស្ងៀមទៅវិញ បែរជាត្រឡប់នៅស្ងៀម។ គេអាចក្លាយ
2 ទៅជា-- គួរតែក្លាយទៅជាមិនអាចប៉ះពាល់បាន គួរតែទទួលបាននូវការគោរព ប៉ុន្តែមិនត្រូវឱ្យមានការ
3 នៅស្ងៀមស្ងាត់នោះទេ។

4 [១៣:៥២:៣៣]

5 តើយើងគួរលាក់បំបាំងពួកគេទេ? ថាតើមេធាវីការពារមានបំណងថា ចំណុចនេះនឹងមិនគួរកើត
6 មានឡើងតាមរូបណាមួយនោះឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មិនចង់ឱ្យក្លាយទៅជនរងគ្រោះនៃប្រវត្តិ
7 សាស្ត្រទេ។ នោះត្រូវតែស្វែងរកយោបល់បញ្ហានេះបន្តិច។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺបានធ្វើបែប
8 នេះហើយ គេមានបំណងបន្តទៅទៀត គេមិនមានអារម្មណ៍ខឹងសម្បាសប៉ុន្តែ គេមិនមានអារម្មណ៍សង
9 សឹក។ ពួកគាត់ទាំងអស់គ្រាន់តែចង់ឱ្យបានថាប្រវត្តិសាស្ត្រត្រូវតែមានការកសាងប្រវត្តិសាស្ត្រឡើងវិញ
10 គ្មានអ្វីអាចកើតមានឡើងដដែលដូចគ្នានេះទេ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់នេះកំពុងតែក្លាយទៅជា
11 អ្នកតាមដានមើលប្រកបដោយភាពវៃឆ្លាត។ នៅពេលណាដែលគេមានគោលបំណងធ្វើឱ្យបុរស ឬស្ត្រី
12 ណាម្នាក់នៅស្ងៀម បំបិទមាត់មនុស្សណាម្នាក់នោះ ឌុច ថ្មីនឹងងើបឡើងហើយ។ ជនរងគ្រោះបាន
13 កំណត់អត្តសញ្ញាណ បង្ហាញនូវការឈឺចាប់។ ក្នុងនាមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពួកគាត់បានរៀន
14 បានយល់ដឹងយ៉ាងច្រើន ថាតើសំណងបែបណាដែលអាចនឹងកើតមានទៅបាននោះ?

15 យើងនិយាយទាក់ទងតែទៅនឹងបញ្ហាទម្រង់នៃសំណងជំងឺចិត្ត។ ក្រុមរបស់យើងខ្ញុំនឹងនិយាយ
16 អូសបន្លាយបន្តិចទៅលើបញ្ហានេះ ខ្ញុំនឹងគោរពទៅលើគោលការណ៍ទាំងអស់ដែលបានលើកឡើង និង
17 ដែលបានដាក់ជូនតុលាការនេះ។ ខ្ញុំបានចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នា ដើម្បីឈានទៅដល់ទី
18 បញ្ចប់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានបំណងចែករំលែកនូវអារម្មណ៍ផ្ទាល់។ សំណងដ៏មានតម្លៃបំផុត គឺប្រហែលជា
19 វត្តមានរបស់គាត់ទាំងអស់គ្នា ដែលត្រូវមានវត្តមាននៅទីនេះ។ វាគឺជាការទទួលស្គាល់នូវសិទ្ធិរបស់ពួក
20 គាត់ ការសាមគ្គីភាពរបស់ពួកគាត់ ការបើកឱកាសជូនឱ្យដល់ពួកគាត់។

21 តុលាការនេះ ដែលបណ្តាជនទាំងឡាយណាបានចូលបរិច្ចាគ ដើម្បីបង្កើតនាំមុខនូវភាពមនុស្ស
22 ធម៌ ជួនកាល-- ជាពិសេសសមាសភាពនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិនឹងកំណត់នូវតុលាការកូនកាត់
23 មួយថ្មី។ អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយត្រង់ចំណុចនេះ គឺយុត្តាធិការជាតិដែលបានអានឡើង ជាអត្ថិភាព គឺជា
24 អត្ថិភាព ក៏ប៉ុន្តែក៏ត្រូវមានសមាសភាពអន្តរជាតិផងដែរ ដូចជា ការរីកចម្រើនទាក់ទងនឹងបង្កើតនូវ
25 អង្គភាពជនរងគ្រោះ ដែលមានសារសំខាន់ដូចគ្នាទៅនឹងក្រុមមេធាវីការពារក្តី ដែលត្រូវផ្តល់ទាំងសម្ភារៈ

1 ពិតប្រាកដ ក៏ដូចជាជំនួសផ្នែកខាងចិត្តសាស្ត្រ និងសម្ភារៈពិតប្រាកដចំពោះជនរងគ្រោះ ដែលទទួលរង
2 គ្រោះដោយសារអំពើហោរហោរនេះ។

3 [១៣:៥៦:០៥]

4 ហេតុដូច្នោះឯង ខ្ញុំកំពុងតែជួយតម្រូវតម្រង់ចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹមពិតៗនេះ ហើយនៅក្នុងវត្តមាន
5 របស់កញ្ញា សុវណ្ណារី នេះ។ កញ្ញាជាមេធាវីជនជាតិកម្ពុជា មានអាយុ២៥ឆ្នាំ កញ្ញាមានភាពអង់អាច
6 ក្លាហានចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីនេះ កញ្ញាតំណាងឱ្យយុវជន ហើយដែលខ្ញុំធ្លាប់បានកំពុងតែជួប
7 ប្រទះការលំបាករយៈពេលបីឆ្នាំហើយ ក្នុងពេលដែលផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទៅដល់តុលាការក្មេងៗ
8 មេធាវីក្មេងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា តាំងនាមឱ្យមេធាវីគ្មានព្រំដែនរបស់បារាំង ដោយមានការយល់ព្រមពី
9 គណៈមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងប្រធាននៃគណៈមេធាវីនេះ។

10 ប្រទេសក្រីក្រមួយនេះ លោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ ប៊ីហ្សូ បានលើកឡើង នៅពេលដែលគាត់និយាយអំពី
11 ប្រទេសកម្ពុជា។ ប្រទេសដ៏សំខាន់មួយនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថាអីចឹង។ ដូចដែលខ្ញុំបានដឹងថាតើប្រជា
12 ជនទាំងអស់កំពុងតែក្រោកឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅខាងពីក្រោយសេចក្តីសង្ឃឹម និងពាក់ព័ន្ធនឹងសេរីភាព
13 របស់ពួកគាត់ ហើយយើងមិនត្រូវកម្ទេចពួកគាត់ម្តងទៀតទេ។ ការផ្សះផ្សាជាតិ គឺជាសារមួយដ៏មាន
14 សារសំខាន់ វាជាមាតិកាដែលយើងត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ចំពោះកាតព្វកិច្ចដែលត្រូវធ្វើការកត់សម្គាល់។ ប៉ុន្តែ ការ
15 ផ្សះផ្សាក្នុងតែឆ្នងកាត់តាមរយៈសវនាការនេះ វាត្រូវតែរួមមានជាមួយនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី រួមជា
16 មួយវាសនារបស់អនាគតដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវប្រឈមនឹងកិច្ចការថ្មីៗជាច្រើន ដើម្បីចូលរួម
17 ចំណែកបន្តទៅទៀតនៅក្នុងដំណើរការនៃការផ្សះផ្សាជាតិ។

18 នៅដើមដំបូងៗនៃការសួរចម្លើយ ខ្ញុំសូមដកស្រង់សម្តីរបស់លោកជាភាសាបារាំង ហើយខ្ញុំនឹង
19 ដកគោលជំហរនេះម្តងទៀត។ ពាក្យថា យំសោក និងការបន់ស្រន់ គឺជាភាពកំសាក ចូរអ្នកធ្វើការងារ
20 ដ៏លំបាក ហើយនិងល្អចុះ ពីព្រោះព្រេងវាសនាមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកតវ៉ាអ្វីឡើយ ទោះបីឈឺចាប់ ឬក៏ស្លាប់
21 ក៏មិនច្រើនមួយម៉ាត់ដែរ។ ហើយលោកបានប្រកាន់ទៅតាមកំណាព្យនេះហើយ ការពិតហើយយើង គឺជា
22 កំណាព្យដ៏ល្អមួយជាភាសាបារាំង ដែលអ្នកកំណាព្យឈ្មោះ អាស់ប្រៀត ដី វិញី ជាមរណភាពរបស់
23 ចចក។ តើលោកដឹងដែរឬទេ លោកបានប្រកាន់យកនូវអ្វីដែលថាជាចំណុចគ្រោះថ្នាក់ណាស់នៅក្នុង
24 កំណាព្យនេះ? អ្វីដែលវាមានការឈឺចាប់ ឬក៏ភាពជួរចត់បំផុតនៅក្នុងនោះ ដែលបង្កប់នៅក្នុងនោះ គឺមិន
25 បានផ្តល់ឱកាសអ្វីមួយដល់មនុស្សជាតិនោះទេ។ លោកបានដកចេញនូវអ្វីៗដែលលោកបន្តជីវិតរបស់

1 លោកហ្គីងខុសពីជនដែលលោកត្រូវគ្រប់គ្រង ដែលវាខុសពីលក្ខណៈមនុស្សធម៌ ដែលថាមនុស្សលោក
 2 ត្រូវតែមានគោលការណ៍មនុស្សលោកក្នុងលក្ខណៈជាបុរស។ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលលោកស្ថិតនៅក្នុង
 3 ការជំនុំជម្រះពីបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ ហើយលោកបានយោងទៅកំណាព្យមួយដែលចំណុច
 4 មួយចំនួន គឺគោរពទៅតាមគោលការណ៍មនុស្សធម៌។ នេះជាចំណុចសំខាន់ណាស់ វាមានលទ្ធភាពពីរ
 5 ទីមួយ លោកគិតថា លោកត្រូវតែស្តាប់ដោយមិននិយាយអ្វីតែសោះ នៅពេលដែលលោកបំពេញការងារ
 6 ក្នុងជីវិតរបស់លោកនោះ។

7 [១៤:០០:០០]

8 ដូច្នោះ ខ្ញុំសួរខ្លួនឯងថា តើអ្វីជាវិភាគទានរបស់លោកនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ តាំងពីចំណុច
 9 ចាប់ផ្តើមមកនោះ? លោកបានព្យាយាមដោយចំហ បាននិយាយឱ្យគេស្តាប់ទៅពីពោះ សឹងតែសម្រាន្ត
 10 លក់។

11 ផ្អែកលើមូលដ្ឋានសេចក្តីដកស្រង់កំណាព្យនេះ ខ្ញុំសួរខ្លួនឯងថា តើអ្វីជាមនុស្សធម៌របស់លោក
 12 នៅក្នុងខ្លួនលោកនោះ? នៅក្នុងករណីណាក៏ដោយ តើលោកដឹងដែរឬទេថា នៅទីនេះ គឺភាពខុសគ្នាខាង
 13 ប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ធំ ដែលធ្វើឱ្យយើងមានការភ្ញាក់ផ្អើល។ យើងមិនមែនមកជំនុំជម្រះនេះ ដើម្បីនិយាយឱ្យ
 14 ពីពោះប៉ុណ្ណោះទេ។ ហើយយើងមិនពិភាក្សាអំពីអក្សរសាស្ត្រនោះទេ ខ្ញុំនិយាយចំពោះលោកអំពីលោក
 15 មនុស្សមួយមុនពីរពាន់នាក់ជាងដែលស្លាប់នៅទូលស្តែង។ អ្នកខ្លះក៏បាននិយាយថា មួយមុនប្រាំមួយពាន់
 16 ទៅទៀតនោះ។

17 ដូច្នោះ តើអ្វីជាមនោសញ្ចេតនាដែលបង្កប់នៅក្នុងកំណាព្យនេះនោះ? ហើយតាមដែលយើងពិនិត្យ
 18 ពិចារណាទៅ ហើយប្រសិនបើយើងចង់បន្តភ្ជាប់ទៅនឹងការយោងទៅនឹងនៃកំណាព្យនេះ យើងពិចារណា
 19 យើងពិចារណាថា លោកក្លាយទៅជាចក្រដឹកសត្វមួយនៅក្នុងកំណាព្យនោះ គឺជាមនុស្សបែបជាចក្រ
 20 ប៉ុន្តែលោកមិនមែនជាមរណភាព ដូចជាស្ថិតនៅក្នុងមរណភាពដូចចក្រនោះទេ។ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ចប់
 21 ក្នុងរយៈពេលឥឡូវនេះលោកប្រធាន។

22 អត្ថបទមួយផ្សេងទៀត ដែលខ្ញុំបានរកឃើញថា វាមានលក្ខណៈជាប្រលោមលោក ជាកំណាព្យ
 23 គឺជា បុព្វកថានៃប្រទេសរបស់លោក ហើយមុននឹងសរសេរបុព្វកថានៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ គេនិយាយថា យើង
 24 ប្រជាជនរាស្ត្រខ្មែរ មានធ្លាប់មានអរិយធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រទេសជាតិស្តុកស្តម្ភ ធំទូលាយ ធំធេង រុងរឿង
 25 កិត្យានុភាពខ្ពង់ខ្ពស់ ភ្លឺថែងចាំង ដូចជាពេជ្រពណ្តាយ។ បានធ្លាក់ខ្លួនដ៏សែនរន្ធត់ក្នុងអំឡុងពីរទសវត្សរ៍

1 ចុងក្រោយនេះ។ ឆ្លងកាត់ទុក្ខសោកវេទនា អន្តរាយ ទ្រុឌទ្រោម និងថយ មហាសោក មហាសោក
2 ស្តាយបានភ្ញាក់រឭកក្រោកឈរឡើង និងចង់បាច់ឆន្ទៈមោះមុតប្តូរផ្តាច់ រួមគ្នាបង្រឹងឯកភាព រក្សាការពារ
3 ទឹកដីកម្ពុជាអធិបតេយ្យ ថ្លៃថ្នូរ និងអធិបតេយ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ នេះជាចំណុចដ៏សំខាន់គួរឱ្យចងចាំថា គឺរូបភាព
4 ហើយដែលខ្ញុំចាំនៅក្នុងបញ្ហារបស់ខ្ញុំនោះ។ មិនមែនចំណុចមួយដែលនិយាយអំពីទារុណកម្មនោះទេ។

5 សូមអរគុណអង្គជំនុំជម្រះ។ សូមអរគុណលោក លោកស្រី ចៅក្រម ចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់
6 ស្តាប់ ហើយនិងបានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យខ្ញុំបានក្រោកឈរនៅទីនេះ ដើម្បីនិយាយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងជូនវេទិកាទៅ
7 កញ្ញា មេធាវី ហ្សកកាំង ហើយគាត់ត្រូវការពីរបីវិនាទី ដើម្បីរៀបចំ។

8 [១៤:០៣:៥៧]

9 **លោកស្រី ម៉ាទីន ហ្សកកាំង៖**

10 សូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រី ចៅក្រម ខ្ញុំសូមអនុញ្ញាត ហើយនិងសូមសម្តែងការ
11 គោរព យើងបានឈរទីនេះ ដើម្បីជម្រាបជូនតុលាការក្នុងនាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលជាជនរង
12 គ្រោះអំពើរបស់លោក ខុច ដែលទទួលបានការជំនុំជម្រះថ្ងៃនេះ។ ដូច្នោះ ថ្ងៃនេះយើងមានការលំបាក ដើម្បី
13 រំលឹកពី វិញ្ញាណក្ខន្ធ អាយុ ជីវិត ការឈឺចាប់ ដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានរងគ្រោះនៅស-២១
14 នោះ។ ស៊ីម៉ូនវេ (Simone Veil) គឺជាអ្នកនិយោជករបស់បារាំង បានចូលទៅហ្នឹងមិនយប់ មន្ទីរឃុំឃាំងរបស់
15 ណាហ្ស៊ី ហើយគាត់បានត្រលប់មកវិញនៅក្នុងពិភពលោក។ វាមានការប៉ុនប៉ងដើម្បីបំបាត់យើងអំពី
16 មនុស្សឃាត ហើយគាត់ចង់ប្រាប់យើងនូវចំណុចនេះ ហើយក៏យើងបានជួបឡើងវិញអំពីហេតុការណ៍
17 នេះម្តងទៀត។

18 គឺជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក យើងបានឃើញមានសេចក្តីក្លាហាន ដើម្បីនិយាយបញ្ហានេះ ពីព្រោះថា
19 ពិភពលោកបានស្តាប់យើង។ នៅក្នុងមតិរបស់មេធាវីការពារ គឺជាទិដ្ឋភាពសំខាន់ដែលទាក់ទងទៅនឹង
20 ការចូលរួមរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គេបានប្រកាន់យកប្រទេសកម្ពុជា ដូចប្រទេសផ្សេងៗទៀត
21 ដែលទទួលបាននូវបទពិសោធន៍ស្រដៀងគ្នានេះដែរ។

22 ជាច្រើនទសវត្សរ៍ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករស់រានមានជីវិតបាន ដោយហេតុថា អ្នកធ្វើទារុណកម្ម
23 ក៏នៅក្នុងចំណោមនោះដែរ។ គេត្រូវតែមានការក្លាហានក្នុងចំណុចពេលមួយដែលគេអាចជួបអ្នកទាំង
24 អស់ អ្នកទាំងឡាយដែលជាអ្នករងការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋដ៏អាក្រក់នេះ គឺត្រូវពិនិត្យដោយយកចិត្ត
25 ទុកដាក់ថា តើអ្នកទាំងនោះជាមនុស្សល្អ ឬក៏អាក្រក់?

1 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺជាចំណុចដំបូងដែលគេតែនិយាយចេញ ថាតើគេប្រកាន់ជំហរណា
 2 មួយ? ម៉្យាទៀត គឺថាកូនស្រីរបស់លោក ម៉ាតថា (Martyrs) ម្តងទៀត យើងបានឃើញមនុស្សមួយ
 3 ចំនួនដែលជាប្រជាពលរដ្ឋ ជាប្រជាពលរដ្ឋដែលចង់បំភ្លេច ឬក៏ចង់ជួយឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតបំភ្លេចនូវអ្វីដែល
 4 គេទទួលរង។ នៅក្នុងករណីនេះ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ គឺគេត្រូវនិយាយ ខុច លោកស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទ
 5 ទីពីរ អ្នកដែលចង់ឱ្យគេបំភ្លេចថា អតីតរបស់ខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច?

6 [១៤:០៦:៣៣]

7 ហ្វ្រង់ស្វ័រ ប៊ីស្សូ បាននិយាយថា បានសរសេរថា “ការគោរពទៅតាមអំពើអាក្រក់ ឬក៏ហោរ
 8 យោក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់នោះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា តើគាត់បានចាត់វិធានការទាក់ទងទៅនឹងអំណាចដ៏អាក្រក់
 9 ដែលខ្លួនមាននៅពេលនោះ? គាត់បាននិយាយអំពីលោក លោក ខុច។ ទីមួយគាត់បាននិយាយថា វា
 10 មានមនុស្សធម៌មួយចំនួននៅក្នុងខ្លួនលោក ប៉ុន្តែលោកបានបំភ្លេចចោល ហើយលោកបានដឹងថានៅ
 11 ចំណុចមួយនោះ លោកបានទទួលនូវអំណាចដ៏ម្ល៉ឹងម្លាប់មនុស្ស ហើយគាត់ឆ្ងល់ថា តើលោកមាន
 12 មនុស្សធម៌នៅក្នុងខ្លួនដែរឬទេ កាលនោះ?”

13 ទៅតាមបច្ចេកទេស ដើម្បីឱ្យឈានដល់ចំណុចដាច់ខាត ទៅតាមការណែនាំផ្ទាល់មកលោកនោះ
 14 តាមទស្សនៈរបស់គឺថា លទ្ធិពុទ្ធសាសនានៅក្នុងទូទាំងប្រទេស ប៉ុន្តែអង្គការបានមកជំនួស បំប្លែងថា ខ្លួន
 15 ធ្វើឱ្យរុងរឿង ប៉ុន្តែប្រទេសទាំងមូលត្រូវបានគេកម្តាត់ចោល ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងទុក្ខក្ស ហើយគេអះអាងថា
 16 កុំឱ្យមានជនក្បត់នៅក្នុងប្រទេស។ នេះហើយនៅក្នុងចារឹកទាំងអស់នេះ ជនកំសាកទាំងអស់នេះ ពួក
 17 មនុស្សអាក្រក់ទាំងអស់ហ្នឹង គឺទុកដូចជាបីសាច ប៉ុន្តែមុននឹងគេស្លាប់ គេបានមកជួបលោកនៅទីនេះ
 18 ហើយគេបានបង្គាប់ឱ្យខ្ញុំនិយាយពេលនេះ។ នេះជាសំឡេងរបស់គេដែលខ្ញុំយកពីគេមក ដើម្បីនិយាយ
 19 ប្រាប់លោកតទៅ ជាសំឡេងដែលនៅសល់ ដែលបន្ទូលពីកូនប្រុស កូនស្រី ទារក និងកុមារទាំងឡាយ។

20 មកដល់ថ្ងៃនេះ ការជឿជាក់បាននូវពាក្យសម្តីទាំងអស់នោះ គោលបំណងនៃការជំនុំជម្រះនេះ គឺ
 21 ត្រូវបញ្ចប់តែម្តង ហើយឱ្យចប់ជារហូតនូវការបដិសេធនូវជីវិតពិត ឬក៏មនុស្សធម៌នៅកម្ពុជា។ ការ
 22 ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺជាអ្វី? ជាសំខាន់តាមទស្សនៈមួយដែលថាគេធ្លាប់រងនូវអំពើបំពាន
 23 ប្រសិនបើយើងនិយាយពីមនុស្សឃាត ឬក៏ទារុណកម្ម វាមិនមែនជាផ្នែកមួយនៃការពលី ឬក៏ការបូជា
 24 នោះ ពីព្រោះថាវាជាកត្តាខុសផ្សេង។ ពីព្រោះថាយើងមិនអាចនិយាយថា យើងធ្វើពលិកម្មដើម្បីប្រទេស
 25 ដោយសម្លាប់មនុស្សនោះទេ។ អ៊ីចឹងបើការកម្ទេចគ្រប់ៗគ្នាទាំងអស់ តើអ្នកណាម្នាក់ថ្ងៃណាមួយអាច

1 នឹងកសាងអ្វីអ្នករស់បាននោះ? ថ្ងៃនេះគឺថា លោកអាចនឹងនិយាយថា ពួកយើងស្វែងរកការសងសឹក
 2 មិនមែនដូច្នោះទេ អ្វីដែលយើងចង់បាននោះគឺយើងចង់និយាយ។ នៅពេលដែលលោកមិនអាចអះអាង
 3 បដិសេធបាន។ នេះគឺជាស្ថានភាពដ៏លំបាកមួយដែលថាលោកមានវិបត្តិមួយដែលថាលោកស្រេចឈាម
 4 ហើយមិនមែនជាមនុស្សដែលប្រកបដោយសន្តិភាព។ លោកជាមនុស្សឃោរឃៅ ហើយលោកជាអ្នក
 5 ចងក្រងបង្កើតនូវយន្តការដីគ្រោះថ្នាក់នោះ ប៉ុន្តែលោកនិយាយថា លោកមិនមែនស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សនោះ
 6 ទេ។ តើយើងអាចកំណត់ដូចម្តេចបានថា តើសោកនាដកម្មក្នុងសតវត្សរ៍ទី២០នេះ យើងអាចបញ្ជាក់ការ
 7 ពិតដូចម្តេចបាន តើយុត្តិធម៌មានដូចម្តេចបាន?

8 [១៤:១០:១០]

9 អ៊ីចឹងហើយនេះគឺជាមធ្យោបាយដែលយើងត្រូវយល់អំពីការទទួលស្គាល់ទោះបីជានៅកម្ពុជាមិន
 10 មានប្រភេទណាមួយនៃប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ដែលចូលដល់ដៃមន្ទីរនោះហើយ ត្រូវបានទុកជីវិតនោះទេ។
 11 អំណាចនៅក្នុងដៃរបស់លោក តើធ្លាប់ទុកជីវិតអ្នកណាឱ្យរស់ដែរឬទេ? នៅក្នុងតុលាការនេះ ដើម្បីជា
 12 កិត្តិយស ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងអង្គហេតុដែលថា ដើម្បីផ្តល់សំឡេង ដើម្បីគោរពដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធ
 13 ឬក៏រំលឹកអ្នកដែលស្លាប់នោះ តើយើងអាចនិយាយបានដែរឬទេ តើមនុស្ស៥៤០នាក់ហ្នឹង គឺត្រូវស្លាប់
 14 ដោយសារការទម្លាប់គ្រាប់បែក? ថាតើនៅក្នុងបរិបទនេះតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៥មក ដែលរារាំងមិនឱ្យកម្ពុជា
 15 មិនចូលរួមនៅក្នុងសង្គ្រាមនោះ។

16 មិនមានការដោះសារអ្វីទេ នៅក្នុងការអំពើហិង្សាដែលបណ្តាលឡើងដោយបស្ចិមប្រទេសទេ គឺ
 17 ឬក៏និយាយថា ទស្សនវិទូដែល-- ទស្សនវិទ្ធាដែលចេញមកបស្ចិមប្រទេសនោះទេ។ ខុច លោកជាអ្នក
 18 បានសិក្សា លោកបានធ្វើការក្នុងសម័យមួយដែលថា មិនមានសាលា មិនមានតុលាការ មិនមានសាស្ត្រា
 19 ចារ្យ មិនមានសៀវភៅ មិនមានអ្វី សកម្មភាព គឺថា វាមានតែវិន័យ-- មានតែការងារដោយបង្ខំខ្លួន
 20 ម៉ោងក្នុងមួយម៉ោង។ល។ អង្គការជាអ្នកសម្រេចអ្វីៗទាំងអស់ គឺវាមានអនាគតមួយដែលមាននិយាយ
 21 នៅក្នុងពេលនោះគឺថា “ទុកមិនចំណេញ ដកចេញក៏មិនខាត” នេះជាពាក្យស្លោកនាកាលនោះ។

22 តើយើងអាចនិយាយបានទេ អ្វីៗដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងតុលាការនេះមិនទាន់និយាយអស់នៅ
 23 ឡើយទេ នៅមានច្រើនណាស់។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយតែប៉ុណ្ណោះដោយចប់នោះទេ ពីព្រោះថាមិនមាន
 24 ករណីពីមុនៗមិនទេនៅកម្ពុជានោះ។ ដូច្នោះគោលបំណងថ្ងៃនេះ គឺគោលបំណងមួយនៃអង្គជំនុំជម្រះនេះ
 25 ដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមានការព្រួយបារម្ភនោះ សាមសិបឆ្នាំក្រោយមក សំឡេងត្រូវបានផ្តល់ទៅ

1 ឱ្យអ្នកដែលគេបំបិទមាត់ មនុស្សដែលមិនអាចនិយាយ ឥឡូវនេះអាចនិយាយ។ ឥឡូវនេះយើងមាន
 2 លទ្ធភាពឱ្យកូនប្រុស កូនស្រី របស់គេដែលទទួលបានរងទារុណកម្ម ហើយនិងត្រូវបានគេរំពោះសម្លាប់
 3 ហើយតុលាការបានស្តាប់ពួកគេ នេះគឺជាទិដ្ឋភាពដ៏សំខាន់។ លោក ខុច លោកមើលមុខយើងថ្ងៃនេះ
 4 ហើយលោកប្រាប់យើងថា លោកជាមនុស្សថ្មី។ លោកបាននិយាយថា លោករកឃើញសំឡេងមួយនៅ
 5 ក្នុងសាសនា ដែលទទួលបាននូវការលើកលែងទោស។ តើការលើកលែងទោសទទួលយកបានទេនៅ
 6 ទីនេះ? តើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចទទួលបានការអះអាងរបស់លោកបានទេ ចំពោះអ្វីដែលគេទទួលបាន
 7 បន្ទាប់ពីសាមសិបឆ្នាំក្រោយមកនោះ។ ឥឡូវនេះ គេទើបតែបាននិយាយ តើនេះជាសម្តីសំខាន់របស់គេ
 8 មិនមែនដោយលោកជាអ្នកអនុញ្ញាតនោះទេ ឬក៏ជាច្បាប់ជាអ្នកអនុញ្ញាត គឺតុលាការអនុញ្ញាតឱ្យ ឬ
 9 កម្ពុជាជាអ្នកផ្តល់នូវសម្បជញ្ញៈឱ្យគេ។

10 [១៤:១៣:២១]

11 ប៉ុន្តែជាទស្សនៈមួយដែលផ្ទុយពីមនសិការអាក្រក់ នេះជាសំខាន់ណាស់ដែលយើងត្រូវចាំ យើង
 12 មិនអាចដឹងជាការពិតច្បាស់ប៉ុនណាទេ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយ ហើយសំឡេងត្រូវបានឮទៅដល់អង្គចៅ
 13 ក្រម។ ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយដែលមាន ២៨នាក់នៃដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលស្ថិតនៅក្នុងចំណោម
 14 មនុស្ស ១២០០០នាក់ ឬក៏ ១០០០៦នាក់ នៅទូលស្តែង។ ខ្ញុំនឹងលើកឡើងសម្តីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេ-
 15 ណីជាជនរងគ្រោះមួយរូបនៅក្នុងក្រុមរបស់ខ្ញុំ គឺថាយើងបានឃើញម្នាក់ដែលថាគាត់មានសេចក្តីក្លាហាន
 16 ប៉ុន្តែគាត់មានការលំបាកគឺជនរងគ្រោះមិនរក្សារហស្សនាមជាការសម្ងាត់ទេ គឺយើងនិយាយស្ត្រី កុមារ
 17 បុរស ហើយគេមានគ្រួសារ ហើយគេមានជីវិត គេមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត។ ជនរងគ្រោះត្រូវតែ
 18 រត់មាននៅក្នុងៗនៅក្នុងការសម្រេចរបស់តុលាការ គឺការវិភាគចុងក្រោយ គឺថាភាពរាក់រង់របស់មនុស្ស
 19 មួយ គឺថាអាចស្ថិតនៅក្នុងបរិបទមនោគមវិជ្ជា ប៉ុន្តែមិនគប្បីនាំឱ្យមនុស្ស បុរស ស្ត្រី រាប់មួយលាន
 20 ដែលបាត់បង់ជីវិតដោយសារភាពងប់ងល់របស់ខ្លួននោះទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំសូម-- ខ្ញុំចង់អនុញ្ញាតបង្ហាញ
 21 ជនរងគ្រោះមួយចំនួន។ សូមអនុញ្ញាតលោកប្រធាន។

22 [១៤:១៥:០៣]

23 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

24 ខាងសោតទស្សន៍សូមពិនិត្យបច្ចេកទេស ឥឡូវហ្នឹងអត់ឮសំឡេងទេ។ សូមអញ្ជើញ!
 25 ឥឡូវនេះអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតតាមការស្នើសុំ ប៉ុន្តែអង្គជំនុំជម្រះរក្សាសិទ្ធិនៅក្នុងការបញ្ចប់ត្រឹម

1 ម៉ោងដែលអង្គជំនុំជម្រះបានអនុញ្ញាត។

2 **លោកស្រី ម៉ាទីន ហ្សាកកាំង៖**

3 សូមអរគុណលោកប្រធាន។ លោកប្រធានជាទីគោរព, ជាបឋម យើងមានលោក យ៉ាង សារិន
4 គាត់ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចំពោះការឃុំខ្លួនពូរបស់គាត់ យិន សារ៉ុត ដែលគាត់ធ្វើការទូត
5 នៅប្រទេសជប៉ុន។ គាត់ត្រឡប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញ តាមរយៈសំណើរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា គេឃុំ
6 ខ្លួនគាត់ ហើយគេសម្លាប់គាត់នៅស-២១។ លោកស្រី មាស កេត, លោកស្រី ជូឡុង អង់តូនីញ៉ា, ជូឡុង
7 នេវ៉ា គាត់ចូលរួមជាប្តូរស្រីផងដែរ គាត់ជាអ្នកធ្វើការនៅប្រទេសកម្ពុជា គាត់ធ្វើការនៅប៉ុស្តិ៍វិទ្យុ។
8 គាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួន ដោយចោទថាជាសេ.អ៊ី.អា សម្លាប់នៅស-២១ ហើយគាត់បានបាត់បង់ជីវិត។
9 អង់តូនីញ៉ា នេវ៉ា មិនដែលឆ្លើយប្រាប់សំណួររបស់គាត់នោះទេ ហើយនេះជាកូនដែលយើងមើលឃើញនៅក្នុង
10 រូបភាពនេះផងដែរ។ លោក គីម៉ារី គីជាប្តីរបស់ រ៉ាំងស៊ី ជូឡុង គាត់ស្លាប់នៅស-២១, សាកា និងវិសាកា
11 គាត់ជាក្មេងកំព្រា ដោយសារតែបាត់បង់ឪពុក។ លោកស្រី ចាំង គីង ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុង
12 នាមជាពូរបស់គាត់ សុខ វិន គាត់គឺជាប្រធានអភិបាលក្រុង ហើយគាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់ចោល។
13 លោក ឡាយ ចាន់ បានមកផ្តល់សក្ខីកម្មចំពោះការឈឺចាប់ដែលគាត់ទទួលបាន ដែលជនរងគ្រោះ
14 ទាក់ទងនឹងគាត់ជាប់នៅស-២១។ លោកស្រី នួន គីមអន បាត់បង់សមាជិកគ្រួសារបីរូប ប្អូនបងប្រុស
15 របស់លោកស្រីបានបង់ពីរនាក់ ហើយក៏បានបាត់បង់បង ឬប្អូនស្រីផ្ទៃផងដែរ។ គឺ ខឿន ហំ លោក
16 មួយនេះគាត់ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែមិត្តរបស់គាត់ស្លាប់ គឺលោក ជឿន ដែល
17 អ្នកទាំងអស់នោះត្រូវបានគេឃុំ និងសម្លាប់ចោលនៅស-២១។ លោក ឆាត គីមសុន គាត់បានដាក់ពាក្យ
18 ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែការសម្លាប់ឪពុករបស់គាត់។ លោក អន ផាត ហើយ
19 និងការបស់គាត់ អាន់ សាប៊ិន។ នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ ករណីនេះគាត់ក៏បានរកឃើញឯកសារទាក់ទងពូ
20 របស់គាត់ ផាត់ ង៉ុយ ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ចោលនៅស-២១ ផងដែរ។ លោកស្រី សេក សៀក
21 ដែលគាត់រៀបការជាមួយលោក ម៉ុក ចាន់ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនបានទទួលជោគជ័យនោះ
22 ទេ ដោយសារតែគូដណ្តឹងរបស់គាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់ចោល។

23 [១៤:១៩:៥៣]

24 លោកស្រី សូ សូង ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែការសម្លាប់បង ឬប្អូនផ្ទៃ
25 ប្រុសរបស់គាត់ លោក តុង ស៊ិន ដែលជាអ្នកចិញ្ចឹមរូបលោកស្រី។ លោកស្រី មាស ស៊ិន ចូលរួម

1 ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដោយសារតែប្តូរ ឬបងប្រុសថ្លៃរបស់គាត់ អ៊ីង ថោង ត្រូវបានគេសម្លាប់។
2 លោកស្រី ជិន ម៉េត មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គសវនាការ ទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌឃុំខ្លួនគាត់នៅ
3 ព្រៃស គាត់នៅមានស្នាក់ស្នាមនៅលើរូបរាងកាយនៅឡើយនាពេលសព្វថ្ងៃ។ លោកស្រី ស្មៀន ភូ
4 គាត់ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែការសម្លាប់ប្តូរ ឬបងប្រុសរបស់គាត់។ លោក អេក
5 សុខ ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែពួររបស់គាត់ស្លាប់ ហើយគេបានចោទពួររបស់
6 គាត់ថា បានផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងពួកចារកម្ម។ លោកស្រី អាន ស៊ុន ចូលរួមជាដើមបណ្តឹង
7 រដ្ឋប្បវេណី ដោយសារតែបង ឬប្តូរប្រុសរបស់គាត់ជាទាហាននៅក្នុងរណសេរ្យនៅភូមិកុង។ លោក
8 ម៉ែន សុទ្ធា ចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំពោះការសម្លាប់ម្តាយរបស់គាត់ គឺ សែម ឡុកស៊ុម ដែល
9 គាត់ជាអតីតជាលេខាទូតនៅហ្វីលីពីន។ គាត់បានបង្ហាញអំពីការមិនពេញចិត្តរបបខ្មែរក្រហម ហើយ
10 បន្ទាប់មកត្រូវបានគេចាប់ខ្លួន ហើយសម្លាប់ចោលនៅស-២១។ លោក ពូ កាន់ ចូលរួមជាដើមបណ្តឹង
11 រដ្ឋប្បវេណីសម្រាប់ចំពោះការស្លាប់ប្រពន្ធរបស់គាត់ និងបងប្តូរជីដូនមួយរបស់គាត់ ហើយនិងរូបស្នាក់
12 ស្នាមនៅលើរូបកាយរបស់គាត់ក្រោយពីការជាប់ឃុំខ្លួន។ លោកស្រី សួន សុខុម៉ាលី ចូលរួមជាដើម
13 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោកស្រីបានចូលរួមតំណាងលោក កាសេត ដែលគាត់ជាសមាជិកនៃរដ្ឋសភា
14 នៅក្នុងរបប លន់ នល់ ហើយគាត់ក៏តំណាងឱ្យលោក អ៊ីង ឈិន ដែលជាសមាជិកនៅសភាលន់ នល់
15 ផងដែរ។ ហើយគាត់មិនបានឃើញឪពុកមិត្តរបស់គាត់នោះទេ ក្រោយពីគេចាប់ខ្លួន។ លោកស្រី លើហ្វីវ
16 និង អ៊ុក នារី បានចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចំពោះការសម្លាប់ស្វាមី និងឪពុករបស់គាត់ អ៊ុក
17 កេត ដែលគាត់នៅបារាំង ហើយត្រូវបានប្រទេសកម្ពុជាតាមសំណើរបស់រដ្ឋាភិបាល ហើយនិង
18 ការស្រឡាញ់ប្រទេសជាតិរបស់គាត់ ក្រោយមកគេចាប់ខ្លួនគាត់ ហើយគេសម្លាប់ចោលនៅស-២១។
19 លោក ម៉ាទីន លើហ្វីវ ហើយនិង អ៊ុក នារី មិនដែលបានឆ្លើយស្វាមី និងឪពុករបស់ពួកគេនោះ
20 ទេ ហើយនៅតែទទួលការឈឺចាប់ដោយសារតែការស្លាប់នោះ។ លោកស្រី មាស សារុន ចូលខ្លួន
21 ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំពោះការស្លាប់ឪពុករបស់ខ្លួន ឈ្មោះ អ៊ុក គៀន ដែលជាទាហាន ហើយគាត់
22 នៅក្នុងស្រុកលេខ៨ ហើយត្រូវបានគេចាប់ ហើយសម្លាប់ចោលនៅស-២១។ នៅចំណុចចុងក្រោយ
23 យើងមានលោកស្រី ប៉ាន់ ប៉េស ដែលឃុំខ្លួនប្តូរប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះ លន់ ហិន នៅស-២១។

[១៤:២២:៥៧]

លោកប្រធានទាំងអស់នេះ គឺជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី២៨រូប ដែលយើងជាមេធាវីតំណាង

1 ហើយខ្ញុំសូមលើកឡើងថា ពួកគេមានសេចក្តីក្លាហានណាស់។ ពួកគេបានចូលរួមជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
2 វេណីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកដែលជាអ្នកសរសេរនៅអឺរ៉ុប ដែលគាត់ជួបប្រទះទៅលើការសម្លាប់នៅ
3 របបនៃការយោរយោមួយនោះ គឺគាត់បានលើកឡើង និងសរសេរសៀវភៅមួយ ហើយវាមានការពិបាក
4 ក្នុងការយល់ទៅលើបទពិសោធប្តីការឆ្គងកាត់របស់អ្នកជាប់ឃុំ។ លោក អេចឈីមេន គាត់ត្រូវបាន
5 គេឃុំខ្លួន ហើយគេបានដកហូតនូវរបស់របរទាំងឡាយពីគាត់។ គេបានធ្វើការឱ្យគាត់ឈឺចាប់ ហើយគេ
6 មិនបានយកគាត់មកជំនុំជម្រះតាមផ្លូវតុលាការ គេដកនូវកិត្តិយសរបស់គាត់ ដោយសារតែគាត់គឺជា
7 បុរសម្នាក់ត្រូវបានគេដកហូតនូវរបស់របរ ប្តីសិទ្ធិរបស់គាត់ទាំងអស់ ហើយគាត់ត្រូវបានគេយកមក
8 ធ្វើបានដោយមិនមានការពិចារណាទៅលើលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ។ ការឈឺចាប់នេះ គឺវាអាស្រ័យទៅលើ
9 បុគ្គលទាំងឡាយដែលគាត់យល់ទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ។ ដូច្នេះហើយយើងអាចកំណត់ថា អំពើ
10 អមនុស្សធម៌អាចកើតឡើងចំពោះបុគ្គលដែលបានឆ្គងកាត់នៅពេលដែលគេបានដកហូតមនុស្សធម៌។
11 នៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកទាំងឡាយ ចីសាចវាបានកើតឡើង សភាវៈអាក្រក់ វាកើតឡើងនៅពេលនោះ។
12 អ្នកទាំងអស់នោះ ជាប្រជាជនសាមញ្ញ ហើយពួកគេជាប្រជាជនធម្មតា ដែលពួកគេចង់រស់នៅយ៉ាងពិត
13 ប្រាកដ។ លោក ខុច ប្រហែលជាលោក គឺជាបុគ្គលមួយរូបដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញ លោកគឺជាជន
14 ម៉ាក្សស៊ីស ហើយគាត់ជាគ្រូម្នាក់ លោកគោរពបញ្ហា ហើយលោកមានភាពហ្មត់ចត់។ លោកបានបំភ្លេច
15 ចោលទៅលើភាពមនុស្សធម៌របស់បុរសស្រ្តី ប្តីមនុស្សទាំងឡាយដែលជាប់ឃុំនៅស-២១។ នៅក្នុង
16 ការព្យាយាម ទៅលើយោគយល់របស់លោក ពេទ្យចិត្តវិទ្យា ប្រវឹស្តីច បានសរសេរនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៩ ខែ៩
17 ថា ស្ត្រីទាំងឡាយ បុរសទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ គឺគេបានដកនូវសុភមង្គលរបស់ពួកគេ
18 ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាបុគ្គលទាំងឡាយស្ថិតនៅក្រោមអំពើទារុណកម្ម ហើយពួកគេត្រូវបានដក
19 ហូតសង្គម និងភាពថ្លៃថ្នូររបស់ពួកគេនៅក្នុងសង្គម ហើយពួកគេមិនស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដូចអ្នកដទៃ
20 ដែលគេទទួលបាន។ ពួកគេទទួលរងនូវការឈឺចាប់ ហើយពួកគេមិនត្រូវបានគេយល់អារម្មណ៍របស់
21 ពួកគេ។ ដូច្នេះហើយយើងឃើញថា អ្នកទាំងអស់នោះ ដែលទទួលរងនូវអំពើទាំងអស់ត្រូវបានគេ
22 សម្លាប់ចោល។ វាមិនមែនជាការឈឺចាប់ផ្លូវអារម្មណ៍ប៉ុណ្ណោះនោះទេ។ យើងអាចយល់តាមរយៈអំពើ
23 ឃាតកម្មផ្លូវនិងធំធេងដូចនេះ។ ហើយចំណុចនេះ វាជាចំណុចមួយគួរឱ្យភ័យខ្លាច ចំណុចចុងក្រោយ
24 ខ្ញុំលើកឡើងសម្តីលោក ហ្វ្រង់ស្វ័រ ប៊ីហ្សូ ដែលគាត់ជាសាក្សីមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងតុលាការនេះ។ គាត់
25 បានលើកឡើងថា គាត់បានបិតទ្វារបេះដូររបស់គាត់ គាត់បានបំភ្លេចចូលនូវអ្វីទាំងឡាយ។ ដូច្នេះ គឺគាត់

1 បានបិទនៅទ្វាររបស់គាត់ គាត់មិនចង់ដឹងឮទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ ហើយគឺគាត់ជួបប្រទះទៅលើ
2 អំពើទាំងអស់នោះនៅជំរុំឃុំឃាំង។ ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំជួបប្រទះទៅលើភាពដ៏ស្អុតទាំងអស់នេះ។

3 [១៤:២៦:៤៩]

4 លោក ខុច ថា តើលោកចង់លើកឡើងយ៉ាងម៉េច? ថា តើអង្គការគេបានសរសើរលោកចំពោះ
5 ការងាររបស់លោកដែរឬទេ? នៅថ្ងៃនេះលោកប្រឈមនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ អ្នកទាំងអស់នោះ
6 ដែលលោកបានដកនូវការសម្តែងមតិរបស់ពួកគេ ហើយសាមសិបឆ្នាំក្រោយមក លោកបានដឹង និង
7 ទទួលស្គាល់ ហើយលោកយល់ទៅលើចំណុចនេះ។ ដូច្នោះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅទីនេះ គ្រាន់តែចង់
8 ផ្តល់សក្ខីកម្មថា មនុស្សធម៌ទាំងឡាយ គឺត្រូវតែទទួលស្គាល់ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យយើងយល់ ហើយឱ្យ
9 គេទទួលស្គាល់ថា ពួកគេជាសំឡេងមួយ និងមានភាពក្លាហានក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងសវនាការរូបនេះ។
10 អ្នកដែលរស់រានមានជីវិតពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ក៏បានរៀបរាប់នៃការឆ្លងកាត់របស់គាត់នៅក្នុងព្រៃ
11 គឺជាឧទាហរណ៍មួយដែលយើងត្រូវពិចារណា។ គាត់បានលើកឡើងអំពីរបបមួយដែលធ្វើការកាប់សម្លាប់
12 ទៅមនុស្សស្រ្តីរាប់លាននាក់ និងបុរសនៅក្នុងនោះផងដែរ។

13 ដូច្នោះ នេះគឺជាដាន យើងឃើញថាវាមានដានមួយបានបន្ទូលដោយខ្មែរក្រហមនៅក្នុងប្រទេស
14 នេះ ហើយដូច្នោះយើងស្នើសុំឱ្យមានភាពយុត្តិធម៌។ ដូច្នោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅទីនេះ គឺមានតួនាទី
15 និងចង់ចូលរួមចែករំលែកនូវអ្វីដែលបានតាមលងគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយគាត់ចង់ឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា
16 យល់។ យើងមិនអាចថានៅពេលដែលយើងមិនមានសាលក្រមនោះ យើងនឹងទទួលបានយុត្តិធម៌នោះទេ
17 យើងត្រូវតែមានសាលក្រម។ ខ្ញុំអនុគ្រោះចំពោះបុគ្គលទាំងឡាយ ឬនរណាម្នាក់ដែលគាត់បង្ហាញថា
18 គាត់បានដឹងស្មោះត្រង់ទៅលើអតីតកាលរបស់គាត់ ហើយគាត់សម្តែងចេញពីមនសិការរបស់គាត់ដោយ
19 ផ្ទាល់ តាមរយៈការយល់អំពីមនសិការរបស់គេ។ តើលោកនឹងនិយាយយ៉ាងម៉េចដែរលោក ខុច? លោក
20 បានទទួលស្គាល់នៅក្នុងសវនាការនេះនៅចំណុចជាច្រើន ប៉ុន្តែជារឿយៗ លោកបានតវ៉ាទៅលើអង្គ
21 ហេតុទាំងឡាយ។ លោកបានតវ៉ាទៅលើអង្គហេតុទាំងអស់នោះ ដោយភាពអយុត្តិធម៌ លោកបានលើក
22 ឡើងផងដែរថា លោកជំទាស់ទៅលើអង្គហេតុទាំងអស់នោះ ដោយសារតែលោកគិតថាវាមិនកើតមាន
23 ឡើងមាននោះទេ។ ប៉ុន្តែដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គាត់ត្រូវតែទទួលស្គាល់ ហើយការអនុញ្ញាតឱ្យដើម
24 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចូលរួមនៅក្នុងនេះ គឺជាការអនុញ្ញាតឱ្យគាត់សម្តែងមតិរបស់គាត់ ហើយនិងអារម្មណ៍
25 របស់គាត់។ ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមសន្និដ្ឋានបញ្ចប់នៅក្នុងពេលនេះ។

1 ការគោរពមនុស្សធម៌ និងមនុស្សធម៌ គឺវាមិនអាស្រ័យទៅលើកិត្តិយសតែប៉ុណ្ណោះនោះទេ គឺ
2 មនុស្សធម៌វាកើតមានឡើងដោយសារតែមនុស្សធម៌វាអាចសម្រេចថាពួកគេទទួលបាននូវកិត្តិយសផ្ទៃផ្ទៃ
3 ហើយពួកគេទទួលបានសេចក្តីផ្តើមទាំងអស់នេះ។ ដូច្នោះហើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវទទួលបាននូវ
4 សិទ្ធិរស់រានមានជីវិតទាំងអស់នេះ ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើ មិនបំពេញទៅតាមនេះទេ យើងនឹងមិន
5 គោរពទៅលើជីវិត ឬក៏ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។

6 [១៤:៣០:០០]

7 ដូច្នោះក្នុងនាមជាមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចៅក្រម និងភាគី យើងត្រូវចាំទៅលើចំណុច
8 ទាំងអស់នេះ។ យើងមិនអាចចាត់ទុកថាអំពើដែលមនុស្សម្នាក់ គាត់គ្រប់គ្រងទៅលើមនុស្សម្នាក់ទៀត
9 ជាការល្អនោះទេ។

10 **កញ្ញា ម៉ិច សុវណ្ណារី៖**

11 នៅក្នុងនាមជាជនជាតិខ្មែរជំនាន់ក្រោយម្នាក់ និងក្នុងនាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីទាំង
12 មួយ។ ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយមានការសហការជាមួយនឹង
13 អង្គការសហប្រជាជាតិ។ ដោយសារតែអន្តរាគមន៍ដ៏មានតម្លៃនេះ ទើបធ្វើឱ្យមានតុលាការនៅថ្ងៃនេះ
14 នៅទីនេះ។ ដោយសារតែអន្តរាគមន៍ដ៏សំខាន់នេះ ទើបធ្វើឱ្យសំឡេងរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំង
15 ឡាយត្រូវបានស្តាប់ ហើយឱ្យគាត់មានសិទ្ធិដើម្បីនឹងទាមទារសំណង ជួសជុលការខូចខាតរបស់ពួក
16 គាត់។ នៅពេលនេះ នាងខ្ញុំនឹងនិយាយតែបញ្ហាសំណង ដែលពួកគាត់ត្រូវទទួល។

17 យោងតាមសវនាការកន្លងមក គ្រប់គ្នាសុទ្ធតែបានទទួលស្គាល់ ដោយបដិសេធមិនបាននូវការ
18 ឈឺចាប់ទាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តរបស់ជនរងគ្រោះ។ ការឈឺចាប់ដែលមិនអាចជួសជុលបាន។ ជនជាប់
19 ចោទរូបគាត់ផ្ទាល់ក៏បានទទួលស្គាល់ការទាំងអស់នេះដែរ ហើយគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែទទួលស្គាល់ថាការឈឺ
20 ចាប់ទាំងអស់នេះ វាបានកើតឡើងអំពីអំពើឧក្រិដ្ឋកម្មដែលត្រូវបានធ្វើនៅមន្ទីរស-២១ ក្រោមការគ្រប់
21 គ្រងនិងបង្គាប់បញ្ជាដោយជនជាប់ចោទ។ ហើយនាងខ្ញុំសូមជម្រាបជូនអង្គសវនាការថា ការឈឺចាប់
22 ទាំងអស់នេះ វានៅតែមានបន្តនិរន្តរភាពរបស់វា។ វានៅតែមានបន្តរហូតមកទល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។
23 ទោះបីជាពេលវេលាសាមសិបឆ្នាំ ក្រោយការដួលរំលំរបបនេះបានកន្លងផុតទៅ តែពេលវេលាទាំង
24 អស់នោះមិនអាចលប់បំបាត់ចោល ហើយវាមិនអាចព្យាបាលនូវការឈឺចាប់ទាំងអស់នេះបានឡើយ។
25 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីសូមប្រកាសថា ខ្លួនគាំទ្រនូវគ្រប់អំណះអំណាងផ្លូវច្បាប់ទាំងឡាយដែល

1 ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងសវនាការរបស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាក់ទងជាមួយនឹងសំណង
 2 ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ដែលមានឯកសារយោងលេខ E159/3។ ពួកគាត់ក៏គាំទ្រផងដែរ
 3 ជាមួយនឹងសវនាការបន្ថែមទាក់ទងនឹងសំណងចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ដែលមានឯកសារ
 4 យោងលេខ E159/3/1។ ហើយពួកគាត់ក៏គាំទ្រផងដែរ នូវការគាំទ្រទាំងឡាយណាទាក់ទងនឹងសំណង
 5 របស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមផ្សេងទៀតដែលគាត់បានលើកឡើងនៅក្នុងពេលដែលគាត់
 6 សន្និដ្ឋានបញ្ចប់ផ្ទាល់មាត់នេះ។

7 [១៤:៣២:៤២]

8 នាងខ្ញុំសូមកត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតថា ប្រទេសជាតិទាំងនេះ ប្រជាជននេះ កំពុងតែត្រូវការការស្តារ
 9 ឡើងវិញ។ ពួកគេត្រូវការការព្យាបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងសុត្តិភាពមួយសម្រាប់ជនរងគ្រោះ។
 10 ការផ្សះផ្សាជាតិ ការស្តារឡើងវិញ និងការព្យាបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពមួយ មិនអាចកាត់ផ្តាច់
 11 ចេញពីអាទិភាពនៃតុលាការនេះ រួមបញ្ចូលទាំងការប្រកាសសំណងស្របច្បាប់ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេ-
 12 ណី ដែលជាភាគីមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងដំណើរការក្តីនេះ។

13 នាងខ្ញុំក៏សូមជម្រាបជូនផងដែរថា អ្វីដែលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីត្រូវការ គឺយុត្តិធម៌។
 14 ពួកគាត់មិនត្រូវការអ្វីផ្សេង តែពួកគាត់ត្រូវការយុត្តិធម៌ ដែលប្រកាសផ្តល់សំណងដល់ពួកគាត់ គឺជា
 15 ភ័ស្តុតាងមួយដែលបង្ហាញថា យុត្តិធម៌ពិតជាត្រូវបានផ្តល់ជូនពួកគាត់ពិតប្រាកដមែន។ សំណងនេះមិន
 16 មែនជាសម្បទានដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យពួកគាត់ដោយសារការយោគយល់ ឬការអាណិតអាសូរនោះឡើយ ក៏
 17 ប៉ុន្តែវាគឺជាការព្យាបាល វាគឺជាការជួសជុល វាគឺជាការសង វាជាអ្វីដែលពួកគាត់សាកសមនឹងទទួល វាជា
 18 សិទ្ធិរបស់ពួកគាត់ វាជារបស់ពួកគាត់។

19 មុននឹងនាងខ្ញុំសុំដាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាពីប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តសំណង
 20 ដែលត្រូវប្រកាសនៅក្នុងសាលក្រមស្ថាពររបស់តុលាការនេះ នាងខ្ញុំគោរពអញ្ជើញអង្គជំនុំជម្រះទាំងមូល
 21 ពិចារណាជាដំបូងទៅលើទម្រង់មួយចំនួននៃសំណងដែលពួកគាត់បានស្នើឡើង។ ជាដំបូង ដើមបណ្តឹង
 22 រដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីសូមប្រកាសថា ខ្លួនគាំទ្រទូទាំងទម្រង់នៃសំណងដែលមានកំណត់នៅក្នុងសវនាការ
 23 ទាំងឡាយទាក់ទងនឹងសំណង ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ។ ដូច្នោះ នៅទីនេះក្នុងផលប្រយោជន៍
 24 របស់ពួកគាត់ នាងខ្ញុំសូមគោរពអញ្ជើញអង្គជំនុំជម្រះពិចារណានូវទម្រង់បន្ថែមមួយចំនួនទៀតទាក់ទង
 25 នឹងសំណង។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីយល់ឃើញថា ការបង្កើតមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្តនិងឯករាជ្យមួយ

1 គឺមានសារសំខាន់ណាស់សម្រាប់ពួកគាត់។ ពួកគាត់ត្រូវការខ្លាំងបំផុត តែមុននឹងនាងខ្ញុំធ្វើការបញ្ជាក់
2 បង្ហាញបន្ថែមទាក់ទងនឹងអាទិភាពនឹងដំណើរការនៃមូលនិធិនេះ នាងខ្ញុំសូមស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះសាលា
3 ដំបូងប្រកាស៖

4 ទី១) រក្សាការពារទឹកនៃខក្រិដ្ឋកម្ម។

5 ទី២) រក្សាការចងចាំនៃទឹកនៃទាំងនោះ។ ដោយមូលហេតុថា ទឹកនៃនោះបានឆក់យកជីវិត
6 មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគាត់។

7 [១៤:៣៥:១៨]

8 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីស្នើសុំតុលាការប្រកាសចាត់វិធានការទាំងឡាយណាដើម្បីការពារថែរក្សា
9 ទឹកនៃនោះ ដើម្បីប្រកាសឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយទូទាំងពិភពលោក គាត់បានដឹង ហើយគាត់បាន
10 ស្គាល់នូវសោកនាដកម្មនៃប្រទេសជាតិមួយ។ លើសពីនេះទៅទៀត គាត់បានស្នើសុំបែបនេះ ពីព្រោះ
11 គាត់គិតថា វាជាការរក្សានូវភ័ស្តុតាងដ៏ចាំបាច់មួយដើម្បីរំលឹកដល់យុវជនខ្មែរជំនាន់ក្រោយទាំងអស់ឱ្យ
12 ពួកគេបានស្គាល់ ពួកគេបានចងចាំនូវប្រវត្តិសាស្ត្រសោកនាដកម្មនៃប្រទេសជាតិរបស់ពួកគេ ប្រជាជន
13 របស់ពួកគេ។ អាចឱ្យពួកគេបាន អាចនឹងមានឱកាសក្នុងការទៅឈរនៅទឹកនៃនោះ។ ពួកគេអាចយំ
14 ពួកគេអាចសម្រក់ទឹកភ្នែក ពួកគេអាចស្រែកឡើងពោលពេញដោយមនសិការ និងសតិសម្បជញ្ញៈសម្រាប់
15 អនាគតនៃប្រទេសជាតិ និងប្រជាជនរបស់ពួកគេ ហើយទីបំផុតកន្លែងនោះហើយ វានឹងក្លាយទៅជាការ
16 លើកទឹកចិត្តដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ពួកគេ ក្នុងការដែលពួកគេប្តេជ្ញាថា ពួកគេម្នាក់ៗគឺមានសារសំខាន់
17 និងមានតម្លៃណាស់សម្រាប់ប្រទេសជាតិ សម្រាប់ការរីកចម្រើនរបស់ប្រទេសជាតិរបស់ពួកគេ។ ពួក
18 គេមិនមែនជាឃាតក ហើយពួកគេហ្នឹងមិនក្លាយជាឃាតកសម្លាប់ប្រជាជនឯងនោះឡើយ ហើយពួកគេ
19 គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ ដែលអាចហាមឃាត់មិនឱ្យកងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ឈឺចាប់នេះ វាត្រឡប់មកបំផ្លាញ
20 ប្រទេសជាតិរបស់ពួកគេ និងប្រជាជនរបស់ពួកគេវិញ។

21 ហេតុដូច្នោះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រកាស៖

22 ទី១) រក្សាការពារទីតាំង និងសភាពអគារ គ្រប់ទាំងបន្ទប់ឃុំឃាំងទាំងអស់នៃមន្ទីរស-២១
23 មជ្ឈមណ្ឌលភ្នំពេញ និងព្រៃស។

24 ទី២) ថែរក្សាសម្ភារៈធ្វើទារុណកម្មទាំងអស់ដែលនៅសេសសល់ ហើយតម្កល់សម្ភារៈនោះ ទុក
25 នៅកន្លែងដែលពួកគេភ្ជាប់នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃរបបខ្មែរក្រហម។

1 ទី៣) រក្សាឯកសារទាំងឡាយណាដែលនៅសេសសល់នៅមន្ទីរស-២១ ទោះបីជាឯកសារទាំង
2 អស់នោះត្រូវបានដាក់តាំងជាសាធារណៈ ឬមិនត្រូវបានដាក់តាំងជាសាធារណៈ។

3 ទី៤) អភិរក្សនូវរាល់ឯកសារទាំងឡាយណាដែលវាជាគំនូរ ជាស្នាដៃរបស់លោក វ៉ាន់ ណាត
4 អ្នករស់រានមានជីវិតដឹកនាំមន្ទីរស-២១ ហើយដាក់តាំងឯកសារនោះនៅអតីតមន្ទីរស-២១។

5 បន្ទាប់មកទៀត ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះបង្គាប់ឱ្យផ្ទាំងមួយនៅមន្ទីរព្រៃស ដែលមានរៀបរាប់អំពី
6 លក្ខខណ្ឌអមនុស្សធម៌នៃការបង្ខំឱ្យធ្វើការជាទម្ងន់ នៃការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ នៃការបំបិទសិទ្ធិសេរីភាព
7 នៃការបន្ថោកជីវិតជនរងគ្រោះទាំងឡាយថាជាក្រុមសមាសភាពជនដែលបង្កដល់គ្រោះថ្នាក់បក្សកុម្មុយ
8 នីស្តកម្ពុជា។

9 [១៤:៣៧:៥៦]

10 លើសពីនេះទៅទៀតស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះប្រកាសរក្សារណ្តៅកប់សពទាំងឡាយណាដែលមាន
11 នៅជើងឯក កុំឱ្យរណ្តៅទាំងអស់នោះរលប់ឡើយ។ ហើយនៅទីនោះស្នើសុំឱ្យបង្គាប់សង្ខេបផ្ទាំងមួយ
12 ដែលមានរៀបរាប់អំពីរបៀបនៃការប្រហារជីវិតជនរងគ្រោះក្រោមការបង្គាប់បញ្ជារបស់ជនជាប់ចោទ។

13 ទាក់ទងជាមួយនឹងការរក្សាការចងចាំ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី ស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះមេត្តា
14 បង្គាប់ចារឹកលើជញ្ជាំងដែលជារបងក្រវាត់ជុំវិញស-២១ នូវឈ្មោះរបស់ជនរងគ្រោះទាំងអស់ ដែលបាន
15 ស្លាប់នៅទីនោះ។ ចាប់ចេញពីឈ្មោះដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសរួមដែលធ្វើឡើងដោយការិយាល័យ
16 សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅក្នុងបណ្តឹងឯកសារដែលមានលេខ E68។

17 ស្នើសុំឱ្យសង់ផ្ទះនិមិត្តរូបមួយទៀតសម្រាប់ជនរងគ្រោះដែលពួកយើងមិនអាចកំណត់អត្ត-
18 សញ្ញាណរបស់ពួកគាត់បាន។ នៅក្បែររបងនោះ ពួកគាត់ស្នើសុំបន្ថែមទៀត សុំឱ្យបង្គាប់ឱ្យមានការ
19 សង់នូវចន្លោះផ្លូវដើរមួយសម្រាប់ឱ្យក្រុមគ្រួសារនៃជនរងគ្រោះទាំងអស់បានដើររំលឹកនូវការចងចាំដែល
20 ពួកគេមានសម្រាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ពីព្រោះទីនោះហើយ វាជាកន្លែងចុងក្រោយនៃដំណើរជីវិត
21 មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។

22 ស្នើសុំឱ្យមានការសង់ស្លាករំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធមួយក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះទាំងអស់នៅក្នុងមន្ទីរ
23 ព្រៃស និងនៅជើងឯក។

24 ជាបន្តទៅទៀតនេះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះបង្គាប់ឱ្យមានការ
25 បង្កើតនូវមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្ត និងឯករាជ្យមួយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះ។ ហេតុអ្វី? នាងខ្ញុំ

1 សូមពិភាក្សាអង្គការទាំងមូលថា នៅពេលដែលសំណុំរឿងនេះបានបញ្ចប់ទៅ គ្រប់គ្នានឹងទៅ
 2 បាត់ តើអ្នកណាដែលនៅ? ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ជនរងគ្រោះ គាត់ត្រូវនៅ គាត់នៅត្រូវបន្តការតស៊ូ
 3 បន្តជីវិតរបស់ពួកគាត់ត្រូវរស់នៅក្នុងអនាគតកាលតទៅទៀត។ យើងដឹងថាការឈឺចាប់ទាំងអស់បាន
 4 បំផ្លាញជីវិតគាត់ និងកូនចៅរបស់ពួកគាត់ ហើយពេលនេះពួកគាត់កំពុងតែប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហា
 5 សុខភាពផ្លូវចិត្តជាខ្លាំង ហើយជាពិសេសជាមួយនឹងភាពក្រីក្រ។

6 [១៤:៤០:១២]

7 នាងខ្ញុំសូមធ្វើការកត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតថា បីឆ្នាំប្រាំបីខែម្ភៃថ្ងៃនៃរបបខ្មែរក្រហមបានព្យាបាល
 8 ជីវិតពួកគាត់ម្តងរួចទៅហើយ។ រយៈពេលជិតសាមសិបឆ្នាំក្រោយការដួលរំលំ ក៏មិនបានផ្តល់នូវការ
 9 ព្យាបាលជាក់លាក់ណាមួយដល់ពួកគាត់ដែរ ពីព្រោះជនដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស គាត់បានរស់នៅក្នុង
 10 ជីវភាពមួយដែលមិនទាន់ត្រូវបានអ្នកណាម្នាក់ផ្តន្ទាទោសជាផ្លូវនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តនៅ
 11 ឡើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការបង្កើតមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្ត និងឯករាជ្យមួយ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ជន
 12 រងគ្រោះ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការជួយជ្រោមជ្រែង និងជួយគាំទ្រការរស់នៅរបស់ពួកគាត់
 13 តទៅពេលអនាគតតទៅទៀត។ ពីព្រោះថាការព្យាបាលវាគឺជាដំណើរការមួយ ហើយវាត្រូវការពេល
 14 វេលាដើម្បីព្យាបាលពួកគាត់ដែលបានជាសះស្បើយពីការឈឺចាប់របស់ពួកគាត់។

15 នាងខ្ញុំស្នើសុំថា មូលនិធិនេះគួរត្រូវបង្កើតឡើងជាមួយនឹងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងដ៏ច្បាស់លាស់មួយ
 16 ប្រកបដោយតម្លាភាព ប្រសិទ្ធភាព ទន់ភ្លន់ និងឯករាជ្យ នៅក្នុងការបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួន។

17 ជាបន្តទៅទៀតនេះ នាងខ្ញុំសូមលើកជូនអង្គការសវនាការពីបញ្ហាមួយចំនួនដែលអាចកើតឡើងជា
 18 យថាហេតុនៅក្នុងការអនុវត្តសំណង។ បញ្ហានេះអាចកើតឡើងនៅក្នុងលក្ខណៈដូចជា ថាតើអ្នកណាជា
 19 អ្នកអនុវត្តសំណង អ្នកណាអនុវត្តសម្រាប់ពួកគាត់ តើសំណងនេះគួរត្រូវចាប់ផ្តើមនៅពេលណា? ហើយ
 20 ថាតើមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្ត និងឯករាជ្យសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះនេះ តើត្រូវបានបង្កើតពេល
 21 ណា ដោយរបៀបណា ហើយដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច? ហើយអាចមានបញ្ហាមួយទៀតចោទសួរឡើង
 22 ថា តើត្រូវអនុវត្តសំណងដោយរបៀបណានៅក្នុងករណីដែលជនជាប់ចោទគាត់បានប្រកាសថាគាត់ជា
 23 ទុរគតជន គាត់អត់មានលទ្ធភាពនៅក្នុងការសង ហើយបើសិនជាក្នុងករណីដែលសំណងប្រកាសនៅ
 24 ក្នុងសាលក្រមស្ថាពរហើយ ហើយមិនត្រូវបានអនុវត្ត ឬក៏អនុវត្តដោយគ្មានប្រសិទ្ធភាព តើដោះស្រាយ
 25 យ៉ាងណា តើពួកគាត់មានមធ្យោបាយយ៉ាងណា?

1 ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាទាំងអស់នេះ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសូមស្នើសុំថា នៅក្នុងសាលក្រម
2 ស្ថាពររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទាក់ទងនឹងសំណង ពួកគាត់ស្នើសុំថា អង្គជំនុំជម្រះត្រូវចង្អុល
3 បង្ហាញថាជាស្រេចថា តើអ្នកត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តសំណងនេះដល់ជនរងគ្រោះ។ ប្រសិនបើយើងក្រឡេក
4 មើលទៅវិធាន១១៣ ចំណុចទី៣ បានចែងថា សហព្រះរាជអាជ្ញា គាត់អាចសុំជំនួយពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
5 ដើម្បីអនុវត្តទោស។

6 [១៤:៤២:៤៤]

7 នាងខ្ញុំសូមរំលឹកផងដែរថា នៅក្នុងអំឡុងពេលនេះ យើងមានអង្គភាពជនរងគ្រោះ គាត់ជាអ្នក
8 កណ្តាលរវាងជនរងគ្រោះនិងតុលាការ។ អង្គភាពនេះមានទម្លាប់ និងមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងការធ្វើការ
9 នៅក្នុងប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះ។ ដូច្នេះ គាត់មានគុណសម្បត្តិនៅក្នុងការធ្វើជាអ្នកអនុវត្តសំណង
10 ដោយសុំជំនួយពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។

11 មួយទៀត ពួកគាត់ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ជាក់រួចជាស្រេចនៅក្នុងសាលក្រម
12 ស្ថាពរប្រកាសពីសំណងរបស់ខ្លួននៅពេលវេលាកំណត់ណាមួយដើម្បីអនុវត្តសំណងនេះ។ ពួកគាត់ស្នើ
13 សុំថាប្រសិនបើអាចអនុវត្តកាន់តែឆាប់កាន់តែល្អ យ៉ាងយូរ បំផុតសាមសិបថ្ងៃ ក្រោយពេលដែលសាល
14 ក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ។

15 មួយទៀត គាត់ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រកាសនៅក្នុងសាលក្រមនេះថា មូលនិធិ
16 ស្ម័គ្រចិត្ត និងឯករាជ្យមួយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ជនរងគ្រោះទាំងអស់ និងត្រូវបង្កើតឡើងដោយ
17 ត្រូវកំណត់នូវចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជា៖

18 បង្កើតគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុករៀបចំបង្កើតមូលនិធិនេះ ដែលត្រង់ចំណុចនេះ ដើមបណ្តឹង
19 រដ្ឋប្បវេណីក្រុមប្រឹក្សាស្នើសុំបេក្ខភាពអង្គភាពជនរងគ្រោះ ហើយនៅក្នុងករណីដែលតុលាការយល់ឃើញថា
20 វាជាការគួរ សូមស្នើសុំតុលាការប្រកាសបន្តនិរន្តរភាព បន្តអាទិភាពនៃអង្គភាពនេះដើម្បីបំពេញបេសក-
21 កម្មមួយនេះ។ ហើយនៅក្នុងសាលក្រមស្ថាពរនេះផងដែរ ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកំណត់ជា
22 ស្រេចនូវខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃលក្ខន្តិកៈរបស់មូលនិធិ រួមបញ្ចូលទាំងរបៀបនៃការជ្រើសរើសអភិបាល
23 គ្រប់គ្រងមូលនិធិ ដែលសមត្ថកិច្ចរបស់មូលនិធិនៅក្នុងការជួយគាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះ និងប្រភពថវិកា
24 នៃមូលនិធិ។

25 នៅក្នុងករណីដែលជនជាប់ចោទ គាត់ជាទុរគុណ ដោយគាំទ្រនឹងអ្វីដែលលោកមេធាវី គង់

1 ពិសី ក្រុមពីរ គាត់បានលើកឡើង នាងខ្ញុំស្នើសុំបន្ថែមថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចប្រើនូវអំណាច
 2 ធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួននៅក្នុងការរកដំណោះស្រាយតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត ដើម្បីធានាថាសំណងដែល
 3 ខ្លួនប្រកាសត្រូវបានអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធភាព។ ហើយតុលាការអាចប្រកាសអំពីលទ្ធភាពនៃការទទួល
 4 យកប្រភពថវិកាពីប្រភពផ្សេងៗទៀតជាច្រើនកន្លែង។ ហើយនៅក្នុងករណីដែលយើងអាចរកឃើញមក
 5 ក្រោយមកទៀតថា ជនជាប់ចោទគាត់មានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬក៏កម្មសិទ្ធិណាមួយដែលគាត់លាក់ទុកនៅខាង
 6 ក្រៅ អ៊ីចឹងតុលាការអាចប្រកាសជាស្រេចថា កម្មសិទ្ធិនៃវត្ថុនោះ នឹងត្រូវផ្ទេរចូលមូលនិធិនេះជាស្វ័យ
 7 ប្រវត្តិ។

8 [១៤:៤៥:១៨]

9 ជាចុងក្រោយ ពួកគាត់ស្នើសុំថា នៅក្នុងសាលក្រមស្ថាពរ តុលាការគួរចែងពីបញ្ញត្តិមួយដើម្បី
 10 ឱ្យគាត់មានផ្លូវតវ៉ានៅក្នុងករណីដែលសំណងប្រកាសជាស្ថាពរ ហើយមិនត្រូវបានអនុវត្ត ឬក៏អនុវត្ត
 11 ដោយគ្មានប្រសិទ្ធភាព។ ហើយនៅក្នុងនាមផលប្រយោជន៍របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីដែល
 12 នេះ នាងខ្ញុំសូមស្នើសុំត្រូវដំណោះស្រាយណាមួយដែលអង្គជំនុំជម្រះអាចនឹងពិចារណាឃើញ
 13 ហើយយល់ថាវាមានប្រយោជន៍ វាមានលក្ខណៈប្រសើរដើម្បីជួសជុលសំណង និងអនុវត្តសំណងដល់
 14 ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

15 ដូច្នោះ នាងខ្ញុំសូមដាក់ជូននូវសំណើដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ នៅក្នុងការពិចារណាប្រកប
 16 ដោយគតិបណ្ឌិតរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ហើយនៅក្នុងនាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបី
 17 នាងខ្ញុំសូមគោរពថ្លែងអំណរគុណជាមុនដល់អង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងការផ្តល់សំណងដល់ពួកគាត់ និងសម្រេច
 18 ឱ្យការអនុវត្តសំណងនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយនៅក្នុងនាមមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុម
 19 បី យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អង្គជំនុំជម្រះដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកយើងឡើងមកធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍
 20 សន្និដ្ឋានបញ្ចប់ ដើម្បីតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែតំណាង
 21 ឱ្យ។ នាងខ្ញុំសូមអរគុណ។

22 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

23 ឥឡូវនេះឃើញថា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបីបានឡើងធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សា
 24 ដេញដោល ហើយបានគោរពបានល្អនូវពេលវេលាដែលបានកំណត់។

25 ឥឡូវនេះ ដល់ម៉ោងត្រូវសម្រាក។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកម៉ោង១១ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ

1 រហូតដល់ម៉ោងបី និងប្រាំនាទី សូមអញ្ជើញចូលវិញដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។

2 **លោកស្រី សែ កុលវឌ្ឍី៖**

3 សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

4

5 (សវនាការសម្រាកពីម៉ោង១៤:៤៧នាទី ដល់ម៉ោង ១៥:០៩ នាទី)

6 [១៥:០៨:១៣]

7 **ប្រធានអង្គជំនុំ៖**

8 សូមអញ្ជើញអង្គុយចុះ។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ ហើយជាកិច្ច
9 បន្តនេះអង្គជំនុំជម្រះប្រគល់វេទិការទៅមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីឡើងធ្វើ
10 សេចក្តីថ្លែងការណ៍នូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ហើយមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹង
11 រដ្ឋប្បវេណីក្រុមប្រឹក្សាគឺមានពេលវេលាដូចគ្នានឹងមេធាវីតំណាងបីក្រុមមុនដែរ គឺមួយម៉ោងដប់ប្រាំនាទី។
12 សូមអញ្ជើញ!

13 **លោក ហុង គីមសួន៖**

14 ខ្ញុំបាទសូមអរគុណនិងសូមគោរពលោកប្រធានអង្គជំនុំជម្រះនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ
15 កម្ពុជា ព្រមទាំងលោកស្រី លោកចៅក្រម និងសវនាការជាទីគោរព។ ខ្ញុំបាទ ហុង គីមសួន និងសហ
16 មេធាវីអន្តរជាតិ លោក ព្យែរ អូលីវីយេ សួរ នៅក្នុងក្រុមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមប្រឹក្សា សូមធ្វើការ
17 សន្និដ្ឋានទាក់ទងជាមួយហ្នឹងការទាមទារសំណង ដែលបញ្ចប់ការដេញដោលនៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំបាទមិន
18 លើកឡើងអំពីការចោទប្រកាន់ ឬបង្ហាញភាពផ្សំនៃបទល្មើសនោះទេ ដោយខាងយើងខ្ញុំយល់យ៉ាងច្បាស់
19 ថា មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី តំណាងឱ្យជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនឹងនិយាយអ្វីដែល
20 ទាក់ទិន និងភាពឈឺចាប់ដែលបន្ទាល់ទុកពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ទាក់ទងជាមួយនឹងមន្ទីរស-២១
21 ឬគុកទួលស្ទែង តំបន់វាលពិឃាដងើងឯក និងព្រៃស ឬមន្ទីរស-២៤នេះ។

22 ជាការពិតណាស់ ក្នុងរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំកន្លងមកនេះ បើនិយាយអំពីជនជាតិកម្ពុជា ឬ
23 អាស៊ីភាគច្រើនដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ឬគោរពសាសនាព្រះពុទ្ធ គឺតែងតែចងចាំច្បាស់ថា ពៀរតែង
24 តែរម្ងាត់ដោយការមិនចង់ពៀរ ព្រោះថាបើផ្លូវសាសនានិយាយថា អ្នកណាធ្វើអំពើល្អ អ្នកនោះនឹងទទួល
25 ផលល្អ ហើយជនណាធ្វើអំពើអាក្រក់នឹងទទួលមកវិញនូវផលអាក្រក់ដូចគ្នា។ ដូច្នោះ ក៏មិនខុសអំពី

1 ផ្លូវលោក ឬក៏យើងនិយាយថា ផ្លូវច្បាប់សព្វថ្ងៃនេះ រដ្ឋាភិបាលមួយគឺត្រូវមានអំណាចបីជាធំ អំណាច
 2 នីតិបញ្ញត្តិ អំណាចនីតិប្រតិបត្តិ និងអំណាចតុលាការ។ អីចឹង ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ឬក៏ជនបរទេសទាំង
 3 ឡាយដែលបានទទួលរងទុក្ខ ទទួលទោសកំហុសដែលមិនមែនជាទោសដែលឆ្គងកាត់ការទោសពីរបប
 4 កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ជាពិសេសគឺនៅក្នុងគុកទូលស្តែង ឬមន្ទីរស-២១នៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។
 5 ថ្ងៃនេះខ្ញុំបាទជាមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា សូមប្រកាសជាឱទ្ធិការដល់ប្រជា
 6 ពលរដ្ឋលើពិភពលោកថា ថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃប្រវត្តិសាស្ត្រដែលអស់លោក លោកស្រីដែលជាជនជាតិនៅលើ
 7 ពិភពលោក ជាពិសេសគឺជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងឡាយដែលកំពុងតែរង់ចាំតុលាការ
 8 មួយនេះដែលមាននិន្នាការទាក់ទងជាមួយអន្តរជាតិ និងជាតិរួមគ្នា ធ្វើការកាត់ទោស ឬក៏ធ្វើការស្វែងរក
 9 យុត្តិធម៌ជូនដល់ជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់បាត់បង់ជីវិតទៅផង និងអ្នកដែលរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះផង។

10 ក្នុងនេះដែរជនរងគ្រោះទាំងឡាយនៅក្នុងសំណុំរឿង០០១ ហេតុដែលមានតែជាងកៅសិបនាក់
 11 នេះ មិនមែនគេទាំងអស់នោះបំភ្លេចរឿងដែលឈឺចាប់ ឬក៏ជួរចត់នោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលពួកគេបានដាក់
 12 ពាក្យមកបានគ្នាតិចនេះក៏ព្រោះតែការមិនទាន់យល់ ហើយក៏មិនដែលឃើញថា របៀបការរកយុត្តិធម៌
 13 តាមបែបខ្នាតអន្តរជាតិនិងជាតិរួមគ្នាមួយនេះមានប្រសិទ្ធភាពប៉ុណ្ណោះទេ។ ដូច្នោះហើយទើបខ្ញុំបាទ
 14 តំណាងនៅក្នុងទីពីរផង និងក្រុមទីបួនផងនេះ មានកូនក្តីមិនច្រើនលើសលប់ណាស់ណាទេ ប៉ុន្តែបិតនៅ
 15 ក្នុងចង្កោមនៃជាងកៅសិបនាក់នេះដែរ។ ដូច្នោះ ដោយយោងទៅតាមវិធាន ឬក៏ច្បាប់ដែលមានចែង
 16 ពិសេសគឺវិធានទី២៣នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែ
 17 កញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងបួនក្រុមនេះ បានធ្វើសារណារួមគ្នាមួយរួច
 18 ហើយបានដាក់ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះដែលថ្លែងអំពីការទាមទារសំណងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំរឿង០០១
 19 នេះ។ នៅថ្ងៃនេះសហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមទីបួន នឹងមានការបន្ថែមផ្ទាល់មាត់អំពីសន្និដ្ឋាន
 20 ទាក់ទងនឹងការទាមទារសំណងនេះ ហើយដែលក្នុងនេះក្នុងចំនួនកូនក្តីដែលជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់ និង
 21 ដោយប្រយោលដប់នាក់៖

- 22 ១) គឺលោក អ៊ូ សារវិត ដែលមានលេខសម្គាល់នៅក្នុងសំណុំរឿង E2/26
- 23 ២) អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដារី លេខសម្គាល់ E2/31
- 24 ៣) កញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា មានលេខសម្គាល់ E2/27
- 25 ៤) អ្នកស្រី ជុំ នៅ មានលេខសម្គាល់ D25/16

- 1 ៥) លោក តូច មុនីន្ទ មានលេខសម្គាល់ D25/14
- 2 ៦) អ្នកស្រី កាន់ សុន្ទរ៉ា មានលេខសម្គាល់ D25/17
- 3 ៧) អ្នកស្រី ជួ ស៊ីអ៊ី លេខសម្គាល់ E2/28
- 4 ៨) អ្នកស្រី រស់ មេន ឬ រស់ សាមេន លេខសម្គាល់ D25/9
- 5 ៩) អ្នកស្រី គង់ ទេស លេខសម្គាល់ 25/19
- 6 ១០) លោក ជ្រាំង សំអ៊ាន មានលេខសម្គាល់ D25/12

7 អ្នកទាំងដប់នាក់នេះ គឺជាជនរងគ្រោះដោយប្រយោលផងនិងដោយផ្ទាល់ផង។ តួយ៉ាងដូចជា
8 លោក អ៊ូ សារវិត ដែលមានលេខរៀង-- សំទោស ដែលមានលេខសម្គាល់ E2/26។ អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូ
9 ដារី និងកញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា ដែលមានញាតិសន្តានរបស់គាត់ គឺជាជនរងគ្រោះមួយដែលបានបាត់បង់
10 ជីវិតយ៉ាងអាណោចអាជ័មនៅក្នុងមន្ទីរស-២១នៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ឬដែលយើងសព្វថ្ងៃនេះ
11 ហៅថា “មន្ទីរឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ទូលស្តែង” គាត់ក៏មានមុខនៅទីនេះដែរ ដែលគាត់ធ្វើដំណើរ
12 ពីប្រទេសបារាំង ដោយលោក អ៊ូ សារវិត ជាជនរងគ្រោះ និងជាញាតិសន្តានផ្ទាល់អាយុ៥៤ឆ្នាំ គាត់គឺ
13 ជាប្អូនបង្កើតរបស់ជនរងគ្រោះដែលបានបាត់បង់ជីវិតនៅក្នុងមន្ទីរស-២១ ឬទូលស្តែងដែលមានឈ្មោះ
14 ថា អ៊ូ វិនឌី ហើយដែលបានត្រូវក្រុម ឬបក្សពួកក្រោមបញ្ជាដែលលោក កាំង ហ្គេកអិវ ហៅ ខុច បាន
15 ទទួលស្គាល់ថា ទោះគាត់ដឹង ឬមិនដឹងក៏ដោយ គាត់ជឿជាក់ថា អ្នកដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីអ្នក
16 ទោសនៃមន្ទីរស-២១ទាំងអស់នោះ គឺគាត់ទទួលស្គាល់ថាពិតជាបានទទួលរងទុក្ខរងទោស ការធ្វើទុក្ខ
17 ទារុណកម្ម មុននឹងយកទៅកម្ទេចចោល ឬប្រហារជីវិតចោលនោះ។

18 [១៥:១៧:២៦]

19 ដូច្នោះ អ៊ូ វិនឌី ដែលត្រូវជាបងបង្កើតរបស់លោក អ៊ូ សារវិត ហើយដែលត្រូវជាស្វាមីរបស់
20 អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដារី និងជាឪពុកដ៏ល្អរបស់កញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា ត្រូវបានយកទៅកម្ទេច សម្លាប់ចោលនៅ
21 ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦។ ហើយដែលមានលោក អ៊ូ សារវិត ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុង
22 នេះដែលមានលេខ ERN00364092 រហូតទៅដល់លេខ 00364093 និងមានលេខសម្គាល់លិខិត
23 កំណើតរបស់គាត់ ERN00364089 ដល់លេខ 00364091 បញ្ជាក់នៅក្នុងសំណុំរឿងស្រាប់។ លោក
24 អ៊ូ វិនឌី បានរៀបការជាមួយនឹងអ្នកស្រី អ៊ូ កាម៉េឡា នៅទីក្រុងភ្នំពេញតាំងតែពីថ្ងៃទី១ ខែសីហា ឆ្នាំ
25 ១៩៦៩ ដូចដែលមានការបញ្ជាក់ដាក់ទៅក្នុងសំណុំរឿង លេខ ERN00274209 ទៅដល់លេខ 00274

1 213 និងអត្តសញ្ញាណបណ្ណជាតិរបស់អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដាវី នៅក្នុងសំណុំរឿងផងដែរ លេខ ERN
 2 00274208 ហើយក៏មានកូនស្រីបង្កើតរបស់លោក អ៊ូ វិនឌី ឈ្មោះកញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា សព្វថ្ងៃគាត់អាយុ
 3 ៣៨ឆ្នាំ គឺជាកូនបង្កើតរបស់អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដាវី ហើយក៏ជាកូនរបស់លោក អ៊ូ សារវិត ផងដែរ ដែល
 4 បានដាក់ឯកសារបញ្ចូលមកក្នុងសំណុំរឿងជាសាលកប័ត្រអត្រានុកូលដ្ឋានគ្រួសារលេខERN00274213
 5 ហើយអត្តសញ្ញាណបណ្ណជាតិរបស់កញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខERN00273257 ដល់
 6 លេខ 00273258។ អត្តសញ្ញាណទាំងអស់នេះ គឺសម្គាល់អំពីភាពស្របច្បាប់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 7 ដែលអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ឬហៅកាត់ថា អ.វ.ត.ក ដែលបានទទួលស្គាល់រួចហើយ
 8 អ៊ីចឹងខ្ញុំបាទលើកឧទាហរណ៍តែចំណុចទីមួយ ដើម្បីសម្គាល់ថា កូនក្តី ឬក៏ជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹង
 9 ចំនួនដប់នាក់នេះ មិនត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះធ្វើការបដិសេធ ឬខាងភាគីមេធាវីការពារក្តី ក៏ដូចជនជាប់
 10 ចោទបដិសេធនោះទេ។ អ៊ីចឹងនៅក្នុងនេះ ខ្ញុំបាទគ្រាន់តែរំលឹកអំពីភាពស្របច្បាប់របស់កូនក្តីខ្ញុំបាទជូន
 11 អង្គសវនាការឱ្យបានដឹងខ្លះៗនិងបន្តទៅទៀតដើម្បីកុំឱ្យខាតពេលវេលា។ ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបជូនថា លោក
 12 អ៊ូ វិនឌី មុននឹងគាត់ទទួលមរណភាពដោយអំពើធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងសាហាវ ឬក៏យោរយោយង់ឃ្នង
 13 នៅក្នុងមន្ទីរស-២១នោះ គាត់ជាមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងជួររដ្ឋាភិបាលតាំងពីសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយមលើក
 14 ទីមួយ រហូតមកដល់សម័យសាធារណរដ្ឋខ្មែរ ឬរបបលោក លន់ នល់នោះ គាត់ជាមន្ត្រីរាជការនៅ
 15 ក្រសួងការបរទេស ហើយក៏ត្រូវបានចាត់បញ្ជូនឱ្យទៅធ្វើការជានៅខុទ្ទការល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី។

[១៥:២១:២១]

17 គាត់ជាឪពុកដ៏ល្អ គាត់បានបង្កើតកូនជាមួយនឹងភរិយារបស់គាត់អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដាវី មានកូនបី
 18 នាក់។ នៅថ្ងៃទី១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៦ ត្រូវបានអង្គការដ៏មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះអាសោចនេះក្នុងរបបកម្ពុជា
 19 ប្រជាធិបតេយ្យបានចាប់ខ្លួនគាត់បញ្ជូនទៅមន្ទីរស-២១ ហើយត្រូវបានសម្លាប់ ឬក៏ម្តេចខ្លួនគាត់ចោល
 20 នៅថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ ដែលមានឈ្មោះគាត់នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកទោសមន្ទីរស-២១ ពីឆ្នាំ១៩៧៥
 21 ដល់១៩៧៨ ក្នុងលំដាប់លេខរៀងទី៧០៥៩ ដែលមានលេខ ERN00171639។ ហើយបើពិនិត្យទៅលើ
 22 ចម្លើយសារភាពរបស់គាត់នៅក្នុងនោះគឺមានលេខ ERN00274217 ទៅដល់លេខ 00274264 ហើយ
 23 ក៏មានរូបថតឈ្មោះ អ៊ូ វិនឌី នេះនៅតម្កល់សព្វថ្ងៃក្នុងមន្ទីរស-២១ផងដែរ។ តាមការធ្វើទារុណកម្មដែល
 24 យើងជឿជាក់ថា ប្រាកដជាទទួលបាននៅក្នុងពេលសួរចម្លើយនៅក្នុងមន្ទីរស-២១ពេលនោះ គឺពួក ឬក៏
 25 បក្ខពួករបស់ជនជាប់ចោទ កាំង ហ្គេកភីវ ហៅ ឌុច នេះ ឬក៏ក្នុងចង្កោមនៃជនជាប់ចោទនេះបានធ្វើ

1 ទារុណកម្មដែលយើងជឿជាក់ថា គាត់ឆ្លើយសារភាពទម្លាក់កំហុសមកលើខ្លួនគាត់ថាជា សេ.អ៊ី.អា
2 ដែល មិនយល់ថា អ្វីទៅអត្ថន័យ សេ.អ៊ី.អា នោះ។ នេះជនជាប់ចោទចោទធ្លាប់បានជម្រាប
3 អង្គសវនាការហើយថា ពាក្យ សេ.អ៊ី.អា ពាក្យ កា.ហ្សេ.បេ ឬក៏ខ្លាំងគ្រាន់តែជាពាក្យមួយចោទប្រកាន់
4 ដើម្បីយកជនរងគ្រោះទៅសាកសួរចម្លើយដើម្បីប្រហារជីវិតប៉ុណ្ណោះ ឬក៏ដើម្បីចាប់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។

5 លោក អ៊ូ វិនឌី បានស្តាប់ចោលកូនរបស់គាត់នៅពេលអាយុ១១ឆ្នាំ-- (សុំទោស) ស្តាប់ចោល
6 បងប្អូនរបស់គាត់មានលោក អ៊ូ សារវិត ដែលកាលនោះលោក អ៊ូ សារវិត គាត់ទើបតែមានអាយុ១១ឆ្នាំ
7 ហើយបានបន្តការសិក្សានៅឯប្រទេសបារាំងឯណោះ ចំណែកភរិយារបស់គាត់និងកូនៗរបស់គាត់បាន
8 ស្ថិតនៅប្រទេសកម្ពុជានៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យជាមួយគ្នា។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានដឹងថា
9 បងរបស់គាត់ អ៊ូ វិនឌី ឬក៏ស្វាមីរបស់អ្នកស្រី ញឹក ដាវី ឬក៏ជាឪពុករបស់កញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា បានត្រូវ
10 ពួកខ្មែរក្រហម ឬពួករបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែលគ្រប់គ្រងនៅមន្ទីរស-២១ ឬទួលស្លែងនេះដែល
11 មានឈ្មោះ កាំង ហ្គេកអិវ ហៅ ខុច ជាប្រធាន បានយកទៅសម្លាប់បណ្តាលឲ្យជីវិតរបស់ពួកគាត់រស់
12 នៅសព្វថ្ងៃនេះមិនដែលភ្លេចមួយនាទីណាទេ។ ថាតើពេលដែលលោក អ៊ូ វិនឌី មុននឹងត្រូវបានយកទៅ
13 សម្លាប់នោះ គាត់ជួបប្រទះនូវផលវិបាកអ្វីដល់ខ្លួនគាត់ខ្លះ? អីចឹងខាងនេះ ក្នុងនេះ ខ្ញុំបាទនឹងសូមជម្រាប
14 ជូនអង្គសវនាការថា តាមរយៈការធ្វើសក្ខីកម្មឆ្លងតាមរយៈវីដេអូកាលពីថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩
15 លោក អ៊ូ សារវិត បានផ្ទេរជូនអង្គសវនាការជាច្រើនមកហើយទាក់ទងជាមួយនឹងភាពឈឺចាប់ ជាមួយ
16 នឹងការមិនអាចបំភ្លេចបាននូវទុក្ខវេទនា ក្នុងការនឹករឭករដល់ក្រុមញាតិ ក្រុមគ្រួសារ ហើយជាពិសេស
17 ទៅទៀតនោះ ទាំងប្រពន្ធរបស់គាត់ ទាំងកូនរបស់គាត់ គឺបានផ្ទេរថា អ្វីដែលគាត់ចង់បាននាពេល
18 សវនាការនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការនេះ គឺការស្វែងរកការពិតដើម្បីស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូន
19 ដល់បងរបស់លោក អ៊ូ សារវិត គឺលោក អ៊ូ វិនឌី នេះ ឬរកយុត្តិធម៌ឲ្យប្តីរបស់អ្នកស្រី ញឹក អ៊ូដាវី និង
20 ជាឪពុករបស់កញ្ញា អ៊ូ កាម៉េឡា។ ទាក់ទងនឹងចម្លើយសារភាពទាំង៥០ទំព័រ ដែលមានតម្កល់ទុកនៅ
21 មន្ទីរឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ទួលស្លែង ឬអតីតស-២១ នេះ តើវាកើតឡើងដោយវិធីណា? ហើយ
22 តើក្នុងរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនគាត់ ៩៧ថ្ងៃនៅក្នុងមន្ទីរស-២១ ឬក៏យើងហៅឲ្យងាយស្តាប់ថា គុកស្លែង
23 នោះ តើភាពវេទនា ឬក៏ភាពជួរចត់ ឬក៏យោរយោដែលជួបប្រទះមកលើខ្លួនគាត់នោះយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

24 ដូច្នោះ បើមិនមានការកាត់ទោស ឬក៏ការសួរ ការស្វែងរកសុភាព ឬក៏សាក្សីមកឆ្លើយបំភ្លឺនាពេល
25 នេះទេ គឺពួកគាត់មិនអាចបំភ្លេច ឬមិនអាចគិតថា ជីវិតរបស់ញាតិសន្តានរបស់គាត់ដែលបានស្តាប់ទៅ

1 នោះបានសេចក្តីសុខ ឬយើងនិយាយថា ទៅកាន់សុគតិភពនោះទេ។
 2 ដូច្នោះនៅចុងក្រោយ ខ្ញុំបាទនឹងសរុបអំពីភាពឈឺចាប់ និងភាពវេទនាទាំងឡាយរបស់កូនក្តី ដែល
 3 ជាជនរងគ្រោះ ហើយជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅពេលនេះ។
 4 បន្តទៅនេះ អ្នកស្រី ជុំ នៅ។ អ្នកស្រី ជុំ នៅ គឺជាជនរងគ្រោះដោយផ្ទាល់ ជាប្រយោលនៅក្នុង
 5 មន្ទីរស-២១ ឬអតីត-- អំ សូមទោស អតីតមន្ទីរស-២១ ឬគុកទួលស្តែង ដែលគ្រប់ដណ្តប់ទៅលើតំបន់
 6 ព្រៃស ឬមន្ទីរស-២៤។ អ្នកស្រី ជុំ នៅ គឺជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់ ដែលត្រូវបានចាញ់បោកពួករបបកម្ពុជា
 7 ប្រជាធិបតេយ្យតាំងពីមុនរំដោះប្រទេសកម្ពុជា ១៧ មេសា ១៩៧៥ ទៅទៀត។ ដោយគាត់ជឿនោះ
 8 ជាមួយនឹងការយោសនាបោកប្រាស់របស់ពួកខ្មែរក្រហមនេះហើយ ធ្វើឱ្យគាត់ចុងបំផុតមកធ្លាក់ខ្លួនជា
 9 ជនមានទោស ឬជាជនមានទោសនៅក្នុងមន្ទីរស-២៤។ ឯប្តីរបស់គាត់ ឬស្វាមីរបស់គាត់ឈ្មោះ នូ
 10 សាមឿន ដែលជាជនស្មោះត្រង់ ឬក៏ស្មោះស្ម័គ្រជាមួយរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែរនោះ ក៏ជាជនរង
 11 គ្រោះដែលបានបាត់បង់ជីវិតនៅមន្ទីរស-២១ ឬគុកទួលស្តែងផងដែរ។ ភាពខ្លោចផ្សាររបស់អ្នកស្រី ជុំ
 12 នៅ ដែលគាត់មិនអាចបំភ្លេចបាន គឺការតស៊ូមួយជីវិតរបស់គាត់បានត្រលប់មកវិញត្រឹមភាពសោកសៅ
 13 និងមិនត្រឹមតែបាត់បង់ជីវិតប្តីរបស់គាត់ កូនសម្លាញ់របស់គាត់ គឺត្រឡប់ទៅដល់ភូមិកំណើតវិញ ឪពុក
 14 ម្តាយ បងប្អូនបង្កើត ត្រូវបានពួកខ្មែរក្រហមសម្លាប់អស់ទៅទៀត។

15 [១៥:២៨:៣០]

16 មិនតែប៉ុណ្ណោះទៀត កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានអ្នកភូមិបានគ្រោះគុះគុះដៀលមុននឹងជួយឧបត្ថម្ភ
 17 ឬផ្តល់កម្លាំងចិត្តដល់គាត់ថា “ពួកនាងឯង ពួកអស់ឯងនេះឯង ដែលធ្វើឱ្យពួកយើងទទួលរងទុក្ខវេទនា
 18 គឺពួកអ្នកឯងគាំទ្រពួកខ្មែរក្រហម”។ នេះជាសម្តីមើលងាយមើលថោក ឬបង្គាប់កិត្តិយសគាត់នៅក្នុង
 19 ភូមិរបស់គាត់។

20 ដូច្នោះ ប្រវត្តិនៃការជូរចត់របស់អ្នកស្រី ជុំ នៅ ក្នុងមន្ទីរស-២៤ ឬសព្វថ្ងៃនេះយើងហៅថា តំបន់
 21 ព្រៃស គឺជាផ្នែកមួយនៃមន្ទីរស-២១ ផងដែរ។ អ្នកស្រី ជុំ នៅ ត្រូវបានអង្គការរបបខ្មែរក្រហមចាប់
 22 ខ្លួនស្វាមីរបស់គាត់យកទៅដាក់នៅមន្ទីរស-២១ នៅក្នុងចុងឆ្នាំ១៩៧៦ ដែលចោទប្រកាន់ថាខ្មាំង ហើយ
 23 ដែលមុននឹងចាប់នោះ ទាំងគាត់ ទាំងគាត់ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលស្មោះត្រង់នឹងអង្គការបដិវត្តន៍របស់របប
 24 កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនោះ។ នៅឆ្នាំ១៩៧៧ បន្ទាប់ពេលដែល គឺជាបន្ទាប់ពីការចាប់ស្វាមីរបស់គាត់នៅ
 25 ចុងឆ្នាំ១៩៧៦នោះ ដូច្នោះនៅដើមឆ្នាំ១៩៧៧ រាប់ទើបបានរយៈពេលប្រាំខែ គឺគាត់មានទម្ងន់ មានន័យថា គាត់

1 មានផ្ទៃពោះប្រាំខែ ហើយគាត់បានចាកចេញ ឬក៏បែកពីស្វាមីរបស់គាត់តាំងពីពេលនោះ ទៅរងទុក្ខនៅ
 2 ឯងមន្ទីរស-២៤។ ហើយដែលកាលពីការធ្វើសក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ ថ្ងៃទី២០ និងថ្ងៃ២៤ ខែ
 3 សីហា ២០០៩ អ្នកស្រីបានរៀបរាប់ជូនអង្គសវនាការថា គាត់បានឃើញជនជាប់ចោទ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ
 4 ហៅ ខុច នេះ គាត់មិនបាននិយាយថា គាត់ជិតស្និទ្ធ ឬគាត់បានស្គាល់ បានជួបជាមួយទេ គឺអំឡុងពេល
 5 ដែលគាត់ទទួលរងការដាក់ពិន័យ ដែលជាជនសមាសភាព ដូចជនជាប់ចោទធ្លាប់បានលើកឡើងនៅក្នុង
 6 មន្ទីរស-២៤ នេះ។ គាត់កំពុងធ្វើការនៅក្នុងវាលស្រែ ដកស្មៅស្រែ គឺគាត់បានឃើញ ជនជាប់ចោទ
 7 កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច នេះ ដើរលើទំនប់ ហើយការស្គាល់របស់គាត់នេះ គឺត្រូវបានជនជាប់ចោទ
 8 បដិសេធដែរ។

9 ក្រោយមកទៀត គាត់មិនចាំថាមានរយៈពេលប៉ុន្មានទេ តែនៅពេលដែលគាត់កំពុងធ្វើការនៅក្នុង
 10 នាមជាអ្នកទោសនោះនៅក្នុងមន្ទីរស-២១នោះ ភាពវេទនាលំបាករបស់គាត់ គឺការចាញ់កូននេះឯង។
 11 ស្ត្រីនៅក្នុងលោកនេះ ដែលកំពុងមានផ្ទៃពោះប្រាំប្រាំមួយខែ ទៅរស់នៅជាអ្នកទោស ដែលគាត់ទទួល
 12 បន្ទុកផ្តល់ជីវភាពទៅដល់កូននៅក្នុងផ្ទៃផង ចិញ្ចឹមខ្លួនគាត់ផង ហើយដែលគាត់ទទួលម្ហូបអាហារបន្តិច
 13 បន្តួច។ តើពិបាក ឬក៏វេទនាយ៉ាងណា? គាត់ឃ្លានប៉ុណ្ណា?

14 [១៥:៣១:៥៤]

15 ភាពដែលគាត់បានផ្ទៀងផ្ទាត់នៅពេលសវនាការនោះគឺនៅពេលដែលគាត់សម្រាលកូន។ នៅក្នុងបន្ទប់
 16 ជាកន្លែងឃុំឃាំង ព្រោះពេលយប់គេដាក់នៅក្នុងបន្ទប់គេចាក់សោ ពេលថ្ងៃគេឱ្យទៅធ្វើការ។ គាត់បាន
 17 សម្រាលកូនទាំងគ្មានធូប ទាំងគ្មានថ្នាំសង្កូវ មានអ្នកជាប់ឃុំដូចគ្នាបានជួយ ដោយមិនមែនជាអ្នកជំនាញ
 18 ខាងបង្កើតកូន។ អ្វីដែលជាភាពសោកសៅបំផុត គឺកើតកូនមកហើយ គ្មានក្រណាត់កន្ទបរុំ ឬជូតដួស
 19 លាង គ្មានទឹកក្តៅ។ មានសំពត់ ហែកមួយសម្រាប់ធ្វើកន្ទប ឱបរុំកូនខ្លី។ សួរថានេះហើយឬដែលជាការ
 20 ឆ្លើយថាមិនដឹង ឬមិនបានយល់ ឬមិនចេះច្បាប់ទម្លាប់ ដែលលោក ខុច ឬ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច
 21 បានឆ្លើយដូចលោកមេធាវី គង់ ពិសី បានលើកឡើងថា គាត់មិនយល់អំពីច្បាប់ ឬមិនបានរៀនច្បាប់
 22 ព្រហ្មទណ្ឌ។

23 នេះគឺជាការបង្ហាញភាពយឺតយ៉ាវខ្លះៗ ដែលអ្នកស្រី ជុំ នៅ បានជួបប្រទះ។ អ្នកស្រីខំធ្វើការងារ
 24 ដើម្បីឱ្យជីវិតរស់ នៅពេលដែលសម្រាលកូនហើយមិនបានចិញ្ចឹម មិនបានបីបាច់ថែរក្សាកូន ត្រូវបាន
 25 ខ្មែរក្រហម ឬក៏ពួកកម្មាភិបាល ឬក៏ក្រោមបង្គាប់របស់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច នៅមន្ទីរស-២៤

1 បង្ខំឱ្យគាត់ទៅធ្វើការទៀត ដោយទុកកូនចោល។ មួយរយៈដែលគាត់មិនបានថែទាំផ្ទាល់ដៃចំពោះកូនខ្លី
 2 របស់គាត់ គ្មានទឹកដោះឱ្យកូនបៅទៀត រហូតកូនរបស់គាត់បានឈឺ ហើយបើពិនិត្យមើលទៅតាម
 3 ចម្លើយរបស់គាត់ គឺឈឺដោយជំងឺបាក់ទឹកដោះ។ ហើយតើកុមារយ៉ាងតូចល្អិត ដែលខំបើកភ្នែកឡើង
 4 មើលពិភពលោកស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលខ្លោចផ្សា ពេលទារុណកម្មបំផុតទូទាំងប្រទេសនេះ និងអ្នកដទៃ
 5 ទៀត ឈឺចាប់ប៉ុណ្ណោះនោះ គឺមិនមានអ្នកដឹងក្រៅអំពីសាមីខ្លួនទេ។

6 នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ កូនតូច កូនង៉ាររបស់គាត់បានទទួលមរណភាព ហើយនៅពេលនោះដែល
 7 ពេលពួកអង្គការ ឬក៏ពួកក្រោមបង្គាប់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច បានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកស្រី ជុំ នៅ ទៅ
 8 មើល កូនចុងក្រោយ។ គាត់មិនទាន់ដង្ហើម ទៅដល់កូនគាត់លែងដឹងខ្លួនហើយ រហូតដល់ស្លាប់ ហើយ
 9 ត្រូវបានពួកអ្នកដែលមាននិន្នាការពួកសមាសភាពនឹកឃើញថា គាត់ត្រូវបានអង្គការយកទៅទៀតហើយ។
 10 ប៉ុន្តែជាសំណាងល្អរបស់គាត់ណាស់ ដែលគាត់បានត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រូវបានរស់រានមានជីវិតរហូត
 11 សព្វថ្ងៃ ហើយម្យ៉ាងទៀតគាត់បានផ្ទេរជូនអង្គការសវនាការកាលពីនៅពេលថ្ងៃ២០, ២៤ ថា គាត់ត្រូវបាន
 12 ក្រុមយោធាក្រោមបង្គាប់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ នេះបង្ខំឱ្យរត់លួនជាមួយនឹងពួកយោធាចូលទៅក្នុងព្រៃភ្នំអស់
 13 រយៈពេលរាប់ខែទៅទៀត។ ថ្ងៃមួយនោះ គាត់បានផ្ទេរប្រាប់ថា គាត់ព្យាយាមរត់គេច ប៉ុន្តែត្រូវបានពួក
 14 កម្មាភិបាលស្មោះត្រង់ជាមួយ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច នេះ ចាប់គាត់ទៅប្រគល់ឱ្យ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ
 15 ហៅ ខុច នៅជួរភ្នំ នៅជួរព្រៃភ្នំ ហើយត្រូវឈ្មោះ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច ជនជាប់ចោទនេះដក
 16 កាំភ្លើងខ្លីក្នុងក្បាលគាត់ទៅទៀត។ ប៉ុន្តែត្រង់ចំណុចនេះត្រូវបាន កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច បដិសេធ
 17 ចោលទៅហើយ។

18 [១៥:៣៥:៣៥]

19 ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបថា នៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់មកស្រុកទេស គឺគាត់បានបាត់បង់ទាំងអស់
 20 អម្បាញ់មិញ។ បន្តិចទៀត ខ្ញុំបាទ សូមជម្រាបខ្លីៗបានហើយ ដោយសារបន្ទាប់ពីខ្ញុំទៅ គឺលោក ពៀរ អូ
 21 លីវៀរ សួរ គាត់និងធ្វើការផ្ទេរបន្តទៀត។

22 ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបខ្លីៗ ទាក់ទងជាមួយនឹងលោក តូច មុនិន្ទ។ លោក តូច មុនិន្ទ គឺជាដើមបណ្តឹង
 23 រដ្ឋប្បវេណី ដែលមានបងបង្កើត អំ! សូមទោសបងដីដូនមួយគាត់ឈ្មោះ ជា ខន ហៅ ជិន ដែលនៅ
 24 ក្នុងពេលសវនាការលោក កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច នេះបានទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់ដោយមិនសង្ស័យ
 25 អ្វីបន្តិចណាទេ ហើយដែលជាមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ជនជាប់ចោទនេះទៀត ដែលត្រូវបានស្លាប់នៅកណ្តាប់

1 ដែររបស់ការគ្រប់គ្រងរបស់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច នេះដែរ។

2 អ្នកស្រី កាន់ សុន្ទរ៉ា មានបងប្រុសឈ្មោះ ជឹម ឡាង ក៏បានស្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ នេះដែរ ទាំង
3 បងរបស់គាត់ ជឹម ឡាង និងប្រពន្ធរបស់គាត់ យិន គូនី កូនបង្កើត និងក្មួយៗរបស់គាត់ពីរនាក់ទៅ
4 ទៀត។

5 អ្នកស្រី រស់ ជួស៊ីអ៊ី គឺជាជនរងគ្រោះនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែល ហើយដែល
6 គាត់--។ ខ្ញុំបាទនឹងជូនការថ្លែងអំពីអ្នកស្រី ជួស៊ីអ៊ី ទៅលោកលោក ព្យែរ អូលីវីយេ សួរ ទៅតាមក្រោយ
7 ហើយខ្ញុំបាទនិយាយតែអំពីអ្នកដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយអ្នកស្រី ជួស៊ីអ៊ី គាត់រស់នៅប្រទេស
8 បារាំង។

9 ហើយខ្ញុំបាទក៏សូមបន្តទៅឈ្មោះ រស់ សាម៉េន ឈ្មោះ គង់ ទេស និងឈ្មោះ ជ្រាំង សំអ៊ាន។ ខ្ញុំ
10 បាទសូមនិយាយសរុប ដោយសារលោកទាំងបីនេះ គឺជាញាតិសន្តានផ្ទាល់របស់ជនរងគ្រោះដែលបាន
11 បាត់បង់ជីវិតនៅក្នុងទ្វលស្លែង មន្ទីរ ស-២១ ដែលមានឈ្មោះ ជ្រាំង សំអ៊ាន ជាប្អូនរបស់ ជ្រាំង សំអ៊ាន
12 ហើយ រស់ ម៉េន មានស្វាមីរបស់គាត់ និងបងប្អូនរបស់គាត់ឈ្មោះ រស់ ជឹម ស្វាមីឈ្មោះ សេក ឆៀក,
13 គង់ ទេស ស្វាមីឈ្មោះ សេក ឆៀក ក៏បានរកឃើញថាបានត្រូវសម្លាប់នៅមន្ទីរស-២១ ឬទ្វលស្លែងនេះ
14 ផងដែរ។

15 [១៥:៣៨:០៣]

16 ក្នុងនោះដែរ ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបចុងក្រោយថា ឈ្មោះអ្នកដប់នេះ គឺខ្ញុំបាទសូមជម្រាបលោក
17 ប្រធានថា គាត់ចូលខ្លួនមកតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅពេលនេះ គឺសូមឱ្យលោកប្រធាន និង
18 លោក លោកស្រីចៅក្រមពិចារណាអំពីភាពឈឺចាប់របស់គាត់ទាំងអស់ ដែលក្រុមញាតិក្រុមគ្រួសារ
19 របស់គាត់បានទទួលមរណភាពនៅក្នុងមន្ទីរស-២១ ឬទ្វលស្លែងនេះយ៉ាងវេទនាបំផុត ហើយដែល កាំង
20 ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ខុច តែងតែបដិសេធនូវអ្វីដែលកូនក្តី ឬក៏ជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងបានលើកឡើងប៉ះ
21 ពាល់ទៅដល់គាត់។ អីចឹង អ្វីដែលខ្ញុំបាទចង់និយាយនោះ គឺថាមាននៅក្នុងសារណារួមគ្នារបស់មេធាវី
22 ទាំងក្រុមដែលបានលើកឡើងជាបន្តបន្ទាប់មកហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាទសូមបន្ថែមតែពីចំណុចទេ គឺថាទាក់ទង
23 ជាមួយនឹងការទាមទារសំណងនេះ គឺសូមឱ្យអង្គសវនាការមេត្តាយកចិត្តទុកដាក់ថា ជនរងគ្រោះសព្វថ្ងៃ
24 នេះមិនសង្ឃឹមថា នឹងបានសំណងផ្ទាល់អំពីជនជាប់ចោទរូបនេះទេ ដោយសារជនជាប់ចោទរូបនេះ គឺ
25 តុលាការបានទទួលស្គាល់ថា ជាជនក្រីក្ររួចទៅហើយ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបាទសូមឱ្យថា យ៉ាងណាក៏ដោយ គឺ

1 ជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងសូមឱ្យមានការធ្វើឡើងវិញ ឬបង្គាប់នៅក្នុងសាលក្រមឱ្យមានជាផ្លាក ឬ
 2 ផ្ទាំងផ្កាកំណ្រោះជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងទាំងអស់នៅមន្ទីរទួលស្តែងសព្វថ្ងៃនេះ ទុកជាអនុស្សាវរីយ៍
 3 ដែលនៅក្នុងសំណុំរឿង០០១ មានតែជាកោសិបនាក់ទេ និងធ្វើនៅបឹងជើងឯក ឬកន្លែងវាលពិឃាដ ព្រម
 4 ទាំងនៅព្រៃស ឱ្យមានជាកន្លែងទីរៀងនៅពេលអនាគត និងសម្រាប់អ្នកចុងក្រោយតទៅទៀត។ ហើយ
 5 ទីពឹងទៅទៀតសូមឱ្យមានបង្កើត ឬក៏ការកាត់យកប្រាក់ចំណូលនៃការចូលទស្សនានៅមន្ទីរ ទួលស្តែងឬ
 6 នៅជើងឯក ដើម្បីយកមកដាក់ចូលនៅក្នុងមូលនិធិរបស់សមាគមជនរងគ្រោះសម្រាប់ធ្វើការសាងសង់
 7 ឬអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀតទាក់ទងជាមួយនឹងមន្ទីរឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ។ ដូច្នោះ បន្តទៅទៀត ខ្ញុំបាទសូមអញ្ជើញ
 8 លោក ព្យែរ អូលីវីយេ សួរ បន្តពីខ្ញុំបាទលម្អិតបន្តតទៅទៀត។ សូមអរគុណ។

9 **លោក ព្យែរ អូលីវីយេ សួរ៖**

10 លោកប្រធាន លោក លោកស្រី ចៅក្រម ជាទីគោរព, ខ្ញុំដឹងអំពីកិត្តិយសនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំនៅទី
 11 នេះដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងការដាក់សារណាបញ្ចប់ក្នុងនាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនរងគ្រោះនៅ ស-
 12 ២១។

13 ដូចដែលសហសេរីក សហមេធាវីជាតិ និងអន្តរជាតិនិមួយៗបានសម្តែង និងផ្តល់ជូនសវនាការ
 14 រួចមកហើយ ហើយគាត់បានលើកឡើងអំពីអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់រួមជាមួយគ្នា រួមទាំងប្រវត្តិសាស្ត្រ
 15 នៃតុលាការនេះផងដែរ។ ខ្ញុំនឹងកម្រិតនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្ញុំត្រឹមតែចំណុចសង្ខេប និងលាតត្រដាង
 16 ខ្លីៗតែប៉ុណ្ណោះ។ ថាតើយើងយល់យ៉ាងម៉េចនាពេលនេះ? ទាក់ទងទៅនឹងម្ចាស់បណ្តឹងដែលជាដើម
 17 បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងក្រុមគ្រួសារទាំងឡាយដែលមានជនរងគ្រោះស្លាប់នៅមន្ទីរស-២១។

18 ការចាប់អារម្មណ៍ជាបឋមរបស់ខ្ញុំ អស់លោក លោកស្រី ចៅក្រមជាទីគោរព គឺខ្ញុំទាក់ទងទៅ
 19 នឹង បរានុម័ត ខ្ញុំសូមលើកឡើងអំពី បរានុម័ត។ យើងបានកត់សម្គាល់ឃើញថា ប្រសិនបើខុច គាត់មក
 20 ទីនេះដោយមិនមានភាពលំបាកលំបិនទេនោះ ជនរងគ្រោះគាត់មានភាពពិបាក និងភាពលំបាកលំបិន
 21 ទាំងឡាយដែលយើងដឹង។ ជាពិសេសទាក់ទងទៅនឹងការសុំឱ្យទទួលស្គាល់ពួកគាត់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋ-
 22 ប្បវេណី។ ដោយសារតែនៅក្នុងការវិភាគចុងក្រោយ គឺមានប្រហែលជិតពីររយនាក់ ដែលពួកគេគឺ
 23 នៅមាននៅមិនទាន់បានទទួលស្គាល់។ ដូច្នោះ បរានុម័តនេះគឺវាទាក់ទងទៅនឹងការបន្ថយទ្រឹស្តីនេះ។ ខុច
 24 គឺអ្នកដែលត្រូវធ្វើការទទួលស្គាល់ និងបញ្ជាក់នៅលើចំណុចនេះ។

25 ជនរងគ្រោះជាយូរមកហើយ គឺមានការភ្ញាក់ផ្អើលនឹងនីតិវិធីនៅទីនេះផងដែរ។ វាមានផ្លូវមួយ

1 ដែរដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះធ្វើដំណើរ ហើយវាជាផ្លូវមួយដ៏ពិបាកសម្រាប់ពួកគាត់។ វាមានរយៈពេលសាម
 2 សិបឆ្នាំ រួចមកហើយ ក្រោយពីរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ នៅតាមភូមិដែលពួកគេរស់នៅ នៅតាមវាល
 3 ស្រែដែលពួកគេធ្វើការងារ ពួកគេស្វែងរកវិធី ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណារស់នៅជាមួយអ្នកដទៃ ថាតើអ្នកដទៃ
 4 នោះជានរណាទៅ?

5 [១៥:៤៤:០៥]

6 នៅក្នុងគ្រួសារមួយ អ្នកដទៃនោះគឺជាអតីតខ្មែរក្រហមមួយរូប។ ហើយក្រៅពីនេះ ពួកគេនៅក្នុង
 7 ចំណោមកូនក្តីរបស់ខ្ញុំ ដែលពួកគេធ្លាប់ជាជនរងគ្រោះផងដែរ។ ហើយពួកគេក៏ធ្លាប់ជាទាហានរបស់ខ្មែរ
 8 ក្រហមផងដែរ។

9 លោកប្រធាន លោក លោកស្រី ចៅក្រមជាទីគោរព, យើងឃើញមានបញ្ហាកើតឡើងនៅទីនេះ
 10 ដែលវាអាចធ្វើឱ្យបញ្ហាដែលយើងពិចារណានៅទីនេះមានភាពពិបាក។ សហសេវិករបស់ខ្ញុំដែលជាមេធាវី
 11 ជាតិនិងអន្តរជាតិបានលើកឡើងរួចមកហើយ។ ហើយខ្ញុំសូមលើកឡើងសាជាថ្មី គឺវាមានករណីនៃ
 12 សាសនាព្រះពុទ្ធដែលភ្ជាប់មកជាមួយនៅក្នុងចំណុចនេះ។ សាសនានេះ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងសញ្ញាណ
 13 នៃកម្ម បានន័យថា ការជឿទៅលើការចាប់កំណើតសាជាថ្មី និងគោលគំនិតក្នុងការបំភ្លេចរឿងចោល។

14 នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រទេសមួយនេះដែលមានការដឹកនាំដោយអតីតខ្មែរក្រហមផងដែរនោះ
 15 មានភាពលំបាកលំបិននៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ហើយយើងត្រូវយល់ទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ។ វាពិបាក
 16 ក្នុងការធ្វើឱ្យសង្គមនេះ វាភ្ជាប់គ្នាឡើងវិញ ហើយនិងពិចារណាទៅពេលអនាគត ហើយត្រូវរក្សាការ
 17 ចងចាំទាំងឡាយឱ្យវាបិតថេរ។

18 ដូច្នេះ យើងឃើញថាវាមានរយៈពេលជាច្រើនខែតែប៉ុណ្ណោះដែលការអប់រំត្រូវបានយកប្រវត្តិ-
 19 សាស្ត្រខ្មែរក្រហមមកបញ្ចូល។ នៅក្នុងការប៉ះទង្គិចផ្នែកវប្បធម៌នេះ យើងឃើញវាមានពាក់ព័ន្ធនឹង
 20 ការមកចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនេះ មកសម្តែងនិងបញ្ចេញមតិជូន អស់លោក លោកស្រីចៅក្រម។
 21 ហើយយើងមានវប្បធម៌មួយដែលវាប្រព័ន្ធនីតិវិធីដឹកនាំដោយចៅក្រម ហើយនីតិវិធី និងវិធានច្បាប់មាន
 22 ចែងនៅក្នុងច្បាប់ ដូច្នេះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីគឺត្រូវគោរពតាមច្បាប់។ ដូច្នេះ នៅទីនេះគឺជាសវនាការ
 23 មួយដែលយើងបានយល់ស្របគ្នា ហើយមានសិទ្ធិនៅក្នុងការសម្តែងមតិ ហើយនិងអាចធ្វើការបញ្ចេញ
 24 ឬក៏បង្ហាញទឹកភ្នែករបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបាននៅទីនេះ នៅចំពោះសាធារណជន។

25 [១៥:៤៧:១១]

1 ដើម្បីឱ្យភាពលំបាកលំបិននេះ ដូចដែលសហសេវិករបស់ខ្ញុំបានលើកឡើង ឬក៏ការលាងនូវអ្វី
2 ដែលវាមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការឈឺចាប់របស់គេបានរំសាយទៅតាមទស្សនទាន ឬក៏សាសនា
3 ព្រះពុទ្ធ។

4 ខុច គឺជាបុគ្គលម្នាក់ដែល ស៊ីវីលី បានលើកឡើងអំពីផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ហើយបានលើកឡើងអំពី
5 អាការៈចំនួនពីររបស់ជនជាប់ចោទ។ អាការៈទីមួយ គឺជនរូបនេះ គឺគាត់ជ្រើសរើសយកច្បាប់នៃការធ្វើ
6 ឱ្យបរាជ័យដែលវាទាក់ទងទៅនឹងវប្បធម៌នៃប្រទេសបារាំង នៅពេលដែលគាត់បានសិក្សា ហើយនិង
7 អាការៈដែលគាត់ស្រលាញ់នឹងការងាររបស់គាត់ ដូចដែលអ្នកជំនាញគាត់បានលើកឡើង។

8 ជនរូបនេះ គឺមានការបម្រើការងារនៅក្នុងប្រព័ន្ធ ឬក្នុងរបបនោះ ហើយនៅថ្ងៃនេះ គឺជនជាប់
9 ចោទរូបនេះ គឺគាត់អាចធ្វើការរំលោភឡើងវិញនូវការងារ ឬបទពិសោធន៍របស់គាត់ ដោយមិនចាំបាច់ទៅ
10 មើលកំណត់ត្រារបស់គាត់។ ហើយគាត់អាចលើកឡើងអំពីការស្លាប់នៃចករបស់លោក អាប្រ៊ូត ដី
11 វីញី ផងដែរ។

12 នៅពេលដែលខ្មែរក្រហមចាប់ផ្តើមកាន់អំណាចនៅក្នុងប្រទេសនេះ គាត់បានជ្រើសរើសយកផ្លូវ
13 ចូលបម្រើក្រុមខ្មែរក្រហម ហើយគាត់ចូលរួមបម្រើនោះ ដោយយើងអាចមើលឃើញតាមរយៈការ
14 បំពេញការងាររបស់គាត់យ៉ាងល្អ។ យើងសួរថា តើគាត់បំពេញការងារនោះត្រឹមត្រូវតាមចំណេះដឹង? ត្រឹម
15 រយៈពេលណា? ហើយយើងអាចពិចារណាទៅលើដំណើរការ ដំណាក់កាលទីបីនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់
16 ក្រោយពីការដួលរលំនៃរបបខ្មែរក្រហមខ្លួនគាត់បានចូលរួម ឬក៏បានប្តូរសាសនាជាសាសនាគ្រិស្ត។
17 ដូច្នោះ គឺគាត់បានប្តូរខ្លួនឯង ក្លាយទៅជាជនដែលស្រលាញ់វប្បធម៌អឺរ៉ុប ដូចដែលបណ្ឌិត ស៊ីវីលី ដែល
18 ជាអ្នកជំនាញខាងផ្នែកចិត្តសាស្ត្របានលើកឡើង។ ទោះបីជាការប្តូរសាសនារបស់គាត់មានភាពស្មោះ
19 ត្រង់ក៏ដោយនោះ ការប្តូរសាសនានោះ គឺគ្រាន់តែចង់បំពេញទៅតាមបំណងរបស់គាត់ ដែលចង់បានតែ
20 ប៉ុណ្ណោះ។ គាត់ធ្វើការបំពេញបំណងរបស់គាត់សាជាថ្មី ដើម្បីដើរតាមច្បាប់ ដើម្បីរស់រានមានជីវិត
21 និងដើម្បីការបរាជ័យ។

22 [១៥:៥០:២៦]

23 ដូច្នោះ នៅទីនេះគាត់បានចូលរួម ឬបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសវនាការនេះ ហើយគាត់ត្រូវបំពេញបន្ថែម
24 ទៅលើចំណុចនេះ ហើយគាត់ជាកម្មវត្ថុនៃការជំនុំជម្រះ។ ហើយពេលខ្លះអង្គសវនាការបានកំណត់ទៅ
25 លើចំណុចល្អ និងចំណុចមិនល្អ ជាច្រើននៅក្នុងសវនាការយើង។ ហើយជបជាប់ចោទរូបនេះ គាត់បាន

1 ធ្វើការជំទាស់ទៅលើចំណុចមួយចំនួន ទៅលើសមាជិកជនរងគ្រោះ ឬក៏គ្រួសារដែលជាកូនក្តីរបស់ខ្ញុំ។
 2 ចំណុចនេះ វាមិនពិបាកទេសម្រាប់រូបគាត់។ អាការៈ ឬក៏បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គាត់ទីពីរ
 3 យោងតាមបណ្ឌិត ស៊ីរ៉ូនី ហ្គៀលបូ គឺជនរូបនេះមានកង្វះផ្នែកចិត្តសាស្ត្រទាក់ទងទៅនឹងការមិនចេះ
 4 យល់អារម្មណ៍របស់គេ។ បុគ្គលរូបគាត់មានការពិបាកក្នុងការយល់នូវអារម្មណ៍របស់គេ ហើយនិង
 5 ស្វែងយល់នូវអារម្មណ៍ទាំងអស់នោះ ហើយនិងពិបាកក្នុងការយល់ដឹងអំពីការឈឺចាប់របស់អ្នកដទៃ។
 6 ដូច្នេះគឺគាត់អាចជាជនមួយរូបដែលទទួលជោគជ័យនៅក្នុងទីនេះ។

7 លោក លោកស្រី ចៅក្រមជាទីគោរព, ខ្ញុំសូមទាញការចាប់អារម្មណ៍ពីអង្គសវនាការទាក់ទង
 8 ទៅនឹងការលំបាកលំបិនទាំងឡាយដែលកូនក្តីយើងខ្ញុំមាន។ ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះទាំងឡាយ យើង
 9 ឃើញមានភាពពិបាកក្នុងផ្លូវអារម្មណ៍របស់ពួកគាត់។

10 ចំណុចទីពីរដែលខ្ញុំចង់លើកឡើង និងចូលរួមចំណែកបញ្ជាក់ជូនអង្គសវនាការនៅទីនេះ គឺទាក់
 11 ទងទៅនឹងរបៀប ឬក៏ទម្រង់នៃការឆ្លើយតបពីកូនក្តីរបស់ខ្ញុំចំពោះការសម្តែងវិប្បដិសារីរបស់ជនជាប់
 12 ចោទ។ ខ្ញុំបានលើកឡើងពីមុនហើយ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងវប្បធម៌ប៉ះទង្គិចគ្នា ដែលវាទាក់ទងទៅនឹង
 13 ចំណុចទាំងអស់នេះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងព្យាយាមបំពេញការងារ ហើយព្យាយាមគិតពិចារណាទៅ
 14 លើចំណុចនេះ យើងអាចយល់ឃើញថា-- យើងអាចឆ្លើយតបទៅនឹងប្រតិកម្មរបស់ ខុច ឬការសម្តែង
 15 ឡើងវិញរបស់ក្នុងពីរបៀប៖

16 របៀបទីមួយ ជនរងគ្រោះបានទទួលស្គាល់នូវជំហរដែលពួកគេទទួលយកនៅទីនេះ ខ្ញុំជាមេធាវី
 17 តំណាងនូវស្ត្រីមួយរូបដែលគាត់ទទួលរងការឈឺចាប់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ដោយអំពើសាហាវមួយដែល
 18 ខ្ញុំលើកឡើងអំពី បាឌិនគូ (Betancourt) ដែលគាត់ជាជនអកុសលមួយរូប គាត់បានលើកឡើងថា "អ្នក
 19 ធ្វើទារុណកម្មជាការពិត មិនដែលលើកឡើងអំពីការអត់ឱននោះទេ" ហើយស្ត្រីទាំងនោះ ឬក៏ស្ត្រីនីមួយៗ
 20 នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ គឺគាត់មិនទទួលបានសេរីភាពរបស់គាត់បានវិញនោះទេ។ នៅពេលដែលពួកគេអង្គុយ
 21 ជិះខ្នងអ្នកចក្រ ហើយពួកគេមិនទទួលបាននូវការថែទាំសុខភាពរបស់ពួកគេ។ ពួកគេទទួលបានសេរី
 22 ភាពរបស់ពួកគេក្រោយមកតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមទទួលយកនូវការសូមទោស។
 23 នេះជាអារម្មណ៍ដែលវាទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះនីមួយៗ។

24 លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, ដូច្នេះបញ្ហាទាំងអស់នេះវាទាក់ទងទៅលើជនរងគ្រោះ។
 25 ដោយសារតែចំពោះករណីជនជាប់ចោទរូបនេះដែលវាឱ្យខ្ញុំនឹកឃើញអំពីការអត់អានទៅលើជនរូបនេះ

1 គឺវាទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពមួយ ប៉ុន្តែស្ថានភាពនោះ វាខុសពីនោះ។
 2 ដូច្នោះ ការអត់ឱនអាចធ្វើទៅបាន ដរាបណាវាមានការសារភាពដោយស្មោះត្រង់ និងការសម្តែង
 3 ការសារភាពឱ្យអស់ចេញពីដួងចិត្ត ប៉ុន្តែយើងមិនយល់ឃើញថាចម្លើយសារភាពរបស់ជនរូបនេះបាន
 4 រៀបរាប់ពេញលេញ ហើយមានភាពស្មោះត្រង់នោះទេ។ យើងចាំហើយដែលលោក ការីម ខាន បាន
 5 លើកឡើងអំពីរឿងរ៉ាវនៃការធ្វើទារុណកម្ម យកម្ពុលចាក់ក្រចក ហើយខ្ញុំក៏ចាំអំពីរឿងរ៉ាវ ដែលគេយក
 6 ស៊ីម៉ង់ដ៍ប៉ាតមុខផងដែរ។ ព្រឹត្តិហេតុនិងហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដែល
 7 អ្នកទោសបរិភោគលាមកខ្លួនឯងផងដែរ តាមរយៈរឿងរ៉ាវទាំងឡាយដែលយើងទទួលបាន ខ្ញុំបានឮ
 8 សហសេរីកមេធាវីជាតិនិងអន្តរជាតិ បានជម្រាបខ្ញុំទៅលើចំណុចទាំងអស់នេះ ហើយរាល់ពេលក្នុងពេល
 9 សវនាការយើងឮអំពីករណីអតីតគ្រូរបស់គាត់ ដែលគេបានលើកឡើងយកមកនិយាយដែលបង្ហាញថា
 10 ជនជាប់ចោទរូបនេះមានភាពកំរោល។ សហសេរីករបស់ខ្ញុំ ហុង គីមសួន បានលើកឡើងនៅចុងបញ្ចប់
 11 សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់គាត់ ហើយខ្ញុំសូមលើកពីករណី សួស នៅ។ គឺទាក់ទងទៅនឹងករណីលោក ជុំ នៅ
 12 ហើយខ្ញុំដឹងថាវាមិនទាក់ទងទៅនឹងយុត្តាធិការនៃតុលាការនេះទេ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងត្រូវចងចាំ
 13 អំពីការចងចាំរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលថាគេបានយកកាំភ្លើងមកក្នុងក្បាលគាត់ ហើយជនជាប់
 14 ចោទបដិសេធមិនទទួលស្គាល់អង្គហេតុនៃការក្នុងកាំភ្លើងលើក្បាលគាត់នេះ។ ហើយទាក់ទងទៅនឹងការ
 15 សុំអភ័យទោសដែលគាត់បានលើកឡើង គឺមិនមែនជាការសុំអភ័យទោសដោយសុទ្ធចិត្តនោះទេ នៅពេល
 16 ដែលគាត់មិនបានបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ ពីព្រោះថាវាត្រូវមានកត្តាដោះដូរក្នុងករណីនោះដែរ ហើយនៅក្នុង
 17 ការអះអាងមេធាវីការពារនោះ យើងបានបញ្ជាក់សួរទៅលោកទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសារនៃការសុំអភ័យ
 18 ទោស ហើយដោយសារគាត់លើកឡើងដើម្បីចរចាអំពីស្ថានសម្រាលក្នុងការកាត់ទោសរបស់គាត់។

[១៥:៥៩:០២]

20 លោក លោកប្រធាន លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, មានចំណុចទីបីមួយទៀត គឺជាអារម្មណ៍
 21 ដែលបង្ហាញច្បាស់លាស់នៅក្នុងសវនាការរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ពេលដែលយើងនិយាយជាមួយគ្នាក្នុង
 22 ក្រុមមេធាវី ហើយទទ្ទឹករណ៍របស់ ខុច បានបញ្ជាក់ប្រាប់យើងថា គាត់គឺធ្វើឡើងដោយស្របទៅតាម
 23 គ្រឿងម៉ាស៊ីនរបស់ខ្មែរក្រហម។ ប្រសិនបើជនណាម្នាក់ក្លាយទៅជាប្រធានស-២១នោះ អ្នកនោះនឹងធ្វើ
 24 ស្រដៀងគ្នា ឬដូចទៅនឹងលោក អែស្ទិន ដូចដែលលោកជននោះសារភាពនៅក្នុងសាលាក្តី ជេរ៉ូសាឡឹម
 25 នោះដែរ។ នៅក្នុងទទ្ទឹករណ៍របស់គាត់នេះ គឺមិនអាចទទួលយកបានទេ។ ជាបឋម យើងដឹងច្បាស់

1 ហើយថា គាត់បានចាកចេញពីមន្ទីរម-១៣ ដើម្បីមកកាន់តំណែងនៅស-២១ ដោយសារតែគាត់មាន
 2 បទពិសោធន៍ក្នុងការធ្វើទារុណកម្ម ដោយសារនៅមន្ទីរម-១៣នោះ គាត់បានសម្អិតសម្អាង មានបទ
 3 ពិសោធន៍ គាត់បានចងក្រងនូវវិធីសាស្ត្រ។ អាស្រ័យដោយហេតុនោះហើយ គាត់ស្រឡាញ់ការងារដែល
 4 ទទួលជោគជ័យនៅម-១៣ ហើយគាត់បានធ្វើការងារល្អនៅទីនោះ ហើយគាត់ចង់ធ្វើការងារឱ្យល្អជាង
 5 ម-១៣នោះទេ។ នោះមានន័យថា ជាចំណុចមួយដែលអង្គការជ្រើសរើសគាត់ឱ្យធ្វើជាប្រធាននៃស-២១
 6 ដែលគាត់បញ្ជាក់ដោយខ្លួនគាត់ដូច្នោះ។

7 បុគ្គលម្នាក់ដែលជាអ្នកចងក្រងទ្រឹស្តី ហើយជាអ្នកកែលម្អនូវវេទនាសម្ព័ន្ធ ហើយក៏ជាអ្នកបញ្ជា
 8 ទឹកភ្លៀងមួយនោះ មន្ទីរសន្តិសុខមួយនោះ មិនមែនជាករណីសាមញ្ញធម្មតានោះទេ។ ជាពិសេសទៅទៀត
 9 យើងក៏បានដឹងច្បាស់ផងដែរ យើងបានស្តាប់មតិយោបល់របស់សាក្សី ហើយគាត់ក៏បានរក្សាទុកជីវិត
 10 ពេទ្យធ្មេញ ជាងគំនូរ ហើយនឹងជាងមួយចំនួននៅស-២១ បានផងដែរ។

11 នៅក្នុងបទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកថតរូប នៅពេលដែលអ្នកថតរូបនៅស-២១នោះ ច្រូនកាលគាត់
 12 ទៅផ្ទះរបស់ ខុច ហើយយករូបថតរាប់ពាន់ ឬក៏ជាច្រើនថតឱ្យ ខុច នោះផងដែរ គឺរាប់ពាន់ជារូបថត
 13 របស់ ខុច នៅក្នុងជីវិតឯកជនរបស់គាត់នៅកាលនោះ បុរសម្នាក់នេះ។ ហើយជាអ្នកដែលបានរស់
 14 បានដោយសារ ដូចជាអ្នកបានជួយគាត់នោះឯង។ លោកបណ្ឌិត ឆេនដីល័រ បានផ្តល់សក្ខីកម្ម ហើយ
 15 គាត់បានបញ្ជាក់ថា តាមពិត ខុច មិនអាចត្រឹមតែសង្គ្រោះជីវិតអ្នកទាំងឡាយនៅស-២១ទេ ប៉ុន្តែគាត់
 16 អាចទប់ស្កាត់ការចាប់ខ្លួនបានដែរ ប្រសិនបើគាត់ចង់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មានលទ្ធភាពសង្គ្រោះ ឬក៏
 17 រក្សាទុកអ្នកណាម្នាក់ គាត់ក៏មានលទ្ធភាពដើម្បីកម្ទេចអ្នកណាម្នាក់នោះដែរ ដោយសារថាការកម្ទេចនេះ
 18 គាត់ធ្វើឡើងក្នុងន័យមួយដែលប្រាស់ចាកពីគំនិតដើមថាគាត់ជាគ្រូបង្រៀន។ ក្នុងឋានៈជាគ្រូបង្រៀនយើង
 19 ទាំងអស់គ្នាចង់ចាំច្បាស់ហើយថា ជាគ្រូច្បាប់។ ឧទាហរណ៍យើងតែងតែចង់ចាំនូវទីបំផុត គឺអតីតមេ
 20 របស់គាត់ សុន សេន នោះឯង ត្រង់ចំណុចនេះហើយដែលគាត់មិនគប្បីថា ជាអ្នកតែងតែគោរពបញ្ជា
 21 នោះទេ ប៉ុន្តែជាស្ថានភាពផ្ទុយទៅទេ គឺគាត់ជាអ្នកបង្កនូវអំពើភ័យខ្លាច គឺបង្កនូវភាពភ័យខ្លាចដល់ថ្នាក់
 22 លើរបស់គាត់ទៀតផង។

23 [១៦:០៣:៥៥]

24 លោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រមជាទីគោរព, ខុច នៅទីបំផុតគាត់បានព្យាយាមនិយាយ
 25 ជាមួយមេធាវីរបស់គាត់ ហើយក៏ប្រើនូវស្ថានភាពដើម្បីបំបាត់នូវលក្ខណៈមនុស្សធម៌ទៅដល់ដើមបណ្តឹង

1 រដ្ឋប្បវេណី ហើយកត្តាសំខាន់បំផុត អង្គជំនុំជម្រះបានចាត់ទុករូបគាត់ថា គាត់គឺជាជនម្នាក់នៅក្នុង
 2 ការជំនុំជម្រះនេះ ដោយមានការគោរពទៅតាមគោលការណ៍ច្បាប់ ដោយមានមេធាវីការពារផងដែរ។
 3 ហើយប្រសិនបើគាត់អាចនឹងមានមនុស្សធម៌មកវិញបាននោះ ថាតើធ្វើដូចម្តេច? តើយើងអាចនាំគាត់
 4 ត្រឡប់ថយក្រោយវិញ អាចនឹងចូលទៅសហគមន៍នៃមនុស្សធម៌ មនុស្សជាតិវិញបានដែរឬទេ? បើដូច្នោះ
 5 យើងត្រូវតែពិចារណាប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃក្រុមសង្គមដែលជាសមាគមនៃសង្គម ដែលថាយើង
 6 ទាំងអស់គ្នានៅក្នុងនោះដែរ ហើយដែលជាក្រុមដែលបង្កើតនៅសង្គមទាំងមូលនោះ។

7 ដូច្នោះគាត់ត្រូវតែទទួលនូវការវិនិច្ឆ័យមួយតាមតួនាទីរបស់គាត់ ជាតួនាទីនៃឧក្រិដ្ឋជន ជាឧក្រិដ្ឋ
 8 ជនប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ប្រសិនបើ ខុច ព្យាយាមពន្យល់យើងក្នុងពេលដំបូងដែលគាត់មកកាន់ក្រចកសេះ
 9 នោះ ហើយគាត់និយាយថា ក្នុងខណៈពេលមួយគាត់មិនអាចដើរថយក្រោយវិញបានទេ ហើយគាត់អំពី
 10 កូនរបស់គាត់ ហើយគាត់មិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ កាលណោះគាត់ជាមនុស្សកំសាកម្នាក់។ ខ្ញុំអនុញ្ញាតរំលឹក
 11 ឡើងវិញថា បុរសម្នាក់នេះក៏ជាមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងដំណាក់កាលមួយ ដែលគាត់បានបង្កើតឲ្យកំណើត
 12 ដល់កូន ហើយគាត់បានរៀបចំផ្លូវចិត្តសាស្ត្ររបស់គាត់ ដើម្បីឲ្យស្របទៅតាមហ្នឹង ក៏ប៉ុន្តែគាត់ក៏បានធ្វើ
 13 ផ្ទុយពីមាតិកា បំផ្លាញអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែគាត់អភិវឌ្ឍខ្លួនឯង ក្រុមគ្រួសារខ្លួនឯងដែលផ្ទុយពីការប្រព្រឹត្តិរបស់
 14 គាត់ទៅលើអ្នកដទៃក្នុងកាលនោះ។

15 នៅក្នុងទីនេះ ដើម្បីសន្និដ្ឋាននូវអ្វីដែលខ្ញុំបញ្ជាក់ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ពាក្យមួយចំនួនតូចចំពោះមនុស្ស
 16 ដែលខ្ញុំបានជួប ហើយខ្ញុំមិនដែលអាចបំភ្លេចបាន។ ខ្ញុំសូមជម្រាបអ្នកដែលថា លោក រស់ ម៉ែន ពីម្សិល
 17 មិញនោះ គឺស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលងងឹតស្រង គាត់មិនអាចធ្វើឲ្យយើងរស់រានមានជីវិតវិញបាន
 18 ទេ មិនអាចនាំជីវិតបងប្រុសរបស់គាត់មកវិញទេ ពីព្រោះគាត់បានបាត់បង់ជីវិតនៅស-២១នោះទៅ
 19 ហើយ មិនអាចធ្វើឲ្យអ្នកស្លាប់នោះរស់វិញបានទេ នៅក្នុងអារម្មណ៍ដែលគាត់ចង់ចាំនោះ គឺយើងមិន
 20 អាចឈានទៅដល់កម្រិតនេះបានទេ គឺអ្វីៗវាហាក់បីដូចជាត្រូវបានបិទទ្វារចាក់សោរួចទៅហើយ ហើយ
 21 ខ្ញុំអាចនឹងនិយាយអំពី-- ជាថ្មីម្តងទៀតនោះ គឺពេលដែលគាត់និយាយតែងតែស្រែកភ្នែក ទឹកភ្នែកទាំងនេះ
 22 បានធ្វើឲ្យខ្ញុំរន្ធត់ចិត្ត ដែលថានេះគឺជាអំពើមួយដែលបង្ហាញអំពីការប្រឈមមុខទៅនឹងអារម្មណ៍ដែលគេ
 23 ត្រូវតែទទួលស្គាល់នៅក្នុងការជំនុំជម្រះ ហើយកូនស្រីរបស់គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា យើងមិនអាចស្រមៃដល់
 24 ទេ អ្វីៗដែលកើតនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហមនោះ គឺកាលណានិយាយពីអ្វីយើងតែងតែស្រែកភ្នែកភ្នែកពីរឿង
 25 នោះ។

1 គោលការណ៍ទីប្រាំមួយនៃវិន័យស-២១ ដែលគេបានសរសេរនោះ នៅពេលដែលគេវិវត្តកង
 2 នៅពេលដែលទទួលបានការឆក់ខ្សែភ្លើងមិនត្រូវស្រែកបានទេ។ ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ជម្រាបជូនលោក លោក
 3 ស្រីចៅក្រមរបស់លោកស្រី ជុំ នៅ ដែលជាអ្នកបានទទួលការភ្នង់អាវុធខ្លីទៅលើក្បាលរបស់គាត់ ហើយ
 4 លោក កាន់ សុន្ទរ៉ា ហើយមេធាវីរបស់ខ្ញុំបានបង្ហាញជូននូវរូបថតមួយចំនួន។ ខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតដើម្បី
 5 ដោយសេចក្តីគោរពចំពោះគាត់ ដើម្បីរំលឹកឡើងវិញអ្វីដែលបាននិយាយនៅក្នុងកំណត់ត្រាលាយលក្ខណ៍
 6 អក្សរទាក់ទងទៅនឹងបងប្រុសរបស់គាត់។ ដើម្បីធ្វើឲ្យគាត់អាចនឹងយល់បាន គាត់មានកម្ពស់មួយម៉ែត្រ
 7 ហុកសិបប្រាំ។ គាត់ជាមនុស្សសង្ហា ដូចជាបុរសកាត់ចិនដូច្នោះដែរ ហើយគាត់សម្បុរសណែកបាយ។

8 ហើយខ្ញុំនឹងអានអ្វីដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងខែសីហា នោះ អ្វីដែលលោក អ៊ូ សាវរិត បានរត់មាន
 9 កាលនោះ គាត់បានផ្តល់សក្ខីកម្មតាមរយៈវីដេអូពីចម្ងាយ ហើយគាត់បានអានលិខិតមួយ គឺជាលិខិតពី
 10 ក្មួយស្រីរបស់គាត់ ដែលជាកូនស្រីរបស់បងគាត់ ដែលបានបាត់បង់ជីវិតនៅស-២១។ ក្មួយស្រីរបស់
 11 គាត់ជាក្មេងស្រីម្នាក់ដែលជាអ្នកទទួលជោគជ័យ ហើយនាងមានរូបស្អាត។ គាត់ទទួលសញ្ញាបត្រអំពី
 12 ការសិក្សាដំបូងគឺជាគណនេយ្យកម្មយូរ ហើយខ្ញុំនឹងជម្រាបជូនខ្លឹមសារ។ នេះជាសំបុត្រទាំងប្រាំ
 13 ដែលបានសរសេរ ដែលនិយាយអំពីអវត្តមានរបស់ឪពុករបស់គាត់ ធ្វើឲ្យគាត់មានការលំបាកជីវិត
 14 ហើយជីវិតរបស់គាត់មានការឈឺចាប់ ហើយខ្ញុំសូមឲ្យគាត់មកនៅជាមួយខ្ញុំ ការពារខ្ញុំនៅពេលដែលខ្ញុំ
 15 ត្រូវការសេចក្តីត្រូវការ ខ្ញុំបានទទួលអ្វីៗជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយនិងមោទនភាពរបស់គាត់ជាឪពុក
 16 ហើយខ្ញុំនៅពេលដែលខ្ញុំជាប់បាក់ខុប ឬក៏ប្រលងជាប់នោះ ហើយនៅពេលទទួលបានការងារជាដំបូង។

17 [១៦:១២:៤២]

18 ខ្ញុំនឹងអរគុណគាត់ក្នុងឋានៈជាស្ត្រីដែលគាត់បានធ្វើជាមួយ ហើយគាត់បានរក្សាទុកការចងចាំ
 19 និងដប់ឆ្នាំ ហើយមិនទាន់មានកូនទៀតនោះទេ។ ហើយគាត់ក៏នៅរង់ចាំថានឹងបានបង្កើតជាក្រុមគ្រួសារ
 20 ដែលនឹងកំណត់នោះ។ ហើយសូមអរគុណចំពោះអង្គជំនុំជម្រះ ការលាតត្រដាងនូវអ្វីៗ ពីមធ្យោបាយអ្វី
 21 ដែលយើងអាចមើលឃើញ សម្លឹងឃើញទៅអនាគត ហើយអាចបន្តរស់ ហើយបំភ្លេចពីអតីតកាលមួយ
 22 ចំនួន ហើយផ្សារភ្ជាប់អតីតភាពរបស់ឪពុករបស់គាត់ដែលមិនចាំមុខ ហើយគាត់នោះបានស្លាប់នៅក្នុង
 23 ស-២១ បន្ទាប់ពីបានទទួលរងនូវអំពើហិង្សា ការបង្ខំឲ្យឆ្លើយសារភាពដោយទារុណកម្ម ដោយសារ
 24 អំពើទាំងនេះ ហើយគាត់ត្រូវបានទទួលរងនូវអំពើញុះញង់ដោយរបបខ្មែរក្រហម ហើយគាត់បានទទួល
 25 សញ្ញាបត្រសាលារដ្ឋបាលមួយនៅបារាំង ហើយគេបង្ខំឲ្យគាត់ឆ្លើយសារភាពឆ្លើយដាក់មិត្តភក្តិផ្សេងៗ

1 ទៀតដើម្បីឱ្យមានការចាប់ខ្លួនជាច្រើន ហើយទទួលទារុណកម្ម ហើយទីបំផុតត្រូវគេសម្លាប់។
 2 លោកប្រធានជាទីគោរព, លោក លោកស្រីចៅក្រម ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយលឿនបន្តិចអំពីរឿង
 3 ក្តីមួយ ដើម្បីរំលឹកអង្គជំនុំជម្រះ។ លោក រស់ ម៉ែន គឺជាមិត្តរបស់ ខុច ក៏បានត្រឡប់មកកម្ពុជានៅពេល
 4 ដែលគាត់នៅប្រទេសចិន ដើម្បីមកបម្រើការងាររដ្ឋក្នុងរបបនោះ។ នៅពេលដែល ខុច *ឈរ(called)*
 5 គាត់មកក្នុងកាលនោះ គេបានបញ្ជូនគាត់មកស-២១ ហើយបានជួបប្រទះដូចលោក ចៅ សេង ដែលជា
 6 អតីត ជាប្រធានអាគារសយាននៅប្រទេស ហើយគាត់បានត្រឡប់ប្រទេសដើម្បីបម្រើជាតិ។ ពេលដែល
 7 គាត់ត្រឡប់មកវិញនោះ ក្រោយពីខ្មែរក្រហមទទួលអំណាចឆ្នាំ១៩៧៥ គេបានបញ្ជូនអ្នកនោះមក ស-
 8 ២១។

9 [១៦:១៦:៥១]

10 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានបញ្ចប់ ខ្ញុំសូមជម្រាបអង្គជំនុំជម្រះថា មនុស្សក្នុងជំនាន់ខ្ញុំនេះកើតម្តែឆ្នាំក្រោយពី
 11 សង្គ្រាមស៊ីវិល បានស្តាប់ដីដូនដីតានិយាយម្តងហើយម្តងទៀត គឺថាជំរំមរណៈត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ
 12 ហើយមិនអាចនឹងកើតឡើងទៀតទេនៅក្នុងអនាគតនោះ។ ជំរំមរណៈ រណ្តៅសពរួម នៅតែមានជាបន្ត
 13 មក។ មធ្យោបាយបាយតែមួយគត់ ហើយជនជំនាន់ខ្ញុំជឿបាននោះ គឺជាមធ្យោបាយតែមួយដើម្បីជម្នះលើ
 14 បញ្ហានេះបាន គឺដើម្បីផ្តល់សេចក្តីទុកចិត្តដល់យុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដែលយើងបានរៀបចំទីនេះ
 15 ដែលជាបេសកកម្មមួយដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលអាចនិយាយបានថាគឺជាការវិនិច្ឆ័យទៅលើបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំង
 16 មនុស្សជាតិ ដែលមិនត្រូវស្ថិតនៅគ្មានការជំនុំជម្រះ និងទណ្ឌកម្មនោះទេ។

17 **ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ**

18 បាទឥឡូវនេះ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋ
 19 ប្បវេណីក្រុមប្រធាន បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះបានចប់តាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ជូន
 20 គាត់។ ហើយឥឡូវនេះម៉ោងបួន ដប់ប្រាំពីរនាទីហើយ ដូច្នេះគឺត្រូវដល់ពេលត្រូវឈប់សម្រាកនៅពេល
 21 ល្ងាចនេះហើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រកាសផ្អាកដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះត្រឹមនេះ
 22 ហើយសវនាការលើកទៅបន្តនៅថ្ងៃស្អែក ថ្ងៃអង្គារ ទីម្ភៃបួន ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំពីរពាន់ប្រាំបួន ចាប់ពីម៉ោង
 23 ប្រាំបួនព្រឹកទៅ។

24 ហើយអង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនដល់ភាគី និងសាធារណជនបានជ្រាបផងដែរថា នៅថ្ងៃ
 25 ស្អែកនេះពេញមួយថ្ងៃ អង្គជំនុំជម្រះនឹងប្រគល់វេទិកាទៅសហព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីមានឱកាសឡើងធ្វើ

1 សេចក្តីថ្លែងការណ៍នូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលរបស់ខ្លួន។ ហេតុដូច្នោះ សូមភាគី
2 និងសាធារណជនជ្រាប និងសូមអញ្ជើញចូលរួមឱ្យបានមុខម៉ោងបានកំណត់។
3 អនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងឱ្យនាំជនជាប់ចោទទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងវិញ ហើយនិងឱ្យនាំគាត់មកកាន់
4 សាលសវនាការនេះនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកឱ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួនជាក់ហិត។

5 **លោកស្រី សែ កុលវឌ្ឍី៖**

6 សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!
7 (សវនាការផ្អាកនៅម៉ោង១៦:១៩នាទី)

- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25